

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ekonomická fakulta
Katedra řízení

Bakalářská práce

Vliv pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Vypracovala: Miriana Zec

Vedoucí práce: Ing. Markéta Kocourková, Ph.D.

České Budějovice 2023

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Miriana ZEC**
Osobní číslo: **E20236**
Studijní program: **B0413P050011 Management regionálního rozvoje**
Téma práce: **Vliv pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích**
Zadávající katedra: **Katedra řízení**

Zásady pro vypracování

Cíl práce:

Cílem bakalářské práce je zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a navrhnout případné změny vedoucí k zefektivnění vzdělávacího procesu.

Metodika práce:

Analýza teoretických východisek zabývajících se danou problematikou; provedení analýzy současného stavu a analýzy vlivu pandemie Covid-19 na vzdělávací proces na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích; analýza a syntéza dat; komparace dat z jednotlivých fakult; návrhy a doporučení na zefektivnění vzdělávacího procesu v době restrikcí a opatření souvisejících s pandemií Covid-19.

Rámcová osnova:

1. Úvod.
2. Literární přehled.
3. Cíl a metodika.
4. Výsledky výzkumu.
5. Zhodnocení vlivu pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů JU.
6. Diskuze a návrh změn.
7. Závěr.
8. Přehled použité literatury.
9. Přílohy.

Rozsah pracovní zprávy: **40 – 50 stran**
Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

- Beneš, M. (2014). *Andragogika*. Praha: Grada.
Plamínek, J. (2014). *Vzdělávání dospělých*. Praha: Grada.
Tomáš, L. (2016). *Moderní lektor: průvodce úspěšného učitele dospělých*. Praha: Grada.
Veteška, J. (2008). *Kompetence ve vzdělávání*. Praha: Grada.
Wilson, A. L., & Hayes, E. (Eds.). (2009). *Handbook of adult and continuing education*. John Wiley & Sons.

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Markéta Adamová
Katedra řízení

Datum zadání bakalářské práce: 7. ledna 2022
Termín odevzdání bakalářské práce: 14. dubna 2023

kp

doc. Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová
děkanka

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 15 (23)
370 05 České Budějovice

Řehoř

doc. Ing. Petr Řehoř, Ph.D.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 17. ledna 2022

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Datum

Podpis studenta

Ráda bych tímto poděkovala vedoucí mé bakalářské práce, paní Ing. Markétě Kocourkové, Ph.D. za cenné rady, odborné konzultace, vstřícnost a rady v průběhu zpracování této bakalářské práce. Dále bych chtěla vyjádřit své poděkování respondentům, kteří se v rámci této práce podíleli na výzkumu a poskytli své cenné názory a informace. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat svým blízkým přátelům a rodině za podporu a trpělivost v průběhu celého studia.

Miriana Zec

Obsah

1	Úvod	1
2	Literární rešerše	3
2.1	<i>Charakteristika vysokých škol a jejich studentů</i>	<i>3</i>
2.2	<i>(Ne)úspěšnost studia na vysokých školách</i>	<i>7</i>
3	Dopady pandemie Covidu-19 na terciární vzdělávání.....	11
3.1	<i>Vysoké školy a jejich adaptace výuky během pandemie.....</i>	<i>11</i>
3.1.1	<i>Online výuka v pandemickém prostředí.....</i>	<i>12</i>
3.2	<i>Důležitost vzdělávání dospělých v digitálním světě.....</i>	<i>15</i>
3.2.1	<i>Andragogika a její význam</i>	<i>15</i>
3.2.2	<i>Vzdělávání dospělých</i>	<i>15</i>
4	Cíl a metodika	18
4.1	<i>Cíl práce a výzkumné otázky.....</i>	<i>18</i>
4.2	<i>Hypotézy.....</i>	<i>19</i>
4.3	<i>Metodika výzkumu</i>	<i>20</i>
5	Výsledky.....	21
5.1	<i>Analýza dat výzkumu vzdělávání studentů v době pandemie Covid-19.....</i>	<i>21</i>
5.2	<i>Výzkum dopadů pandemie Covid-19 na vzdělávací proces z pohledu vyučujících na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích</i>	<i>38</i>
5.3	<i>Ověření hypotéz</i>	<i>52</i>
6	Diskuse.....	57
7	Závěr.....	63
I.	Summary.....	65
II.	Citovaná literatura	67
III.	Seznam obrázků, grafů a tabulek	72
IV.	Přílohy.....	74

1 Úvod

V novodobé historii jsme nezažili situaci, jakou bylo uzavření vysokých škol v roce 2020 způsobené pandemií Covid-19. Toto výrazné přerušení vzdělávání má dodnes dopady na studenty a vyučující po celém světě (Ebner, a další, 2020). Po zasažení celosvětové epidemie pandemie Covid-19, která se rozšířila velmi rychle a zasáhla téměř všechny země po celém světě, se vytvořil vysoký tlak na společnost a vysokoškolské instituce nebyly výjimkou a musely se přizpůsobit novým podmínkám (Stankovska, Memedi, & Pandilovska, 2022). Situace v důsledku pandemie Covid-19 přinesla nové výzvy, se kterými se musely vypořádat společnosti po celém světě. Tato práce zkoumá situaci, kterou si prošlo vysokoškolské vzdělávání během pandemie Covid-19.

Cílem této bakalářské práce je zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a navrhnout případné změny, které by vedly k zefektivnění vzdělávacího procesu. Tato práce zkoumá pohled studentů a dopady pandemie Covid-19 na jejich studium. V rámci výzkumu je zde zohledněn i pohled vyučujících.

Tato práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část, kdy se teoretická část skládá z dvou hlavních kapitol a menších podkapitol. První kapitola se zabývá obecnou charakteristikou vysokých škol a jejich studentů. Popisuje také co vede k neúspěšnosti studentů na vysokých školách, kde se tímto tématem zabývá například Kubíková et al. (2021). Ve druhé kapitole se zabýváme samotnou pandemií Covid-19 a jejími dopady na terciární vzdělávání. Je zde také nastíněná adaptace vysokých škol na pandemii i na online výuku. Mezi poslední důležité podkapitoly se řadí také tematika důležitosti vzdělávání dospělých v digitálním světě společně s obecným popisem andragogiky.

Druhá část této práce obsahuje praktickou část, která popisuje cíle a metodu výzkumu. V této části je výzkum zaměřen na dvě skupiny – studenty a vyučující Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Výsledky analýzy jsou podrobně popsány ve výsledcích výzkumu. V diskusi jsou hlavní výsledky analýzy a také navržena doporučení pro zlepšení vzdělávacího procesu. V závěru jsou zodpovězeny výzkumné otázky.

Přínosy této práce mohou být nápomocné pro andragogiku obecně a také pro firemní systémy vzdělávání. Tato práce může být užitečná také pro současný management, protože firemní vzdělávací systémy hrají v dnešní době klíčovou roli v tom, jak organizace posilují své

zaměstnance a zvyšují jejich produktivitu. Výsledky by mohly být nápomocné při využití andragogických přístupů a metod pro rozvoj zaměstnanců.

2 Literární rešerše

Termín vysokoškolské pedagogiky se dle Slavíka (2012) zabývá edukačními procesy a jevy souvisejícími s terciárním stupněm vzdělávání. Původ slova pedagogika má kořeny již v antickém Řecku, kde se slovem „*paidagógos*“ označoval otrok, jehož úkolem bylo opatrovat syna svého pána a doprovázet ho do školy a na cvičení. Postupem času se význam slova změnil a v antické latině se stal synonymem pro učitele nebo vychovatele pod názvem *paedagogus* (tj. otrok-průvodce). Lze předpokládat, že již v antickém světě existovala specializovaná role pedagoga-učitele, vyžadující určitou kvalifikaci i přes to, že tato profese byla stále spojena s otroctvím. Z latiny byl poté výraz *paedagogus* převzat do majority indoevropských i jiných jazyků, včetně češtiny, kde se stal základem pro výrazy jako jsou *pedagog*, *pedagogika* a *pedagogický* (Průcha, 2009). Samotná pedagogika dle Průchy (2009) studuje procesy ekonomické či politické nebo vlivy prostředí. Především zkoumá to, kolik dává stát na vzdělávání nebo zda se klade velký důraz na výuku ideologie či vzdělávání. Studuje také vstupní determinanty jako jací jsou žáci, jací učitelé a z čeho například i studují. A ve výsledku také samotný proces a jeho výsledky a efekty.

2.1 Charakteristika vysokých škol a jejich studentů

Studium vysoké školy a její začátky jsou pro velkou většinu jedna z velkých, a především nových a neznámých etap ve studentském životě. V porovnání se studiem na středních a základních školách mají vysoké školy zcela odlišný systém vzdělávání. Jedním z hlavních pilířů vysokých škol je studentská samostatnost, kde student dohlíží na své závazky ke studiu sám. Student tedy nad sebou nemá žádný stálý dohled a veškeré povinnosti si hlídá sám. Samostatnost a volná ruka se může například projevit i ve vytváření vlastního rozvrhu, který si každý student může přizpůsobit dle svého volného času. Volnost je zde i v určitém smyslu při docházce na předměty, kde jsou některé hodiny podmíněny povinnou docházkou, často hovoříme o seminářích či cvičení, ale je zde i typ hodin, které se identifikují jako dobrovolné a těmi jsou přednášky. K obecnému studiu na vysoké škole je ovšem doporučeno se účastnit i zmíněných dobrovolných přednášek. Co se týče samotného přechodu ze střední školy na univerzitu se nám zde objevuje shoda problému, že největší překážkou ztěžující tento přechod je především hned v prvním roce studia na vysoké škole, přičemž změna ze středoškolské úrovně k terciárnímu vzdělávání je považována jako nejnáročnější období v cestě za akademickým titulem (Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021). Studium na vysoké škole je někdy od začátku bráno pouze jako přechodné řešení, kdy jdou studenti na vysokou

školu z jiných důvodů než vzdělávacích. Nadprůměrně často bývá studium motivováno zájmem, ale někdy i také touhou pouze oddálit nástup a své povinnosti od zaměstnání (Mouralová & Tomášková, 2007).

V porovnání s dřívější dobou je dnes vstup na vysokou školu spíše brán jako určitá příležitost, kterou se studenti po úspěšném ukončení středních škol mohou chopit (Slavík, 2012). Samozřejmostí je také to, že pro studenty, kteří skládají maturitní zkoušku, je přirozené přemýšlet nad dalším studijním směřováním (Brücknerová & Rabušicová, 2019). *“Vysokoškolské vzdělání bylo v minulosti považováno za nejvyšší možný stupeň studijního úspěchu, bylo známkou nadprůměrného intelektu a dosahovali ho jen ti nejlepší a nejschopnější.”*

(Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021, str. 7). U mnoha lidí tato představa zůstává dodnes, a to i přes to, že se zvyšuje počet lidí, kteří vysokoškolský titul získali. Ve výsledku to, že si lidé myslí, že vysoká škola je pouze jen pro ty nejlepší, se tak u veřejnosti kazí představa o tom, že je tento stupeň studia jen pro ty s nejlepšími schopnostmi a lidé sami sebe mnohokrát podceňují a nedokážou si nastavit své cíle, aniž by se podcenili v tom, co opravdu dokážou a čeho všeho jsou schopni docílit (Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021).

Dnes se nemluví pouze o vysokém školství, ale přesněji tedy o terciárním vzdělávání (Prudký, Pabian, & Šima, 2010). Terciárním vzděláváním rozumíme souhrn veškerých standardních vzdělávání, které navazují na dosažené střední vzdělání studentů, bez kterého se student neobejde, aby mohla jeho cesta vést k získání vyššího stupně vzdělání (Koucký, 2009). Ať už jde o vysokoškolskou pedagogiku nebo pedagogiku samotnou, můžeme říct, že v širším spektru je výraz pedagogiky chápán jako soubor, který nám nabízí určité praktické návody a k nim i postupy, které uplatňují učitelé ve svém vyučovacím působení ve školách. Jejím účelem a posláním má podle některých pedagogických teoretiků být především pouze instrumentální účel, to znamená, že pedagogika by měla být nástrojem, který by měl umožnit naplánovat a zabezpečit institucionální výchovu mládeže a dospělých. V rámci podstaty pedagogiky můžeme předpokládat, že jde o vědu aplikovanou, která by napomáhala a fungovala především pro potřebu praxe (Průcha, 2009).

Dle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen „vysokoškolský zákon“) máme vysoké školy univerzitní a neuniverzitní. Jak již bylo výše zmíněno, nemluví se pouze o vysokém školství, ale o terciárním vzdělávání, což je podle Prudkého (2010) odezvou na to, že mimo tradiční univerzity vznikly již v této době i neuniverzitní vysoké školy a vyšší odborné školy, a řada z nich jsou i soukromé vysoké školy.

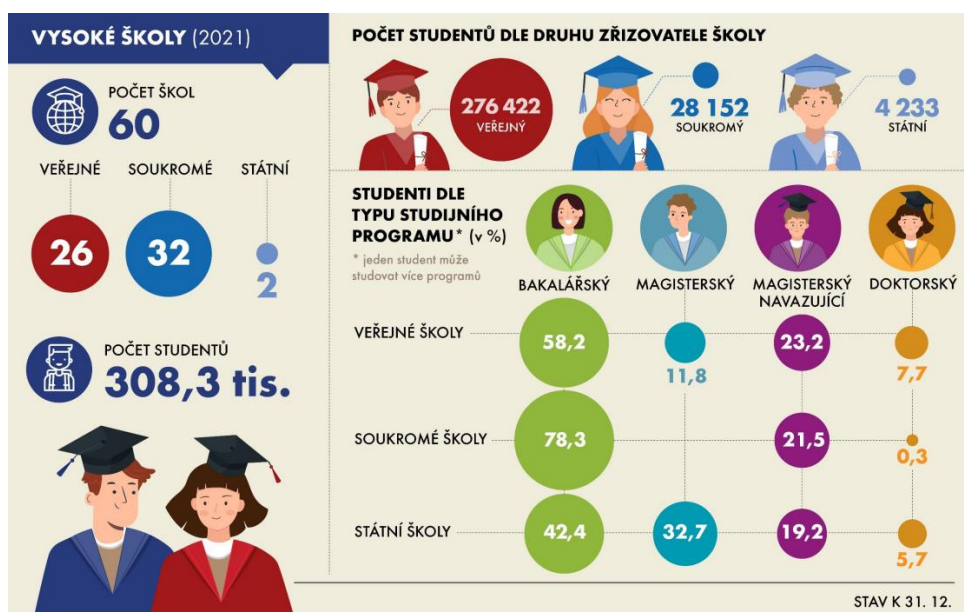
Neuniverzitní terciární vzdělávání je na mezinárodní úrovni definováno jako vzdělání, které je tvořeno programy, které nevedou přímo k udělení univerzitního titulu. Pro přijetí do těchto programů je minimálně potřeba úspěšně zakončit program na úrovni vyššího sekundárního vzdělávání. V určitých zemích se prosazují i některé speciální požadavky k tomu, aby byl student přijat. Jedná se často o nějaké pracovní zkušenosti nebo i dosažení určitého věku. Bylo také zaznamenáno, že zrovna tento typ vzdělávání bude v následujících letech zrovna tím článkem národních vzdělávacích systémů, který bude mít nejintenzivnější vývoj (Průcha, 1999).

Na druhé straně výrazem univerzitní vzdělávání je využíván termín vzdělávání, který je poskytován institucí, které mají oficiální statut univerzity. Díky vlivu anglického jazyka, se vztahuje výraz „university“ ke každé vysoké škole, která nabízí všechny možné studijní programy. Díky tomuto vzdělání vzniklo v České republice po roce 1989 to, že se většina vysokých škol přejmenovali na univerzity. Vyplývá nám z toho, že termín univerzitní vzdělávání může někdy být i definicí toho samého, jako je termín vysokoškolské vzdělávání (Průcha, 1999).

Celkové počty studentů na vysokých školách se během 80. let příliš neměnily a počet studujících dosahoval zhruba 9 000 studentů v denním studiu (Rubešová, 2009). Samotné české vysoké školství si ale prošlo po roce 1989 velkými bouřlivými změnami ve vysokoškolském sektoru. „*Vysoké školy se staly samosprávnými a do značné míry nezávislými na státu, jejich vyučující se těší akademické svobodě a také financování škol se posunulo od státního dirigismu směrem k rozsáhlé autonomii škol.*“ (Prudký, Pabian, & Šima, 2010, str. 14). Počty studentů se hned po roce 1990 více než zdvojnásobily, kdy s rozvojem vysokého školství přichází společně i řady problémů, jako je například vysoká míra studijní neúspěšnosti (Mouralová & Tomášková, 2007).

Zákon, který pomohl s rozvojem vysokých škol, byl nový vysokoškolský zákon z roku 1998, který umožnil i mimo jiné vznik soukromých vysokých škol, kterých poté bylo založeno přibližně 40 (Vlk, a další, 2017). Za posledních 20 let jsme však ale byli svědky zásadních změn v terciárním vzdělávání v České republice. Nejvýznamnějším byl mimořádný nárůst studentů na vysokých školách (Brücknerová & Rabušicová, 2019). V současnosti existuje v České republice podle posledních dostupných údajů k roku 2022 celkem 58 vysokých škol, z toho jich je 26 veřejných, 30 soukromých a 2 státní (MŠMT, 2023) a ve všech formách studia studuje přes 300 tisíc studentů (ČSÚ, 2022). Z obrázku č. 1 můžeme vidět kolik studentů studovalo jednotlivé typy vysokých škol nebo kolik % studentů studovalo typy studijních

programů, kde je i možnost toho, že jeden student může studovat více studijních programů, a to vše ke dni 31.12.2021. Pokud zohledníme data, která jsou dostupná na webových stránkách Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kde nejnovější údaje k 23.01.2023 nám ukazují, že veřejnou vysokou školu studuje 276 632 studentů a soukromou vysokou školou 27 886, můžeme tyto data porovnat s obrázkem níže, kde jsou data k dispozici k roku 2021. Také můžeme vidět, že od roku 2021 nám zanikly, popřípadě se spojily 2 soukromé vysoké školy. S obrázkem níže tedy vidíme, že od roku 2021 až k posledním dostupným datům se zvýšil počet studentů na veřejných školách o nepatrných 210 studentů (tj. o 0,076 %) a u soukromých vysokých škol se snížil o 266 studentů (tj. o 0,942 %) (MŠMT, 2023).

Obrázek 1: Ohlédnutí za školním rokem 2021/2022
 Zdroj: (ČSÚ, 2022)

„V souladu s platným vysokoškolským zákonem vysoké školy nabízejí bakalářské, magisterské a doktorské studijní programy. Magisterské studijní programy se dělí na ty, které navazují na bakalářský studijní program (tzv. navazující), a ty, které nenavazují (tzv. „dlouhé“).“ (Vlk, a další, 2017, str. 24). Většina bakalářských studijních programů je nastavená se standardní dobou studia na 3 roky a navazující magisterské jsou poté dlouhé 2 roky. Studijní programy jsou uskutečňovány a studují se dle studijního plánu stanovenou formou studia. Vašutová (2002) nám vysvětluje, že formou studia rozumíme především termín, který vyjadřuje poměr mezi přímou výukou a samostudiem v rámci daného studijního programu. Studijní programy studovány v prezenční a distanční formě, či případně lze také studovat formou studia, kdy tyto dvě zmíněné formy studujeme v kombinaci. Většina studentů ale raději upřednostňuje studium v prezenční formě (Vlk, a další, 2017).

Největší změnou v porovnání s dřívější dobou je určitá transformace do masového systému vzdělání, což je zjednodušeně řečeno nárůst počtu studujících (Prudký, Pabian, & Šima, 2010). Vzniklá masovost studentů je spjata s důsledkem toho, že jsou na vysokých školách rostoucí počty uchazečů i přijatých studentů, kdy jsou ve výsledku poté přeplněné posluchárny a kvalita výuky je nižší, než je její očekávání. V tuto chvíli se zde objevují příležitosti v rámci trhu pro další poskytovatele vzdělávání, mezi které náleží soukromé vysoké školy nebo regionální univerzity (Slavík, 2012). Poptávka po studiu však roste rychleji než samotná kapacita školy, a proto také tedy neuspokojená poptávka zůstává jako jedno z témat diskusí o terciárním vzdělávání (Prudký, Pabian, & Šima, 2010).

S těmito vysokými počty přijímaných studentů na vysoké škole, kde nastala tedy výše zmíněná určitá masovost vysokoškolského vzdělávání, se zvyšuje počet přijímaných studentů, kteří se v dnešní době také z psychologického hlediska vysokých škol dělí na věkové skupiny. Z tohoto hlediska máme dvě základní skupiny, které dělíme na tradiční a netradiční studenty. Za tradiční studenty předpokládáme studenty prezenčního studia, a to tedy od jejich vstupu na vysokou školu, kdy věk studentů je do 20 let, tyto studenty nazýváme také tzv. adolescenty. Mezi tradiční studenty se řadí také skupina mladších dospělých a do této kategorie řadíme studenty od věku 20 let až do věku 35 let. Druhou skupinou jsou tedy netradiční studenti, kdy tyto studenty zařazujeme do všech ostatních forem vysokoškolského studia. Tito studenti bývají také uváděni pod názvem střední dospělí, u kterých se věkové rozmezí pohybuje okolo 35. roku věku až do cca 45. roku věku studenta. Studenti starší než 45 let až do věku cca 60 let se řadí také mezi netradiční studenty, kterým se také jinak říká starší dospělí studenti (Slavík, 2012).

2.2 (Ne)úspěšnost studia na vysokých školách

Studijní neúspěšnost, nebo také někdy nazýváno termínem studijní úmrtnost, rozumíme určité zastoupení všech neúspěšných ukončení studia k jejich počtu studujících (Mouralová & Tomášková, 2007). Tímto determinantem úspěchu a neúspěchu na vysokých školách se zabývají badatelé již celá desetiletí (Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021). Úspěšnost velice koreluje s obecnými charakteristikami a vlastnostmi, které student má a se kterými přichází na danou vysokou školu. Těmito charakteristikami mohou být například pohlaví, etnický původ studenta, jeho nadání a akademické schopnosti, úspěšnost na střední škole, ale také hraje roli příjem a vzdělání rodičů studenta a motivace k úspěšnému dokončení studia. Pokud má však student nízkou studijní motivaci, může souviset také s tím, že po výběru

vysoké školy, nebyla naplněna studentova očekávání od studia, nebo že si vybral a studoval obor, který nebyl jeho preferovanou volbou. V jiném případě se může stát, že se student dostal do životní situace, kdy se střetnou studentovy nároky na studium společně s jeho pracovním nebo osobním životem (Fučík & Slepíčková, 2014).

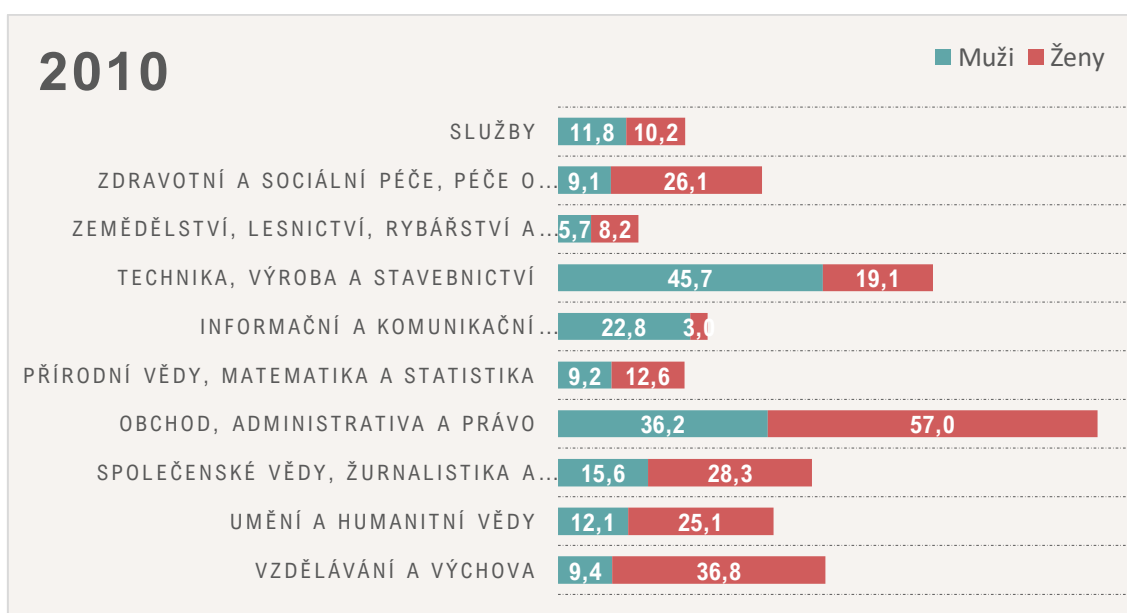
K determinantu úspěšnosti napomáhá také zapojování studenta do akademické nebo sociální struktury instituce, kdy v našem případě to jsou univerzity (Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021). Do těchto se charakteristik v neposlední řadě z hlediska studenta můžeme zahrnout i jeho mimoškolní aktivity a způsob výběru univerzity a také to, zda tato studentem vybraná instituce byla jeho prioritní volbou, jeho volbou náhradní či volbou z nouze (Mouralová & Tomášková, 2007).

Obecným důvodem, proč studenti nejsou na vysokých školách úspěšní je ten, že až polovina studentů si špatně zvolí vysokou školu (Fučík & Slepíčková, 2014). V tomto případě je problematika studijní úspěšnosti složena ze dvou forem, kdy student zanechá studium. První forma je, že student přeruší studium na vlastní žádost, a to především z důvodu toho, že neplní studijní povinnosti. V rámci ukončení studia existují i tací studenti, kteří se sami rozhodnou studia zanechat, a tak často ani formálně studium neuzavřou. V tomto případě přichází druhá forma, kdy ve výsledku dojde k neplnění studijních podmínek a oficiální forma ukončení studia se přenechává na vysoké škole, tudíž je tedy tento studijní vztah ukončen ze strany vysoké školy (Mouralová & Tomášková, 2007). Když to shrneme dle Vlka (2017, str. 111), který nám tvrdí, že „*za studijní neúspěšnost považujeme každé ukončení studia bez absolvování – bez ohledu na to, zda jde o vyloučení ze školy pro neplnění povinností nebo dobrovolný odchod ze strany studenta.*“. V obou případech ale důvody ukončení nepadají pouze na samotného studenta, který studium zanechá, ale jeho dopady spadají také na samotné vysoké školy, v užším slova smyslu, respektive na stát, který tyto veřejné vysoké školy financuje (Fučík & Slepíčková, 2014).

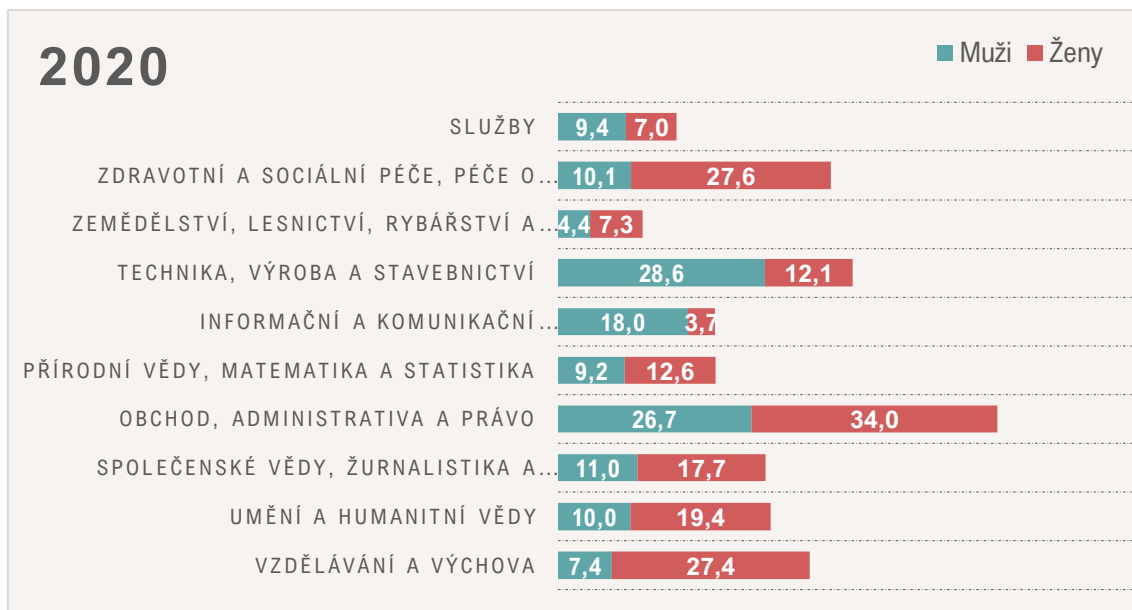
Ukončení studia ze strany studenta, je kolikrát lepší, pokud schyluje k tomu, že by byl student danou institucí vyhozen. Ovšem ne vždy je problém to, že si student zvolil vysokou školu špatně nebo že by nevládal plnit studijní nároky. Studentův odchod z vysoké školy může být způsoben také tím, že není spokojený se samotným studiem z důvodu nízké kvality výuky na vysoké škole, a tudíž jeho vybraná škola nesplnila jeho očekávání (Mouralová & Tomášková, 2007). Jednotlivé situace na vysokých školách jsou velice variabilní a mění se, respektive pokaždé, během nového semestru. Tato variabilita je především z předmětu na předmět, přednášky na přednášku, semináře na seminář, a tedy především i z roku na rok,

kdy si každý rok vyžaduje určitou změnu ve výuce. Přizpůsobení se na tyto změny mohou vycházet také z toho, jak dostatečně je student zvyklý na změny ve výuce a jaké studijní zkušenosti má z minulosti (Kubíková, Boháčová, Pavelková, & Štech, 2021).

Dle statistik Českého statistického úřadu (dále jen ČSÚ) nám vyplývá, že od roku 2010 do roku 2020 na vysokých školách ubyla jedna čtvrtina studentů. Tento pokles se týká skoro všech studijních oborů. Výjimkou, kde tento počet studentů neklesl, ale kde se, popřípadě i zvýšil, jsou obory zdravotní a sociální péče. Největší pokles postihl technické obory (ČSÚ, 2021). Tyto údaje jsou poskytnuty v grafech níže, kde porovnáváme rok 2010 (Graf č. 1) s rokem 2020 (Graf č. 2) v rámci studentů vysokých škol v České republice, kde se dělí na skupiny podle oboru vzdělání a dle pohlaví. Tento pokles počtu studentů v terciárním vzdělávání byl ovlivněn především demografickým vývojem, kdy se snížila velikost populace věkové skupiny ve věku od 20 do 29 let, který je typickým věkem pro studium vysoké školy (ČSÚ, 2021).

Graf 1: Studenti vysokých škol dle skupin oborů a dle jejich pohlaví v roce 2010
Zdroj: Vlastní zpracování podle ČSÚ (2021)

Graf 2: Studenti vysokých škol dle skupin oborů a dle jejich pohlaví v roce 2020
 Zdroj: Vlastní zpracování podle ČSÚ (2021)

3 Dopady pandemie Covidu-19 na terciární vzdělávání

Začátkem roku 2020 otřásl celým světem neočekávané onemocnění COVID-19, který způsoboval vir SARS-CoV-2. Toto onemocnění se začalo šířit již na konci roku 2019 z Číny (Aristovnik, Keržič, Ravšelj, Tomaževič, & Umek, 2020). Toto onemocnění bylo prohlášeno za pandemii Světovou zdravotnickou organizací (WHO) 12. března 2020 (WHO, 2020). Po tomto prohlášení se vlády zasažené probíhající pandemií rozhodly uzavřít vzdělávací instituce, aby zabránily šíření globální pandemie a uplatnily přísná sociální a karanténní opatření (Hiscott, a další, 2020). Toto onemocnění ohrožovalo nejen zdraví celé populace, ale stalo se také jakousi civilizační hrozbou, kde výsledky této pandemie poukazovaly na úpadek nejen ekonomického systému (Roubal, 2021), ale i také na zásah do všech odvětví společnosti, kde výjimkou nebylo ani vysokoškolské vzdělávání (Aucejo, French, Ugalde Araya, & Zafar, 2020).

Dne 1. března roku 2020 se poprvé objevily první případy nákazy Covidu-19 v České republice. Pár dní na to se dne 10. března 2020 vydalo mimořádné opatření, které bylo vydáno Ministerstvem zdravotnictví (č. MZDR 10676/2020-1/MIN/KAN), které mělo zabránit v osobní přítomnosti studentů na vysokých školách podle zákona č. 111/1998 Sb. Toto opatření vstoupilo v platnost dne 11. března roku 2020, kdy předmětem tohoto ustanovení byl především zákaz provádění vzdělávání ve veškerých vzdělávacích institucích za účelem snížení rizika nákazy virem SARS-CoV-2 (MZČR, 2020). Vydáním tohoto nevídaného kroku se před celým českým školstvím objevilo množství otázek a výzev, jak bude probíhat výuka na dálku a jak bude fungovat vzdělávání studentů (Fritzová, 2020). Spolu s tímto přechodem mohly být ovlivněny studijní výsledky, vzdělávací plány, současná účast na trhu práce a určitá očekávání ohledně budoucího zaměstnání (Aucejo, French, Ugalde Araya, & Zafar, 2020).

3.1 Vysoké školy a jejich adaptace výuky během pandemie

„České školství prošlo obrovskou a neočekávanou změnou. Ze dne na den se muselo transformovat z běžné prezenční výuky na výuky distanční. To s sebou přineslo mnoho komplikací a starostí, ale možná také radostí. Každý, kdo se nějakým, způsobem podílí na vzdělávání, tuto změnu pocítil.“ (Frombergerová, 2020, str. 221)

Když se na jaře v roce 2020 na celém světě pozastavila prezenční výuka kvůli pandemii Covidu-19 a výuka na vysokých školách se začala transformovat na distanční výuku, měla

se tato změna stát především výzvou nežli ohrožením pro vysoké školy (Fritzová, 2020). Tato mimořádná situace se v České republice stala jedinečnou především díky rychlé reakci rozhodovacích orgánů, které zavedly přísná opatření již během prvních dvou týdnů pandemie s tím, že i tyto informace, které byly všude v médiích, přinesly s sebou velice stresující a traumatizující období pro všechny věkové skupiny (Trnka & Lorencova, 2020). Ve svém článku o způsobeném strachu během pandemie Covidu-19, Trnka (2020) říká, že česká masmédiá byla reprezentativním příkladem traumatizující formy mediální komunikace během probíhající epidemie.

Především vytrvalost hrála hlavní roli, protože studenti se spolu s vyučujícími snažili přizpůsobit výuku v různých online kurzech, kdy v každém případě byli vyučující pod velkým tlakem během poskytování výuky online (McKinsey & Company, 2020) v důsledku toho, že se veškerá prezenční výuka a materiály k ní přesunuly na internet do různých systémů univerzit. Distanční vzdělávání neznamená pouhý přesun vzdělávacích materiálů, jde především o to, že přednášející musí organizovat obsah výuky podle nového způsobu vyučování tak, aby studenti zůstali stále motivovaní a necítili izolaci a osamocení v procesu učení (Aristovnik, Keržič, Ravšelj, Tomaževič, & Umek, 2020). Změna výuky z prezenční situace do výuky distanční byla ovšem velkým skokem a je důležité vědět, že využívaná digitální technologie se nepovažuje za pouhou sbírku nástrojů a zařízení, ale především za produkt lidské činnosti, kde díky změnám dostupných v technických a kulturních zdrojích jsou tyto technologie neustále obnovovány (Lievrouw & Livingstone, 2006). Tento přechod představoval výzvu pro akademické pracovníky, z nichž mnozí potřebovali vyšší úroveň technologických znalostí a kompetencí, než měli doposud. Rovněž pro studenty, kteří trpěli pocitem izolace, protože nemohli komunikovat se svými spolužáky a poznávat okolí kampusu. Pro nové studenty to byla opět jedna z velkých změn na prostředí, které nezažili a nemohli navštěvovat hodiny osobně (Marek, Chew, & Wu, 2021).

3.1.1 Online výuka v pandemickém prostředí

Účinnost online výuky závisela především na navržených výukových materiálech pro nové prostředí výuky, zapojení samotného lektora do online prostředí a dále také na interakci samotného lektora a studentů. Studium z domova vyžaduje větší sebeřízenost a motivaci především v období výuky, kdy si studenti zvykají na nový systém školství (Aristovnik, Keržič, Ravšelj, Tomaževič, & Umek, 2020). Základem tohoto studia je především samostudium materiálů dle předepsaného časového harmonogramu (Bajtoš, Honzíková, & Bajtoš, 2020).

Situace vzniklá pandemií Covid-19 vzbudila velký zájem vědců, kterým tato situace otevřela cestu za obrovským experimentem. Do tohoto experimentu bylo zapojeno nespočet studentů a vyučujících, a to především nezávisle na stupni školy. Nejen vědci, ale především všichni ti, co byli zasaženi ve vzdělávacím systému touto pandemií vnímali tuto situaci také jako určitou historickou příležitost, kde je potřeba udělat zásadní a významný modernizační krok (Schmidt, Bandurič, & Horniaková, 2021).

Termínem distanční či online výuka chápeme koncept vzdělávání, ve kterém jsou učitelé a studenti fyzicky odděleni a využívají různá multimédia (Bajtoš, Honzíková, & Bajtoš, 2020). K tvorbě e-learningových kurzů se využívá nejvíce otevřený software Moodle, který je v současnosti využíván většinou vysokých škol (Fritzová, 2020). Pojem e-learning se chová jako relativně nový termín, avšak poprvé se objevil již v roce 1999 (Dvořáková, Vyhnálková, & Poláčková Vašátková, 2008). Zrovna vysoké školy patřily mezi první, které objevovaly výhody nových médií a technologií, kdy například e-mailové systémy byly běžnou komunikací do poloviny devadesátých let (Klement & Dostál, 2018). Na tento pojem e-learning najdeme hned několik vymezení a definic, například dle Průchy (2009) je e-learning typ učení, kdy je pomocí elektronických zařízení usnadněna distribuce používání, a především získávání znalostí.

Co se samozřejmě k takovému vzdělávání na dálku váže je technické zázemí, aby vůbec bylo možné takovou online výuku zrealizovat (Frombergerová, 2020). Vzhledem k tak náhlému vzniku pandemie Covid-19 většina učitelů na fakultách a univerzitách čelila problémům, které začínaly především v nedostatečné zkušenosti s online výukou, technologickými znalostmi a také včasné přípravě nebo podpoře ze strany týmů vzdělávacích technologií (Bao, 2020). Ve studii Federičové a Korbela (2020) je zmíněno, že co se týče technického hlediska škol, byla na tuto rychlou adaptaci výuky na dálku připravena jen minorita škol. Z pohledu dovedností ovládat informační a komunikační technologie u učitelů byla připravena na tento typ vzdělávání méně než polovina a tento výsledek se jeví jako podprůměr zemí OECD.

S příchodem distančního vzdělávání nepřišly pouze obavy spojené s tím, zda si student dokáže udržet motivaci při výuce nebo zda byla připravenost samotných učitelů dostatečná, ale také obavy samotných nadcházejících zkoušek spojené s určitým podváděním. Distanční vzdělávání přineslo do období zkoušek jakousi výzvu zkoušení, kde se vyučující pozastavovali především nad tím, jakým způsobem ověřit nabyté znalosti studentů, aniž by došlo k podvádění, popřípadě konkrétnímu podvádění zamezit (Poláček & Nekuda, 2020). Ve studii Poláčka a Nekudy (2020) je popsán příklad, kde během zkoušení jsou všichni vyučující již

dopředu přesvědčení, že studenti budou podvádět. A tak vyučující při online zkoušení, nastavují časové limity a technické zábrany až na tak vysokou úroveň, že jsou kolikrát samotné zkoušky těžko zvládnutelné. Proto většina studentů poté reaguje na kategorii náročnosti v souvislosti s porovnáním prezenční a distanční výuky tak, že prezenční zkoušení je lepší a kolikrát i jednodušší.

Kvalitu samotného distančního vzdělávání garantuje samotný pedagog podle toho, jak si sám určí chod své výuky na dálku. Distanční vzdělávání ale není pouze jen samá špatná věc, mohou se zde objevit i různé výhody. V diskusním článku Frombergerové (2020) se studenti podělili například o výhody distanční výuky jako je časová a obsahová flexibilita. Předností bylo také to, že si student nastavil své vlastní tempo učení či zde převládala vysoká míra individualizace (Zlámalová, 2007). Na druhou stranu v porovnání s výzkumem Fritzové (2020) nám vyplývá, že se objevili i studenti, kteří hodnotili distanční výuku spíše jako dostatečnou, ale ne jako efektivně a organizačně zvládnutou, a právě i z tohoto výzkumu (str. 261) vyplývá, že *„studenti jednoznačně preferují pravidelný kontakt s vyučujícím a online výuku pomocí videokonferencí nebo jiné komentované prezentace či webináře.“*

Nesmí se také ale zapomenout, že veškeré studium na dálku nebylo zaměřeno jen na studenty, ale také na výuku samotných vyučujících, kteří jsou dominantním nositelem znalostí, které se předává studentům (Šeďová, Nekardová, & Rozvadská, 2021). Učitelé byli hned vedle studentů ti, kteří se také museli naorientovat na distanční výuku téměř ze dne na den. Nepřípravenost bez předchozích zkušeností či zatíženost z domácího prostředí, kde se musejí starat i o své děti, které přešli do stejného vzdělávacího systému, byl obtížný a stresující i pro ně (Rokos & Vančura, 2020). Stresující především pro řadu vyučujících, kteří využívali spíše starší učební pomůcky a vyhýbali se elektronickým „pomocníkům“ (Schmidt, Bandurič, & Horniaková, 2021). Ovšem i studenti měli pochopení, protože sami si také procházeli nečekaným a náhlým přechodem. Zde se musí vyzdvihnout to, že v závislosti na podmínkách a možnostech, se vyučující s touto překážkou ve vzdělávacím systému snažili vypořádat co nejlépe v rámci svých možností. Z celé této situace může být jedním z velkých přínosů to, že pozastavení prezenční výuky bylo uvědomění si, že jde o zásah do důležité oblasti, kde se význam učitelské profese dočkal většího ocenění, než tomu bylo doposud (Frombergerová, 2020). Pokud však učitel disponoval danými dovednostmi v digitální technologii, splnil tak znalost tzv. technologicko-pedagogického obsahu (Šeďová, Nekardová, & Rozvadská, 2021).

Tato mimořádná situace, která nastala se může, kdykoliv opakovat, a proto je důležité především důsledně zkoumat to, jak se dají co nejvíce podpořit vysokoškolští učitelé, aby v budoucnu byli na takovou technologickou výzvu připraveni. Důležité je tyto situace nejen zvládnout, ale také aby z ní učitelé vytěžili to nejvíce jak pro sebe, tak pro své studenty (Šedřová, Nekardová, & Rozvadská, 2021).

3.2 Důležitost vzdělávání dospělých v digitálním světě

V současné době je velice důležitým faktorem a významným tématem vzdělávání dospělých, které především v dnešní moderní společnosti nabývá na stále větší důraz. Toto vzdělávání se stává klíčovým činitelem ekonomického růstu, který ovlivňuje konkurenceschopnost na trhu práce. Zejména z tohoto důvodu je pro mnoho lidí důležité vzdělávání, a především vzdělávání dospělých, které se stává nejen trendem, ale především nutností v současné době (Zormanová, 2017).

3.2.1 Andragogika a její význam

Termínem andragogika si můžeme představit vědní obor, který se v rámci věd o výchově a vyučování soustředí na veškerá hlediska, která se týkají vzdělávání a učení dospělých. Tento obor je začleněn do programu pedagogických věd, jehož cílem je připravit budoucí odborníky v oblasti vzdělávání dospělých (Beneš, 2014). Zkoumá především teorii a praxi v souvislosti se vzděláváním dospělých (Veteška & Tureckiová, 2008). Předmětem tohoto vědního oboru, jakožto andragogiky, je především učící se dospělí a samotný proces organizovaného učení a všechny sociální aspekty tohoto učení. Cílem v poslední době je zejména určitá zformovaná podpora pro dospělé ve vzdělávacích institucích, která by pomohla s připraveností se na stále měnící se vnější svět a modernizaci různých vyučovacích metod (Veteška & Tureckiová, 2008). Andragogika vždy upřednostňovala pojem vzdělávání, ale v rámci výše zmíněného měnící se ho vzdělávacího světa se nyní soustředí spíše na pojem zabývající se učením dospělých (Beneš, 2014).

3.2.2 Vzdělávání dospělých

„Člověk, i dospělý, se vždy učil, protože musel reagovat jak na své vlastní biografické a vývojové změny, tak i na měnící se společenské situace. Největší nutnost učení vzniká vždy v období společenských změn a krizí. Institucionální podpora tohoto učení byla dříve jenom výjimkou.“ (Beneš, 2008, str. 19)

Před charakteristikou toho, co vzdělávání dospělých je a k čemu slouží, je potřeba si nejprve vysvětlit pojem, který úzce souvisí s termínem vzdělávání dospělých, a to je celoživotní učení, které může být mnohdy zaměněno s termínem vzdělávání dospělých. Celoživotní učení je možné charakterizovat podle Vetešky a Tureckiové (2008) jako nezbytný postup, který vede k aktivní zaměstnanosti a napomáhá jedinci se uplatnit na trhu práce. Celoživotní učení můžeme brát jako subsystém ke vzdělávání dospělých, které obsahuje všeobecné vzdělávání, a to i profesní vzdělávání, zejména až po dosažení určitého stupně vzdělávání (Veteška & Tureckiová, 2008). Právě nyní v historii lidstva nebylo vzdělávání přisuzována tak vysoká hodnota, jako je tomu dnes v moderní společnosti (Dvořáková & Šerák, 2016).

Role vzdělávání dospělých je v současné době velice významným faktorem v rámci současné civilizace, bez kterého nemůže vyspělá společnost fungovat. Tímto pojetím chceme říct, že samotné vzdělávání není pouhým nástrojem, ale už samotnou neoddelitelnou součástí života jak jedince, tak i společnosti (Veteška & Tureckiová, 2008). Když si připomeneme důležitost vzdělávání, víme, že tím, že se člověk učí a vzdělává, rozvíjí tím svůj lidský potenciál a popřípadě se rozvíjejí i lidské zdroje (Plamínek, 2014). Pohledy samotného vzdělávání dospělých bylo dříve zapsáno v příručkách, které představovaly shromáždění vědomostí, které mohli nositelé konzultovat podle potřeby v průběhu své každodenní práce (Wilson & Hayes, 2009).

Značná pozornost je věnována vzdělávací funkci vysokých škol, která se objevuje v měnících se společenských podmínkách. Právě absolventy je potřeba vzdělávat a dodávat jim znalosti a dovednosti, které budou přinášet prosperitu společnosti. Činnosti pedagogů na vysokých školách jsou právě těmi, které vyžadují profesionalitu, pokud se bavíme o termínu vysokoškolského učitele. Však k tomu, aby se udržel tento vzdělávací standard vysokých škol, je potřeba, aby v nových generacích vysokoškolských učitelů nechyběly pedagogické znalosti, a to i v rámci moderní technologie (Vašutová, 2005).

Všechny změny, které probíhají, popřípadě další nečekané změny, které se mohou objevit ve světě vzdělávacích institucí, vyžadují právě od vysokoškolských učitelů vysokou úroveň jejich profesionálních uvažování, adaptability a flexibility. Tyto výkony vyžadují především více času a stupnice náročnosti je také vyšší (Vašutová, 2005).

Fenoménem ve vzdělávání dospělých je například elektronické učení, které dnes zaujímají velkou pozornost. Tento termín zahrnuje různé typy učení, ve kterých se využívají prostředky informačních a komunikačních technologií. Zrovna vlastnosti elektronického učení

představují důležité pole zájmu, především z toho důvodu, že existují i přesvědčení, že v budoucnu by mohlo toto elektronické učení nahradit tradiční stávající formu učení a vyučování (Průcha, 2014).

Z hlediska pandemie Covidu-19 a připraveností samotných učitelů byl sám učitel dalším účastníkem tohoto online vyučování, ale o něco aktivnějším. Proto je velice žádoucí, aby zrovna pedagogové měli dobré informační a komunikační dovednosti z toho důvodu, aby ne-nastal problém toho, že výuka na dálku je bariérou k tomu, aby předali svým studentům stejné procento znalostí jako při tradiční prezenční výuce (Rohlíková & Vejvodová, 2012). Digitální technologie jsou v dnešní době součástí téměř každé lidské činnosti, a proto není divu, že se mu neubrání ani samotné terciární vzdělávání (Staudková, 2015). Samozřejmě již v dnešní době existují různé aplikace či programy, které jsou určeny přímo pro vzdělávání či jejich účelem je procvičování různých znalostí a dovedností, které se dají i pro samotné vzdělávání velmi dobře využít. Vývoj v oblasti těchto aplikací a programů jde velmi rychle dopředu, a proto se doporučuje průběžně sledovat nejnovější trendy a poté si vybrat tu, která vyhovuje nejvíce (Langer, 2016).

4 Cíl a metodika

4.1 Cíl práce a výzkumné otázky

Cílem bakalářské práce je zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a navrhnout případné změny vedoucí k zefektivnění vzdělávacího procesu.

V rámci této bakalářské práce byla jako první zpracována teoretická část, která byla vypracovaná na základě nastudování odborné literatury. Teoretická část nejdříve popisuje charakteristiku vysokých škol a jejich studentů a co vede k neúspěšnosti studentů na vysokých školách. Zabývá se také dopady pandemie Covid-19 na terciární vzdělávání a adaptaci vysokých škol při online výuce. V neposlední řadě se také věnuje kapitole, která zdůrazňuje důležitost vzdělávání dospělých v digitálním světě. Veškeré podložené poznatky byly čerpány z české i zahraniční literatury, vědeckých článků a oficiálních statistik. Na konci této bakalářské práce jsou uvedeny kompletní informace o použité literatuře a zdrojích.

Praktická část této práce se zabývá vyhodnocením výzkumu, který probíhal mezi studenty a vyučujícími Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Pro vyhodnocení výsledků výzkumu byl využit kvantitativní výzkum pomocí dotazníkového šetření. Výsledky dotazníkového šetření pomohou v tomto výzkumu navrhnout případné změny a doporučení, které by vedly k zefektivnění vzdělávacího procesu v době restrikcí jako byla pandemie Covid-19.

Výzkumné otázky jsou rozděleny dle výzkumné skupiny (tj. dle studentů a vyučujících). Pro výzkum mezi studenty jsou stanoveny tyto výzkumné otázky:

- **VO1:** Jak se liší studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích během online výuky a výuky prezenční?
- **VO2:** Jaké jsou rozdíly v preferencích studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích ohledně online výuky a prezenční výuky?
- **VO3:** Dokážou si studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích představit kombinaci prezenční a distanční výuky?

Pro výzkum mezi vyučujícími Jihočeské univerzity byly stanoveny tyto výzkumné otázky:

- **VO4:** Jaký vliv měl přechod na online výuku během pandemie Covid-19 na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku?

- **VO5:** Jaký vliv měla nedostatečná dostupnost vzdělávacích kurzů na kvalitu distanční výuky na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích během pandemie Covid-19?
- **VO6:** Jaké byly největší výzvy a překážky vyučujících v přechodu z tradiční výuky na online výuku během pandemie Covid-19?

4.2 Hypotézy

Pro dosažení přesnosti v určení vlivů pandemie Covid-19 byly v rámci této bakalářské práce stanoveny hypotézy, které reflektují pozitivní i negativní dopady na vzdělávání. Z důvodu dvou výzkumných skupin jsou hypotézy rozděleny zvlášť pro výzkum mezi studenty a vyučujícími na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

Pro výzkum mezi studenty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích byly stanoveny tyto hypotézy:

- **H1:** Online výuka během pandemie Covid-19 měla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- **H2:** Studentům Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích vyhovovala online výuka více než výuka prezenční.
- **H3:** Studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích si dokážou představit, že by se prvky distanční výuky v budoucnu přenesly do prezenční výuky na jejich fakultě.

Pro výzkum mezi vyučujícími na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích byly nastaveny tyto hypotézy:

- **H4:** Přechod na online výuku během pandemie Covid-19 měl negativní vliv na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku.
- **H5:** Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích neposkytovala dostatek vzdělávacích kurzů pro vyučující v oblasti informačních a komunikačních technologií během pandemie Covid-19.
- **H6:** Vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích považují online výuku jako náročnější na přípravu oproti tradiční výuce.

4.3 Metodika výzkumu

Pro tuto bakalářskou práci byl zvolen přístup sběru dat pomocí kvantitativní metody, kterou si můžeme spojit s číselnými údaji, které určují počet, rozsah nebo četnost jevů. Tato data lze matematicky zpracovat, sčítat, zprůměrovat a podobně (Gavora, 2000). Ve své knize nám Průcha (2014, str. 350) popisuje blíže cíl kvantitativního výzkumu a to jako, že „*Má přesně vymezený předmět zkoumání, na začátku výzkumu formuluje hypotézy, které mají být ověřeny či zamítnuty, dospívá k přesně formulovaným závěrům, jež jsou opřeny o kvantitativně vyjádřená zjištění.*“ Pokud jde o kvalitativní výzkum, mluvíme spíše o výzkumu, který je vyjádřen slovní podobou (Gavora, 2000). Cílem kvantitativního výzkumu je porozumět subjektům a jevům, zjistit příčiny jejich stavu a chování (Průcha, 2014).

K tomuto průzkumu byl použit kvantitativní přístup, konkrétně metoda dotazníkového šetření. Jedním z přístupů k popisu dotazníkového šetření je podle Chrásky (2016), že dotazník je souborem otázek, které jsou pečlivě formulovány a uspořádány do promyšlené posloupnosti, a na které respondent písemně odpovídá. Právě podle něj může být tento postup výzkumu efektivní zejména při zkoumání názorů studentů vysokých škol. Je důležité zajistit, aby respondenti měli jistotu, že informace získané z dotazníku nebudou použity proti nim. Proto se doporučuje využití anonymních dotazníků pro úspěšné provedení šetření. Anonymita respondentů může zvýšit pravdivost odpovědí, ale může také vést k neodpovědnému a nevhodnému chování během vyplňování dotazníku.

Dotazníky byly realizovány pomocí internetové platformy Survio.cz. Byly distribuovány mezi studenty a vyučující Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích prostřednictvím sociálních sítí nebo školního e-mailu. Dotazník pro studenty obsahoval celkově 16 otázek, zatímco dotazník pro vyučující zahrnoval 17 otázek. Oba dotazníky obsahovaly podobné typy otázek, jako jsou uzavřené a otevřené otázky nebo otázky škálové. Dotazníky byly přístupné skrze webový odkaz nebo poskytnutý QR kód.

Celkem bylo nasbíráno 223 odpovědí od studentů a 92 odpovědí od vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Hlavním výzkumným vzorkem v této práci jsou především studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a také z toho důvodu trvalo shromáždění dat k tomuto výzkumu déle oproti sběru dat mezi vyučujícími. Sběr dat mezi studenty trval od 8. února 2023 do 13. března 2023 (tj. 33 dnů). Data mezi vyučujícími byla shromážděna od 1. března 2023 do 17. března 2023 (tj. 16 dnů).

5 Výsledky

V této části bakalářské práce provedeme analýzu dat, které jsme získali z dotazníkového šetření mezi studenty a vyučujícími na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Cílem této bakalářské práce je zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů a navrhnout doporučení a případné změny, které by pomohly k zefektivnění vzdělávacího procesu v době restrikcí souvisejících s pandemií Covid-19. Na základě interpretace dat budeme ověřovat stanovené hypotézy.

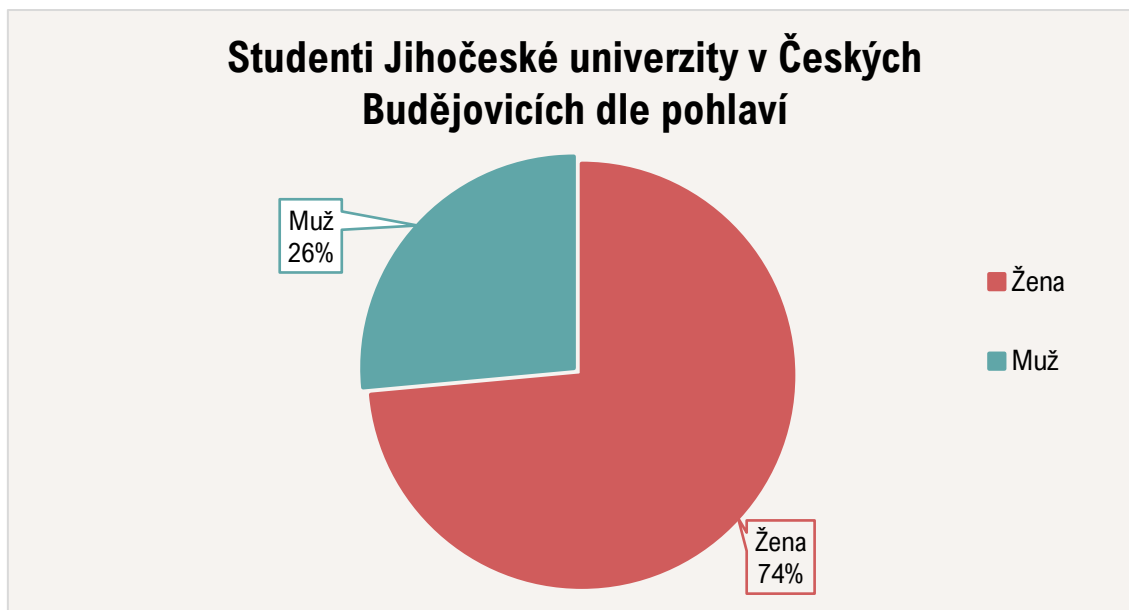
Průzkum bakalářské práce je rozdělen na dvě části, které se liší výzkumnou skupinou. V první části se zaměříme na studenty, ve druhé části na vyučující. Výsledky této práce mohou být cenným nástrojem pro univerzitu v krizových situacích jako byla pandemie Covid-19. Mohou sloužit jako podklad pro plánování a implementaci opatření, která by minimalizovala negativní dopady pandemie na studenty a vyučující.

5.1 Analýza dat výzkumu vzdělávání studentů v době pandemie Covid-19

V úvodu výzkumu se zaměříme na základní údaje dotázaných studentů. Dále na základě provedené analýzy jsme zkoumali, jaké pozitivní a negativní dopady pandemie Covid-19 studenti vnímali, jaký vliv měla na jejich studijní výsledky a zda pozorují zlepšení či zhoršení po návratu k tradiční výuce. Tato analýza shrnuje informace z 16 otázek s potenciálem pro případné změny a zlepšení v podobných situacích jako byla pandemie Covid-19.

Otázka č. 1 – Jaké je Vaše pohlaví?

Otázka týkající se pohlaví byla zodpovězena 223 respondenty (tj. studenty). Z celkového počtu dotázaných studentů se dotazníkového šetření zúčastnilo 164 žen (74 %) a 59 mužů (26 %). Přestože zastoupení žen v tomto výzkumu bylo výrazně vyšší než zastoupení mužů, nelze z toho jednoznačně vyvodit závěr, že ženy tvoří majoritní skupinu studentů na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

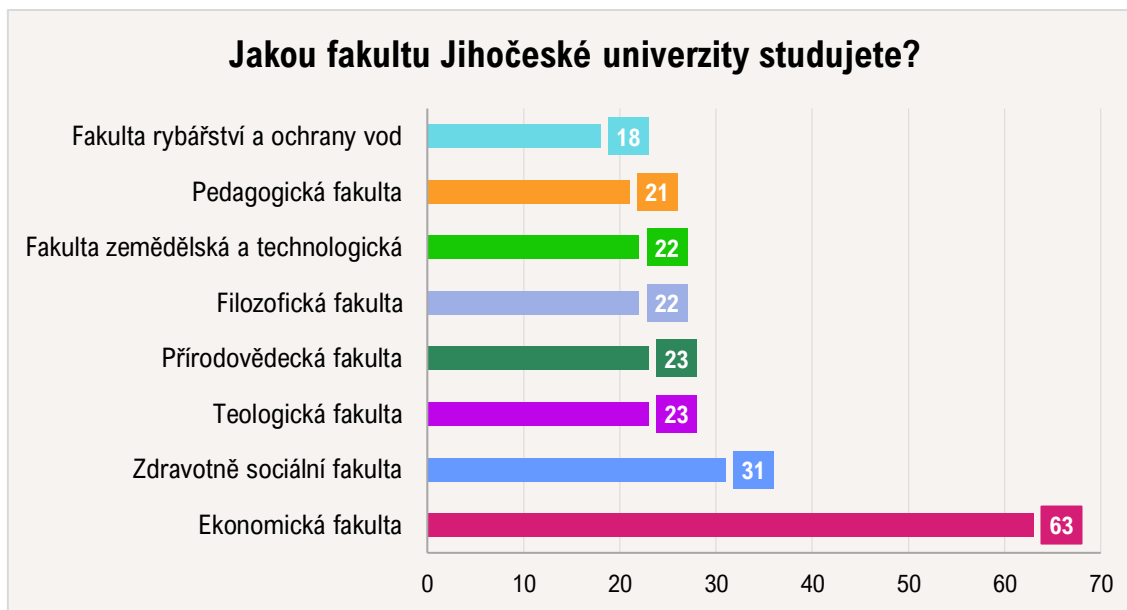

Graf 3: Pohlaví dotázaných studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 2 – Jakou fakultu Jihočeské univerzity studujete?

Jednou z klíčových otázek je právě tato, kde můžeme získat informace o rozložení dotázaných studentů na jednotlivých fakultách. Tato otázka nám umožňuje zpětně přiřadit odpovědi studentů k jednotlivým fakultám a získat tak relevantní poznatky. Navzdory anonymitě dotazníku jsme schopni identifikovat odpovědi, které se vztahují k určité fakultě.

Dotazník byl rozeslán velkému počtu studentů, avšak návratnost není 100 %. Nejvíce odpovědí bylo získáno od studentů z Ekonomické fakulty (63), následovaných Zdravotně sociální fakultou (31) a Filozofickou fakultou (22). Ostatní fakulty získaly podobný počet odpovědí s rozdílem jen několika málo respondentů. Graf č. 4 zobrazuje jednotlivé počty studentů z jednotlivých fakult.

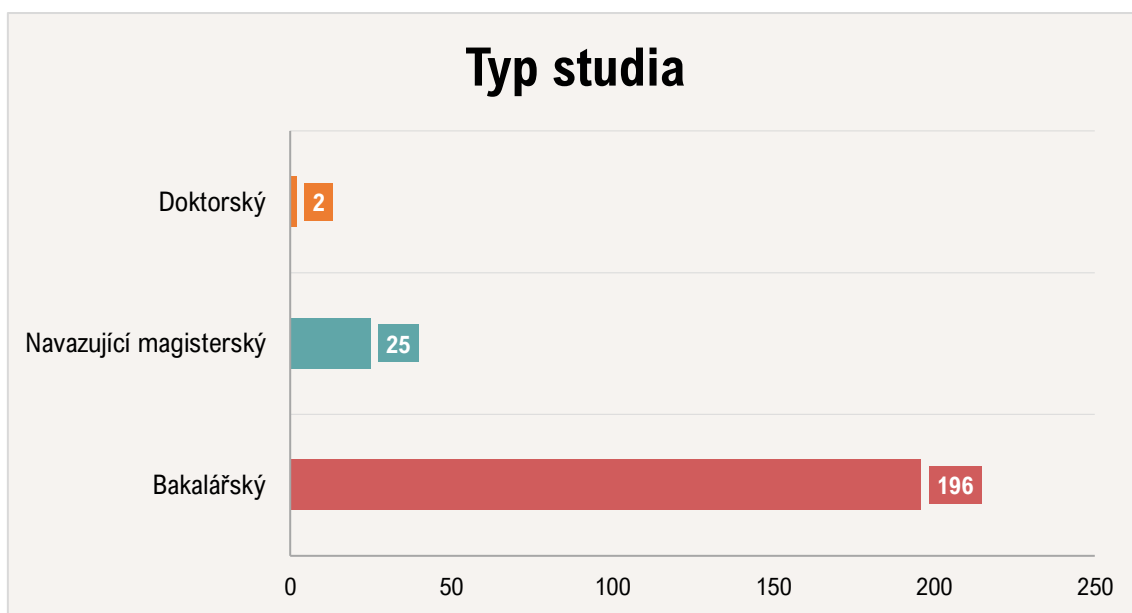

Graf 4: Počet dotázaných studentů z jednotlivých fakult Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 3 – Jaký typ studia studujete?

V rámci dotazníkového šetření jsme také věnovali pozornost otázce týkající se typu studia, které dotázaní studenti absolvují na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Cílem této otázky bylo získat informace o tom, jak pandemie Covid-19 ovlivnila studium respondentů v závislosti na ročníku a typu studia. Díky rozmanitým odpovědím studentů získáváme různé perspektivy na dopad pandemie na studium v různých typech studia.

Z celkově 223 respondentů studuje 196 studentů bakalářský typ studia (88 %), 25 studentů (11 %) je na navazujícím typu studia a 2 respondenti (1 %) studují doktorský typ studia. I přes malé zastoupení studentů z navazujícího typu studia považují i tak za důležité zahrnout názory studentů tohoto typu studia, které nám umožňují získat pohled i z vyššího stupně vzdělávání a přispívají tak k celkovému porozumění vlivu pandemie na vzdělávání na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

Graf 5: Typ studia, kteří studují dotázaní studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 4 – Jaký ročník studujete na Vaší fakultě? a Otázka č. 5 – Jaký ročník jste studoval/a, když začala pandemie Covid-19 a došlo k uzavření/výuky na dálku na Vaší fakultě?

V dotazníkovém šetření byly zahrnuty tyto dvě otázky s cílem ověřit správnost informací o studijním období bakalářských studentů a zlepšit přesnost výsledků výzkumu. První otázka měla za cíl ověřit, zda všichni studenti, kteří uvedli bakalářský typ studia, skutečně studují nyní ve 3. ročníku (nižší ročníky se s online výukou spojenou s pandemií Covid-19 neselekali). Druhá otázka zjišťovala, v jakém ročníku se studenti nacházeli v době, kdy došlo k uzavření fakult Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích kvůli pandemii Covid-19.

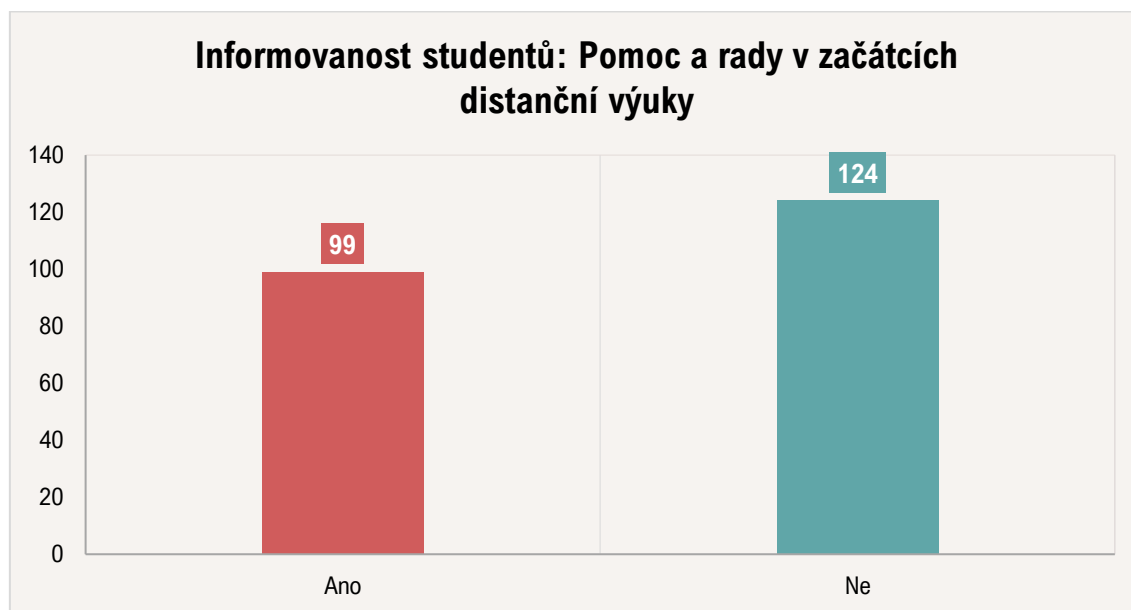
Tyto otázky byly zařazeny do šetření s cílem zlepšit kvalitu dat a přesnost výsledků v rámci výzkumu. Grafické znázornění odpovědí na tyto otázky nejsou nutné.

Otázka č. 6 - Věděl/a jste, kam se obrátit o pomoc či radu, jak postupovat v začátcích distanční výuky?

Na základě výsledků dotazníkového šetření lze konstatovat, že v době začátku distanční výuky na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích mělo informace o možnostech získání pomoci či rady celkem 99 dotázaných studentů (44 %), zatímco 124 respondentů (56 %) tuto informaci nemělo (viz. Graf 6).

Tyto výsledky ukazují na potřebu zlepšení informování studentů o možnostech, které mají k dispozici pro řešení problémů v době distanční výuky, aby se zajistila kvalita vzdělávání

v této výukové formě (tj. distančního vzdělávání) a snížilo se riziko negativního vlivu distanční výuky na studenty.

Graf 6: Věděli/a jste kam se obrátit o pomoc či radu, jak postupovat v začátcích distanční výuky?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 7–V čem měla pandemie Covid-19 největší dopad na Vaše studium na Vaší fakultě?

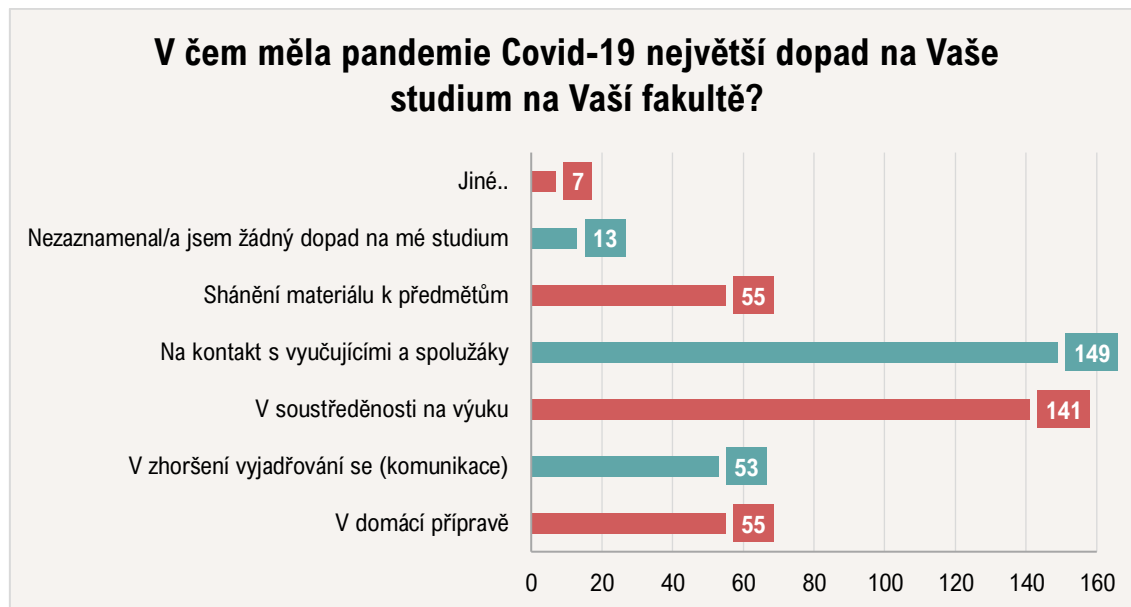
Tato výzkumná otázka se zaměřovala na identifikaci oblastí studia, která byla podle dotázaných studentů nejvíce ovlivněna pandemií Covid-19 na fakultách Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Studenti měli možnost vybrat jednu nebo více možností, které byly uvedeny.

Výsledky ukazují, že nejvíce dotázaných studentů uvedlo negativní dopad pandemie Covid-19 na chybějící kontakt s vyučujícími a spolužáky (149) a na soustředěnost při výuce (141). Jedná se o velmi důležité oblasti, kterým by univerzita měla do budoucna věnovat více pozornosti.

Mimo tyto dvě největší oblasti také dotázaní studenti vybrali, že největší dopad měla pandemie Covid-19 na zhoršení vyjadřování se (53) a v domácí přípravě (55). Naopak nejméně studentů uvádí, že nezaznamenali žádný vliv na své studium během pandemie Covid-19 (13).

K dispozici byla také možnost uvést jiné oblasti, které byly ovlivněny pandemií a nebyly uvedeny v seznamu. V této kategorii „Jiné“ byly spíše pozitivní dopady kde respondenti uvedli, že pandemie Covid-19 měla „*Pozitivní dopad na soustředěnost, chuť do učení, více*

dostupných materiálů, ...“ a „Vzhledem ke kombinovanému studiu v kombinaci s mým zaměstnáním ve službách, které byly uzavřené jsem měl v prvním roce studia dostatek času.“. Jednou z odpovědí v této kategorii byla také odpověď od studenta Filozofické fakulty, kde uvádí, že „Většina předmětů byla zadarmo, protože se testy nemohly psát prezenčně.“

Graf 7: V čem měla pandemie Covid-19 největší dopad na studium dotázaných studentů?

Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 8 – V čem podle Vás měla pandemie Covid-19 POZITIVNÍ vliv během studia na Vaší fakultě?

Tato otázka směřovala k tomu, jaký pozitivní vliv měla pandemie Covid-19 na studijní proces studentů. Dotázaní studenti na tuto otázku uváděli, že největším pozitivním vlivem bylo omezení cestování na fakultu. Online výuka umožnila studentům studovat z pohodlí domova, což vedlo k úspoře času i finančních prostředků za dopravu. Díky této výhodě mohli studenti ušetřený čas využít pro další studium nebo volnočasové aktivity.

Následující odstavec se zaměřuje na jednotlivé odpovědi studentů na tento pozitivní vliv. Studentka z Ekonomické fakulty napsala, že „Online výuka byla pohodlná, jelikož dojíždím do školy autem, tato starost zcela odpadla. Měla jsem tedy daleko více času. Zároveň bylo příjemné si přednášku pustit v klidu z domova, uvařit si například čaj a poslouchat. Škola pro mě byla v tu dobu vlastně zpestřením, protože jsme nemohli dělat nic jiného.“ Odezva od studentky z Přírodovědecké fakulty byla, že „Studium z domova bylo výrazně méně náročné finančně i psychicky, zejména pro mě jako dojíždějícího studenta se sociální fobií. Mnohem větší a snazší dostupnost studijních materiálů a záznamů z přednášek byla velmi vítaná.“ Byla

zde i odpověď, která směřovala k samotnému bydlení a tuto odpověď poskytl student Ekonomické fakulty „*Nebylo potřeba dojíždět/hledat si bydlení, ušetřené peníze (studentský život je drahý).*“

Další výhodou, kterou studenti vyzdvihli, byla možnost flexibilnějšího časového plánování. Díky online výuce mohli studenti přizpůsobit své tempo učení svým individuálním potřebám a preferencím. Získali tak více času pro sebe, který mohli využít například pro zlepšení svých dovedností nebo pro odpočinek. Výhodou online výuky byla také dostupnost materiálů, a to především díky tomu, že přednášky byly nahrávány a poskytovány online, takže k nim měli studenti kdykoliv přístup.

Jedním z nejvíce zmiňovaných pozitivních vlivů pandemie Covid-19 byla možnost online komunikace. Studenti se tak mohli snadno spojit s vyučujícími a svými spolužáky bez ohledu na jejich fyzickou polohu. Z několika studentských odpovědí jsou níže některé vybrány – studentka Fakulty zemědělské a technologické napsala „*Jako pozitivní beru komunikaci mezi námi studenty a profesory, kteří byli také online a na většinu dotazů a podnětů reagovali daleko rychleji než v době před Covidem.*“ Dále studentka kombinovaného studia z Teologické fakulty zmínila, že „*Myslím si, že studenti i profesori se během pandemie naučili docela dobře ovládat komunikační aplikace (MS Teams, Zoom apod.).*“ Student Filozofické fakulty také zmínil, že se zlepšila komunikace na dálku, a nyní po pandemii je daleko jednodušší vyřídit si něco například skrze e-mail. Za pozitivní vliv studenti také považovali to, že se naučili více zacházet s různými systémy, které škola využívá a celkově se zlepšili ve využívání počítače, kvůli častějšímu využívání elektroniky než obvykle.

Mezi posledními nejvíce zmíněnými pozitivními vlivy se řadilo snížení náročnosti zkoušek ve srovnání s dobou po skončení pandemie Covid-19. Jako zajímavost, co uvedl student Filozofické fakulty jako pozitivní vliv bylo, že „*Ukázalo nám to nepřipravenost školy a velké části vyučujících na takovouto situaci (Nyní by již fakulty měly být schopné na podobnou situaci pohotově reagovat, jelikož si tím již jednou prošly a vznikl alespoň nějaký základ, podle kterého se může v budoucnu postupovat).*“

Otázka č. 9 – V čem podle Vás měla pandemie Covid-19 NEGATIVNÍ vliv během studia na Vaší fakultě?

V návaznosti na otázku č. 8 byli studenti dotázáni i na negativní dopady během distanční výuky v období pandemie Covid-19. Na základě odpovědí byly identifikovány hlavní negativní vlivy, které postihli studenty během pandemie Covid-19. Tyto dopady jsou níže přesně

popsány, aby bylo možné lépe porozumět tomu, jak pandemie ovlivnila studium na dané fakultě.

Nejčastějším negativním dopadem distanční výuky byl pro dotázané studenty nedostatek sociálního kontaktu. Studenti uváděli, že i přes jejich pohodlí z domova jim chyběl přímý kontakt se svými spolužáky a vyučujícími, který kvůli pandemii nebyl možný. Studenti se také cítili odříznutí od své skupiny spolužáků, kde jim chyběl tzv. „studentský život“, a měli obavy z toho, že neznají dostatečně své vyučující, spolužáky a ani své fakulty.

Nedostatek interakce spojený s nadměrným využíváním elektronických zařízení byl také často studenty zmiňován. K tomuto vlivu se vyjádřila studentka Pedagogické fakulty *„Chyběly mi běžné sociální interakce, s tím bylo spojené i zhoršení vyjadřování myšlenek a emocí. Většina předmětů je založena na interakci s ostatními, a to bylo velmi obtížné nahradit. Dalším negativem bylo i roztržité pozornosti mezi mobil, notebook a často ještě nějakou papírovou formou.“* a dvě studentky z Filozofické fakulty *„Naprosto se vytratila osobní komunikace, přirozený přístup k výuce, člověk se stal nevyhnutelně závislým na svém zařízení, u kterého trávil většinu svého času.“* Druhá se vyjádřila takto *„Ztráta přímého kontaktu se spolužáky (ten virtuální v našich silách udržet teoreticky bylo, ač se nám to ne vždy povedlo), domácí prostředí občas odvádělo pozornost a nenutilo se do studia ponořit s takovou intenzitou, jako kdyby bylo prezenční.“*

Vzhledem k distanční výuce vnímali několik negativních dopadů studenti, kteří nastoupili do prvních ročníků. V této souvislosti napsala studentka Ekonomické fakulty, že *„Nastoupila jsem do 1. ročníku během pandemie. Tím pádem jsme měli vše online a do teď neznám většinu svých spolužáků a vlastně celý 2. ročník byl pro mě jako 1. Všechno pro mě bylo nové a stále mi přijde že mi ten celý rok a půl neskutečně chybí. Hlavně kontakt a rady od starších studentů.“* Podobně na tom byla také studentka Přírodovědecké fakulty, která uvádí, že *„Socializace s vrstevníky (nastoupila jsem během Covidu do první ročníku Mgr studia a neměla jsem možnost poznat své spolužáky). Pro mě osobně se vytratila radost z výuky, online výuka mě nebavila a bylo pro mě extrémně těžké se soustředit a něco si z hodin pamatovat. Někteří vyučující měli časté technické problémy a snižovalo to kvalitu výuky.“*

Další negativní vliv pandemie Covid-19 byla prokrastinace, která byla také nejvíce jmenovaná, například studentka Filozofické fakulty se podělila o to, že *„Jelikož jsem online výuku sledovala z postele, tak jsem se často přistihla, že nevnímám nebo usínám, a utíkaly mi tak informace, bohužel ne všichni měli podkladové prezentace, a ne všichni se rozhodli pro možnost*

přednášky nahrávat pro zpětný poslech.. tím jsem si to všechno pak musela dohledávat sama a tam přicházela prokrastinace.“

Nedostatečné informace na webových stránkách, které by studentům poskytly konkrétní odpovědi na jejich dotazy, byl dalším studenty zmíněným negativním vlivem. Mezi další tyto negativní vlivy patřilo i samotné vystupování během online výuky bez nutnosti připojené kamery. Studenti uvádějí, že během online výuky se cítili bezpečně a bez stresu, ale při prezentování svých prací prezenčně mají problém se stresem a celkovým vystupováním před lidmi. Studenti také pocítovali nedostatečné probrání všech důležitých témat kvůli online formě předmětů a často se setkávali se zrušením výuky ze strany vyučujících. K tomuto se vyjádřila studentka Filozofické fakulty, že *„Absolutně nic neumím ke státnicím z předmětů, které jsme měly za dob pandemie.“*

Mezi jedny z opakujících se odpovědí byla tematika spojená s tím, že studenti během výuky zůstávali doma s ostatními členy rodiny, kteří pracovali na dálku. To mělo za následek to, že se museli soustředit na výuku při různých rušivých vlivech. Jedna studentka z Ekonomické fakulty uvedla, že *„Z důvodu zavřených kolejí jsem musela být doma, tam jsme se sešly s oběma rodiči na home office a sestrou také na distanční výuce. Bylo to náročné, jak po stránce toho, abychom měli každý dostatek svého prostoru, ale také z psychického hlediska. Dále, vzhledem k tomu, že jsem byla v prváku, tak jsem znala sotva 3 lidi ze třídy, takže s původní zmateností z nového systému a výuky a celkově školy jsem si musela poradit sama.“*

V závěru průzkumu se objevily i některé odpovědi, kde studenti nezaznamenali žádné negativní vlivy v souvislosti s pandemií, neboť díky více volnému času se mohli věnovat sebevzdělávání. Podle dotázaných studentů byla veškerá negativa dočasná a nevznikla většinou ze strany univerzity, ale byla způsobena neustálými změnami vládních nařízení, kdy nikdo nevěděl, jak situace bude dále pokračovat.

Otázka č. 10 – Umíte si představit, že by se něco z online výuky na Vaší fakultě přeneslo do nyní běžné výuky?

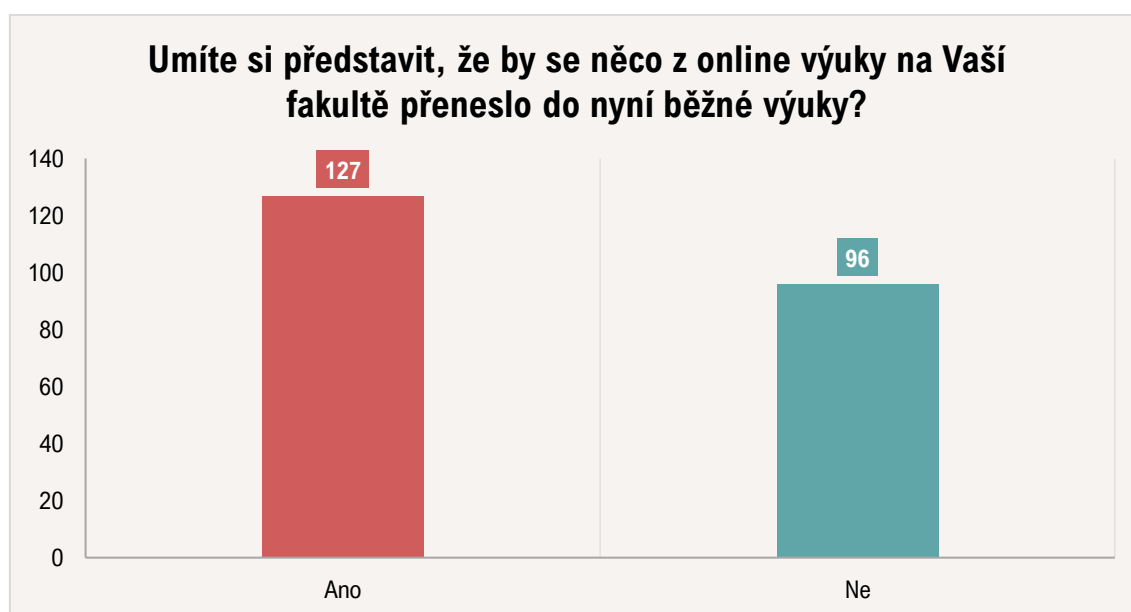
V průzkumu byla položena otázka, zda si respondenti dokážou představit, že některé prvky, které byly využívány během online výuky, by mohly být implementovány i do běžné výuky na jejich fakultě.

Z výsledků plyne, že 127 studentů (57 %) odpovědělo kladně a 96 studentů (43 %) s touto otázkou nesouhlasili. Tyto výsledky naznačují, že někteří studenti vidí v online výuce potenciál a inovaci, která by mohla být využita i v budoucí běžné výuce. Je důležité pečlivě zvážit,

kté prvky by se mohly úspěšně přenést a jakým způsobem by mohly být realizovány s ohledem na zachování interakce a kontaktu mezi studenty a vyučujícími.

Existuje mnoho důvodů, proč studenti zvolili možnost „Ne“. Například mohou mít negativní zkušenosti s online výukou a upřednostňují tradiční formu výuky, kterou považují za účinnější. Dále mohou mít obavy týkajících se technických nebo organizačních otázek, které by se mohly vyskytnout při implementaci nových prvků online výuky do běžné výuky. Vzhledem k rozmanitosti studentů a různým předmětům je důležité zvážit individuální preference, které by mohly ovlivnit jejich odpovědi na tuto otázku. Ovšem není možné vyhovět všem individuálním preferencím, samozřejmě je důležité je brát v úvahu a hledat kompromisy, které budou přínosem pro většinu studentů a zlepší kvalitu výuky. Nejčastěji tato odpověď pocházela od studentů, kteří studují Zdravotně sociální fakultu, Fakultu zemědělskou a technologickou a v neposlední řadě Přírodovědeckou fakultu.

Na to, co přesněji by studenti rádi přenesli do běžné výuky navazuje otázka č. 11.

Graf 8: Umíte si představit, že by se něco z online výuky na Vaší fakultě přeneslo do nyní běžné výuky?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 11 – Pokud jste u předchozí otázky odpověděl/a „Ano“, můžete zmínit například co si dokážete představit přenést do běžné výuky z online výuky za pandemie?

Tato výzkumná otázka souvisí s otázkou předchozí, kde dotázaní studenti, kteří si mohou představit přenést něco z distanční výuky do běžné výuky, odpověděli „Ano“. Ze 223 dotázaných studentů vyplývá, že 127 z nich by rádi měli některé prvky online výuky i v budoucnu,

jako jsou například online zkoušky a zápočty, online přednášky nebo dokonce celou distanční výuku. Několik často opakujících se bylo vybráno a okomentováno.

Pokud se zaměříme na oblast online zkoušení, lze zaznamenat zájem studentů o různé formy elektronických testů, například psaní testů na počítači, větší počet online zkoušek nebo zadávání domácích úkolů přes systém Moodle. Celá výuka online byla zmíněna pouze 4 studenty, kde například studentka Ekonomické fakulty napsala „*Dokážu si představit celé moje studium v online verzi. Hodně bych to ocenila.*“

Studenti nejčastěji uváděli, že nahrávání přednášek a seminářů jim pomohlo při přípravě na zkoušky a průběžné testy. Bylo zaznamenáno mnoho odpovědí v této oblasti a někteří studenti se navíc rozepsali i o dalších výhodách nahrávání. Studentka Ekonomické fakulty se k této otázce vyjádřila, že „*Za mě bylo docela dobré, když se hodiny nahrávali, takže jsem si to mohla pustit třeba před zkouškou, když jsem chtěla něčemu víc porozumět, a i teď někteří vyučující zveřejňují nahraná videa.*“ Jak již bylo zmíněno studenti často zdůrazňovali, že nahrávky z hodin byly nejvíce užitečné před samotnými zkouškami. Jedním z příkladů je student Přírodovědecké fakulty, který napsal „*Bylo by dobré, kdyby existoval doplněk v podobě nahrávání přednášek – mohu si ji před zkouškou znovu přehrát a mnohdy to bylo užitečnější než psaní poznámek.*“

Většina dotázaných studentů uvedla, že online přednášky usnadňují dojíždění na hodiny. Studentka Zdravotně sociální fakulty se k této situaci vyjádřila takto: „*Přednášky, které by mohly být online. Usnadní to dojíždění spoustě studentů a budou moci na přednášku kouknout z jakéhokoliv místa.*“ Ovšem možnost připojení se z libovolného místa může vést k nedostatečnému soustředění se na výklad, což může mít negativní dopad na kvalitu přednášek a také na samotnou výuku.

Online hodiny mohou být výhodné pro studenty i samotné vyučující, kteří jsou nemocní a nemohou se zúčastnit výuky osobně, k této tématice se vyjádřila i studentka Přírodovědecké fakulty „*Možnost připojit se online na přednášku/seminář během nemoci nebo když přednášející v karanténě vedl své hodiny v době karantény online, případně online hodiny v době, kdy je pro dojíždějící komplikovaný čas přednášky – to už jsou spíše ale zkušenosti prezenční výuky v době po té distanční, kdy už Covid nebyl v takové síle a najíždělo se zpět na tu prezenční.*“ K této skutečnosti, kdy se výuka nezrušila, ale byla online formou se vyjádřila i studentka Filozofické fakulty „*Už několikrát se stalo, že když vyučující byl nemocný, tak nám poskytl výuku právě online formou, abychom o ni zbytečně nepřišli. Stejně tak byly i domluvy,*

když je třeba nějaký svátek ve čtvrtek a někdo má školu v pátek, tak aby mohl jet domů a nezůstal kvůli tomu zbytečně na koleji, aby se předmět pro jednou konal online.“

Studenti také často uváděli, že by ocenili zavedení online konzultací s vyučujícími, zejména u předmětů, které se konají jednou za 14 dní. Byla také zmíněna kombinovaná forma studia, kde by studenti preferovali studium s častějšími online hodinami než v současné výukové formě. Zrovna na toto reagoval student Ekonomické fakulty *„Například přednášky pro skupinky studentů, kteří studují kombinovaně mohou např. v 50 % probíhat online. Nebo (pokud by byl souhlas s ohledem na duševní vlastnictví od přednášejících) by šly přednášky streamovat.*“ Reagovala na to také studentka Teologické fakulty *„Jelikož jsem studentka kombinované formy studia, stane se, že člověk jede do školy v sobotu jenom kvůli dvěma hodinám např. až z Prahy, takže některé přednášky, které jsou výkladového monologického typu, by nebylo od věci nechat distančně, pokud by se tak shodla většina studentů a sejít se face to face až na poslední hodinu třeba, nevím...“*

Několik studentů uvedlo, že již v dnešní výuce se některé prvky z distanční výuky praktikuji dále v běžné výuce na jejich fakultách. Student Filozofické fakulty sdělil, že *„Testování online je něco, co zůstalo i po pandemii, což je fajn protože nemusím ve zkouškovém období jezdit do Budějovic kvůli 1 testu.*“ Zároveň se také podělila studentka Přírodovědecké fakulty o způsobu výuky na fakultě, že *„Někteří vyučující využívají nahrávky z distanční výuky a dávají je k dispozici, abychom je mohli využít při učení před zkouškou, nebo když chybíme na hodině, a to mi přijde super.*“

Otázka č. 12 – Jak byste ohodnotil/a znalost vyučujících v oblasti technologie během pandemie Covid-19?

Během pandemie Covid-19 se nejen studenti, ale i učitelé museli rychle přizpůsobit nové situaci online výuky, avšak ne všichni byli na tuto změnu připraveni. Tato otázka se zaměřila na to, jak studenti hodnotí znalosti vyučujících v oblasti informační a komunikační technologie během distanční výuky. Studenti byli požádáni, aby na škále od 1 do 10 ohodnotili tuto znalost svých vyučujících. Hodnocení 1/10 znamenalo, že vyučující měli potíže s technologiemi spojenými s distanční výukou, zatímco hodnocení 10/10 znamenalo, že vyučující ovládali tyto technologie dá se říct bez problémů. Hodnotící škálu 5/10 můžeme považovat za to, že vyučující se orientoval v technologii, ale pouze omezeně.

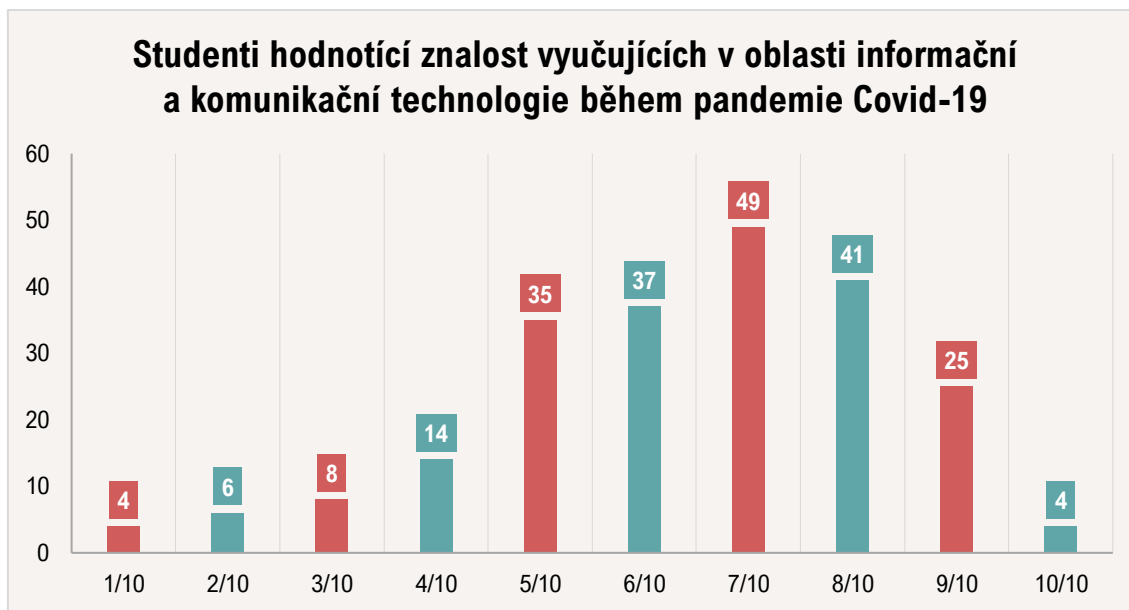
Na následujícím grafu č. 9 je patrné, že v oblasti informačních a komunikačních technologiích (dále jen IKT) si vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích vedli dobře.

Nejčastěji zvolenou hodnotící škálou byla škála 7/10, kterou vybralo 49 studentů (22 %), následovaná škálou 8/10, kterou vybralo 41 studentů (18,4 %). Druhá polovina výsledků se pohybuje spíše k negativním hodnotám škály 6/10 a 5/10. Zbytek hodnocení se již pohybuje okolo velice podobného výsledku. Překvapivě však byla hodnotící škála 9/10 vybrána 25 studenty (11,2 %).

Po důkladném prostudování výsledků a vyfiltrování odpovědí z jednotlivých fakult lze konstatovat, že Ekonomická fakulta se umístila jako nejlépe hodnocená, následovaná Zdravotně sociální fakultou. Je potřeba vzít ale také v potaz, že zrovna tyto dvě fakulty měly nejvíce nasbíraných respondentů v tomto dotazníkovém šetření. Jako třetí nejlépe hodnocenou fakultou se ukázala být Přírodovědecká fakulta. Co se týče konkrétních hodnotících škál, o kterých je zmínka výše, nejvyšší zastoupení hodnotící škály 7/10 bylo zaznamenáno u Ekonomické fakulty (17 studenty), následované Fakultou zemědělskou a technologickou, Fakultou rybářskou a ochrany vod, Pedagogickou fakultou a Zdravotně sociální fakultou (v každé po 5 studentech).

Hodnotící škála 8/10 byla nejčastěji zvolena studenty z Ekonomické fakulty a Teologické fakulty (po 7 studentech) a 6 dotázaných studentů bychom zde získaly od Přírodovědecké fakulty. Hodnotící škála 5/10, která byla zodpovězena 35 studenty, byla nejvíce vybírána Ekonomickou fakultou, Zdravotně sociální fakultou (po 8 studentech) a také Přírodovědeckou fakultou (6 studenty). V případě hodnocení škálou 9/10 kde jsme získali 25 odpovědí, si nejlépe vedly fakulty Ekonomická (7 studenty) a Teologická (6 studenty).

V rámci nejnižšího v tomto případě tedy nejhůře hodnocené znalosti v oblasti IKT se s nízkými hlasy vyskytla také Ekonomická fakulta, Zdravotně sociální fakulta, Teologická fakulta nebo Fakulta zemědělská a technologická.

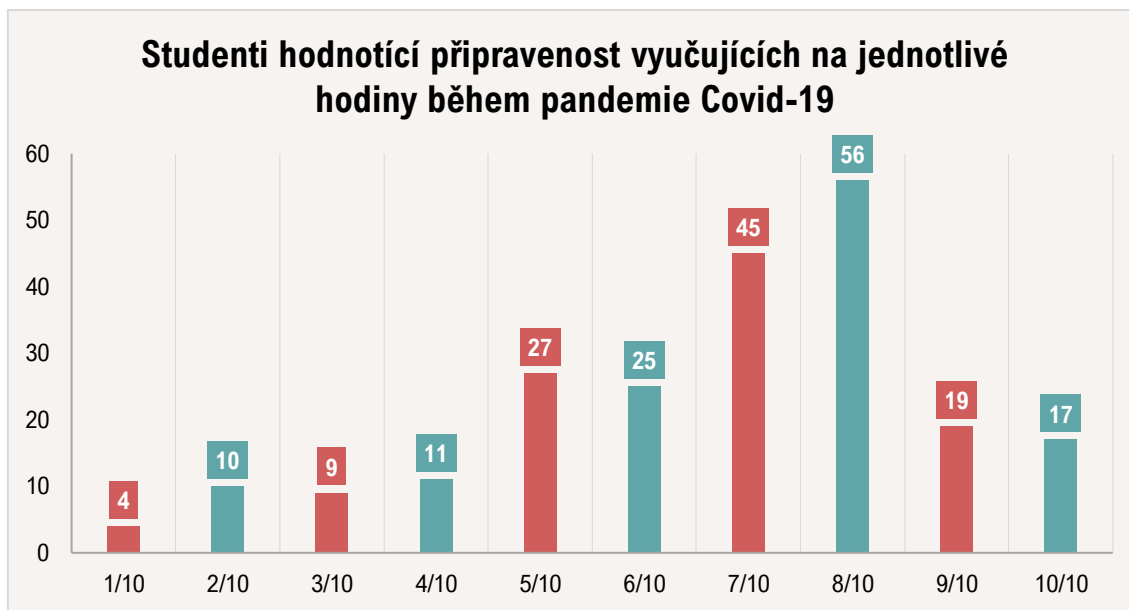
Graf 9: Jak byste ohodnotil/a znalost vyučujících v oblasti technologie během pandemie Covid-19?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 13 – Jak byste ohodnotil/a přípravu vyučujících na jednotlivé hodiny během pandemie Covid-19?

Na základě výsledků výzkumu lze konstatovat, že většina dotázaných studentů hodnotí přípravu vyučujících na jednotlivé hodiny během pandemie Covid-19 jako průměrnou až nadprůměrnou. Nejčastěji zvolené hodnocení bylo od 5/10 do 8/10, což naznačuje, že vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích se snažili být připraveni a přizpůsobit se novým podmínkám, nicméně stále bylo místo pro zlepšení.

Přestože jen menší počet dotázaných studentů vyjádřilo nespokojenost a hodnotilo přípravu vyučujících jako nedostatečnou, ukazuje to, jak už bylo zmíněno výše, že jsou oblasti, ve kterých by se vyučující mohli zlepšit, aby zajistili spokojenost studentů s výukou v mimořádných situacích, jako byla pandemie Covid-19. Nízké hodnocení bylo nejčastěji voleno studenty ze Zdravotně sociální fakulty, Teologické fakulty, Filozofické fakulty a v neposlední řadě také z Ekonomické fakulty.

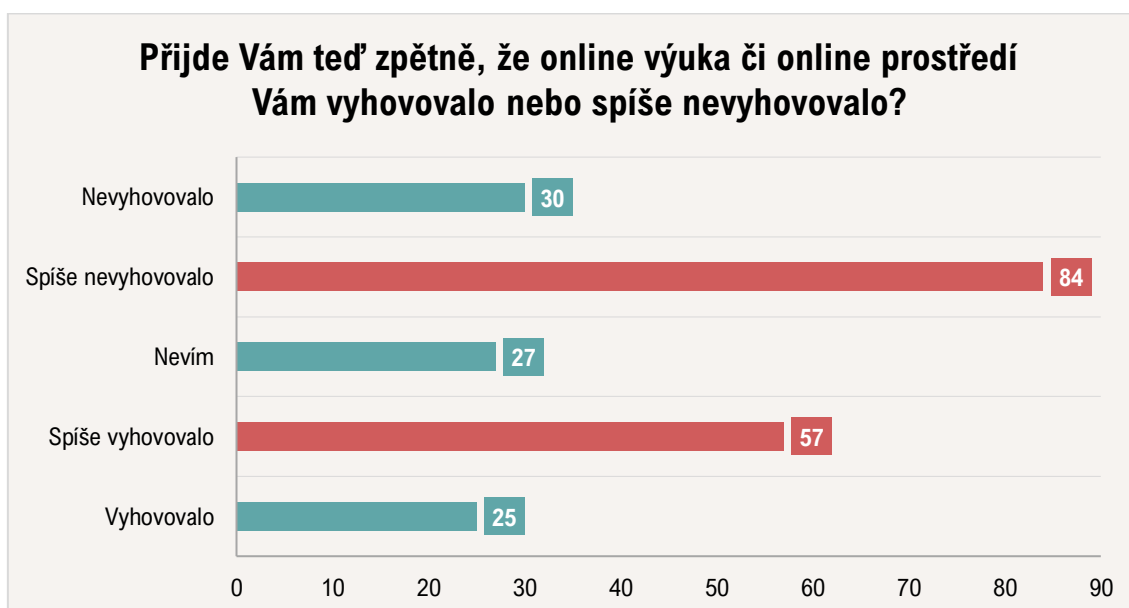
Celkově lze říct, že hodnocení ukazuje pozitivní hodnocení z hlediska připravenosti vyučujících na jednotlivé hodiny.

Graf 10: Jak byste ohodnotil/a přípravu vyučujících na jednotlivé hodiny během pandemie Covid-19?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 14 – Přijde Vám teď zpětně, že online výuka či online prostředí Vám vyhovovalo nebo spíše nevyhovovalo?

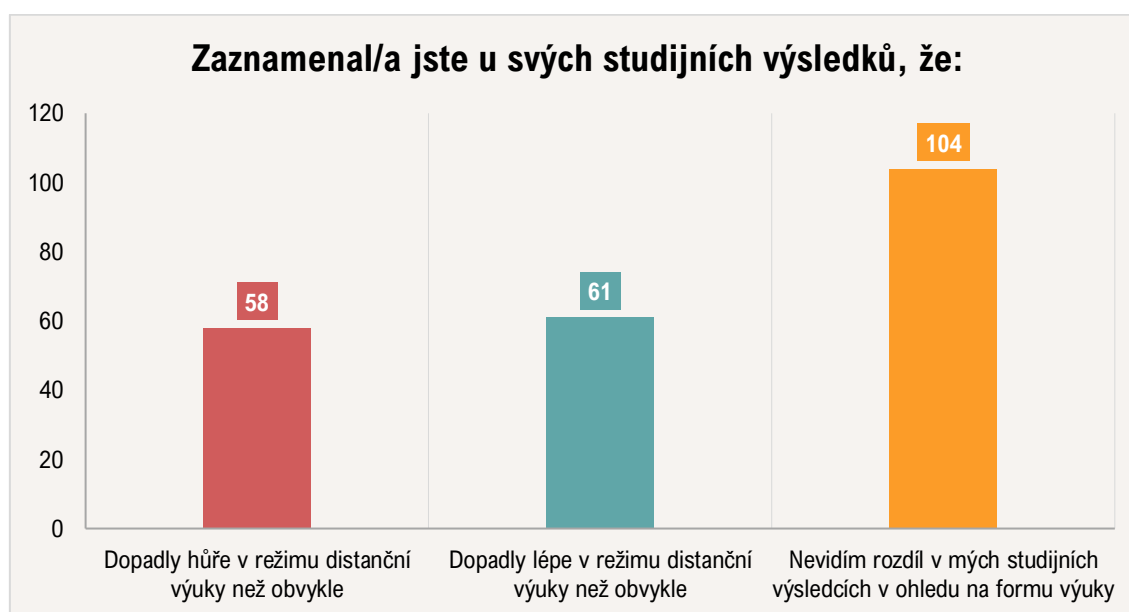
Výzkum také zjišťoval preference studentů jednotlivých fakult Jihočeské univerzity v rámci online prostředí. Z grafu č. 11 vyplývá, že 84 dotázaných studentů (38 %) online výuku nepocítují jako ideální, zatímco 57 studentů (26 %) jí dává spíše přednost a 25 studentů (11 %) jí hodnotí pozitivně. U 27 studentů (12 %) nebylo jasné, jak jim tato forma výuky vyhovovala, zatímco 30 studentů (13 %) odpovědělo, že jim toto prostředí nevyhovuje.

Graf 11: Přijde Vám teď zpětně, že online výuka či online prostředí Vám vyhovovalo nebo spíše nevyhovovalo?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 15 – Zaznamenal/a jste u svých studijních výsledků, že:

Tato otázka měla za cíl prozkoumat, zda studenti během období distanční výuky zaznamenali rozdíl ve svých studijních výsledcích v porovnání s tradiční formou výuky. Z odpovědí studentů vyplývá, že pandemie Covid-19 a následný přechod na distanční výuku nebyl spojován s jednoznačným negativním dopadem na studijní výsledky dotazovaných studentů. Zatímco někteří studenti zaznamenali zhoršení svých studijních výsledků (26 %), jiní naopak vykázali zlepšení (27 %). Většina studentů (47 %) však nevidí rozdíl v ohledu na formu výuky. Je třeba zdůraznit, že každý student je jedinečný a může na změny výuky reagovat různě.

Graf 12: Studenti a jejich ohled za studijními výsledky v distanční výuce a běžné výuce
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 16 – Napadá Vás nějaký krok, či doporučení co by se v budoucnu mohlo změnit nebo zlepšit, aby průběh výuky během situací jako Covid-19 byl efektivnější?

Na závěr mohli studenti vyjádřit, zda je napadá nějaké doporučení, jak zvládnout podobné situace jako byla pandemie Covid-19 co nejefektivněji. Většinou se zde opakovala komunikace mezi studenty a vyučujícími, aby byla dostatečná a také příprava co nejvíce interaktivních hodin s pomocí zapojení i více platformem.

Dalším doporučením od studentů bylo jednoznačně ohledně pomoci vyučujícím. Studenti pocítovali, že vyučující se snažili dělat maximum pro to, aby výuka probíhala co nejefektivněji, bohužel ale někdy chyběly dostatečné znalosti ze strany vyučujících a zrovna to mělo dopad potom dále na kvalitu výuky. Ze strany studentů bylo tedy jasné, že by do budoucna byla potřeba, aby vyučující dokázali pracovat lépe s různými platformami a prostudovali jejich

možnosti, které by online studiu pomohly. V rámci vzdělávání vyučujících se k tomuto opatření vyjádřilo několik studentů. Studentka Přírodovědecké fakulty napsala „*Možná dostupnější pomoc pro vyučující, kteří nemají s technologiemi tolik zkušeností (např. speciální kurzy pro přednášející ohledně používání a ovládání těchto technologií). Udělat online výuku více aktivní. Tím myslím, aby nešlo jen o pasivní poslouchání tříhodinové přednášky, ale aktivněji zapojit studenty do diskuzí nebo např. kvízů (Kahoot).*“ Pokud vyučující využívali například více platform, studenti to velice ocenili, například student Ekonomické fakulty napsal, že „*Moc se mi líbilo, když jeden vyučující využíval více způsobů při online výuce. Například dělala výuku zábavnější pomocí kvízu v aplikaci kahoot. Je mnohem lepší, když je výuka něčím podobným zpestřena [...].*“

Oboustranná komunikace a stabilní připojení hrály během online výuky důležitou roli, jak ukázaly odpovědi studentů. Někteří se domnívali, že by bylo užitečné se více domluvit ohledně zapínání a vypínání webkamer a mikrofonů, aby se zajistila stabilní internetová konektivita a správné vybavení pro vyučující. Studenti také navrhovali vylepšení webových stránek fakult a zajištění pomůcek při vyučování, aby mohli vyučující prezentovat jako na tabuli. Dotázaní studenti by uvítali také více e-mailů, aby měli přehled o tom, co se bude dít dál, a nebyl způsobován zbytečný chaos ze strany studentů. K samotné komunikaci se vyjádřila například studentka Zdravotně sociální fakulty, která napsala, že „*Chtělo by to lepší komunikaci mezi učiteli a studenty. Ne každý učitel reagoval na hotové úkoly. Zkoušky nechávali převážně na poslední chvíli i konce zkouškového. Potom jsme nevěděli, co dřív se učit.*“

Studenti také navrhovali, aby se v případě opakování situace podobné pandemii Covid-19 zavedl protokol pro online výuku. Například v rámci online testování, kde se mnoho studentů cítilo utlačováno časem jen kvůli tomu, že byl test online formou. Studentka Pedagogické fakulty napsala „*Pokud se dělají online testy, tak dát studentům dostatečný čas na vyplnění. Někdy byl čas nedostačující a stresující. Chápu, že tím vyučující chtěli zamezit podvádění, ale spíše přispěli k tomu, že si student musel hlídat čas, než aby mohl v klidu přemýšlet nad řešením.*“

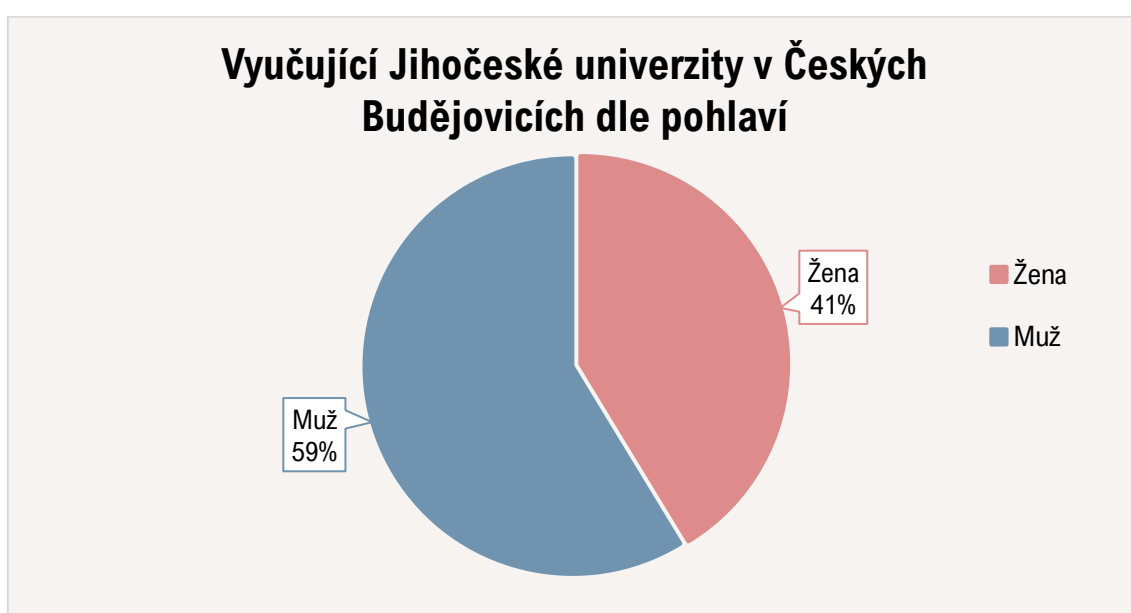
Několik posledních odpovědí se shodovalo v tom, že studenti vnímají zkušenost s online výukou jako dobrou přípravu do budoucna a také dobře zvládnutou v rámci možností. Nicméně někteří studenti, kteří v době pandemie Covid-19 nastoupili do prvních ročníků, si stěžovali na nedostatek informací a navrhovali více komunikace pro nové studenty. Také by uvítali interaktivní návody, které by je naučily, jak přesně zapisovat předměty pomocí videa namísto pouhého sdělení od děkana.

5.2 Výzkum dopadů pandemie Covid-19 na vzdělávací proces z pohledu vyučujících na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích

V této druhé části výzkumu se zaměříme na druhou výzkumnou skupinu – vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. V úvodu výzkumu se zaměříme na základní demografické údaje vyučujících, včetně toho, na jaké fakultě působí. Následně se budeme věnovat názorům a zkušenostem vyučujících během pandemie Covid-19. Na základě analýzy získaných dat budeme moci zhodnotit například způsob komunikace vyučujících se studenty, podpory univerzity během pandemie, a především názory na to, jakými směry by se měla ubírat výuka v budoucnosti, aby byli studenti i vyučující spokojeni a byla zajištěna kvalitní výuka. Tato analýza je shrnutím informací dohromady ze 17 otázek.

Otázka č. 1 – Jaké je Vaše pohlaví?

První otázka v této analýze se týkala demografických údajů, konkrétně se tedy jednalo o pohlaví respondentů (tj. vyučujících). Získané odpovědi nám ukazují, že z výzkumného vzorku 92 respondentů, kterými jsou vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, bylo 38 žen (41 %) a 54 mužů (59 %).

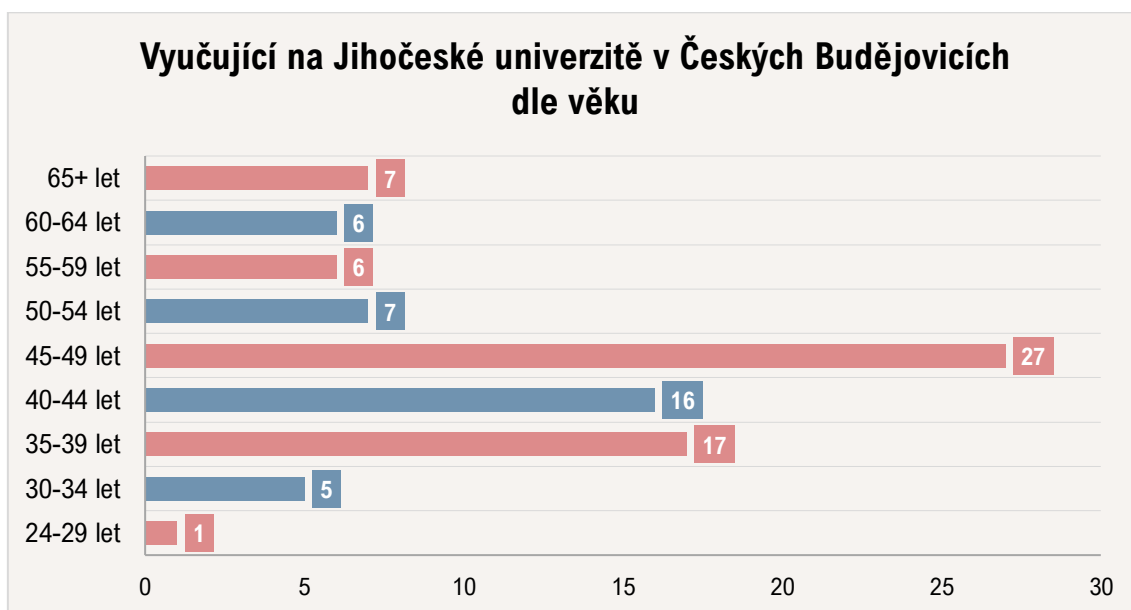
Graf 13: Pohlaví dotázaných vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 2 – Jaký je Váš věk?

Otázka na věk respondentů, je dalším důležitým demografickým údajem pro analýzu výsledků. Získané odpovědi ukazují, že z 92 respondentů, kteří jsou vyučujícími na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, nejvíce respondentů spadá do věkové kategorie 45 až 49

let (27 vyučujících). Dále následují věkové kategorie 35 až 39 let (17 vyučujících) a 40 až 44 let (16 vyučujících). Nejméně respondentů patřilo do kategorie 24 až 29 let, kde byl pouze 1 vyučující a 65+ let, kde bylo celkem 7 odpovědí od vyučujících.

Tyto výsledky mohou poskytnout důležité informace o tom, jak různé věkové skupiny vnímali vliv pandemie Covid-19 na vzdělávání a jakými způsoby byli schopni se s tímto vlivem vypořádat.

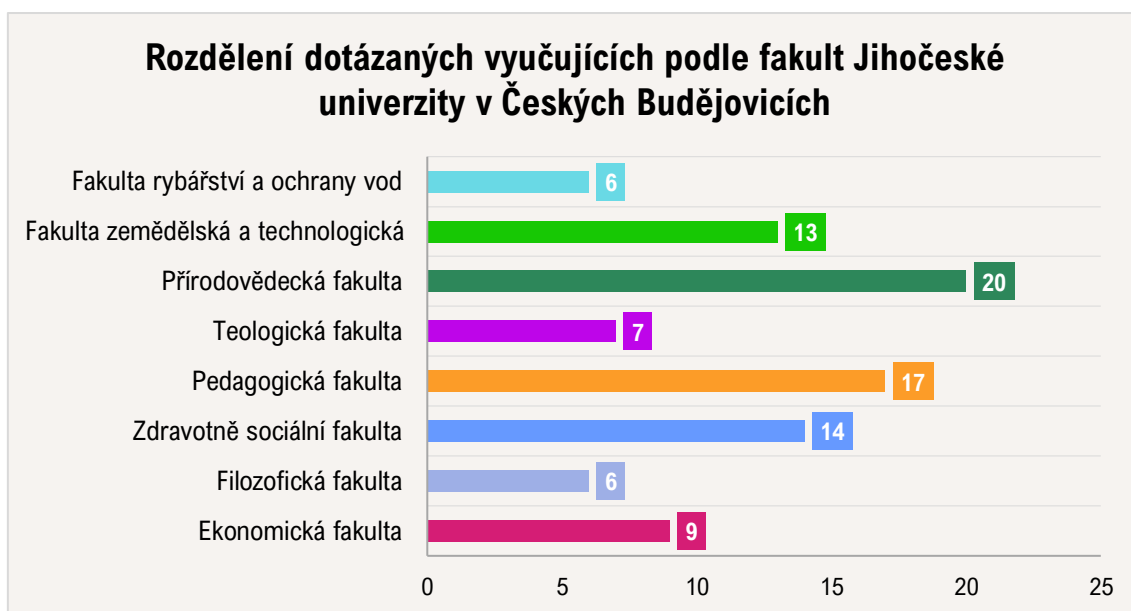

Graf 14: Dotázání vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích dle věku
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 3 – Na jaké fakultě Jihočeské univerzity vyučujete?

Tato otázka nám opět pomůže s tím, že zjistíme, na jakých fakultách naši respondenti vyučují. Z našich získaných dat můžeme vidět, že nejvíce dotázaných vyučujících působí na Přírodovědecké fakultě, přesněji tedy 20 vyučujících (21,7 %) a dále Pedagogická fakulta s odpověďmi od 17 dotázaných vyučujících (18,5 %).

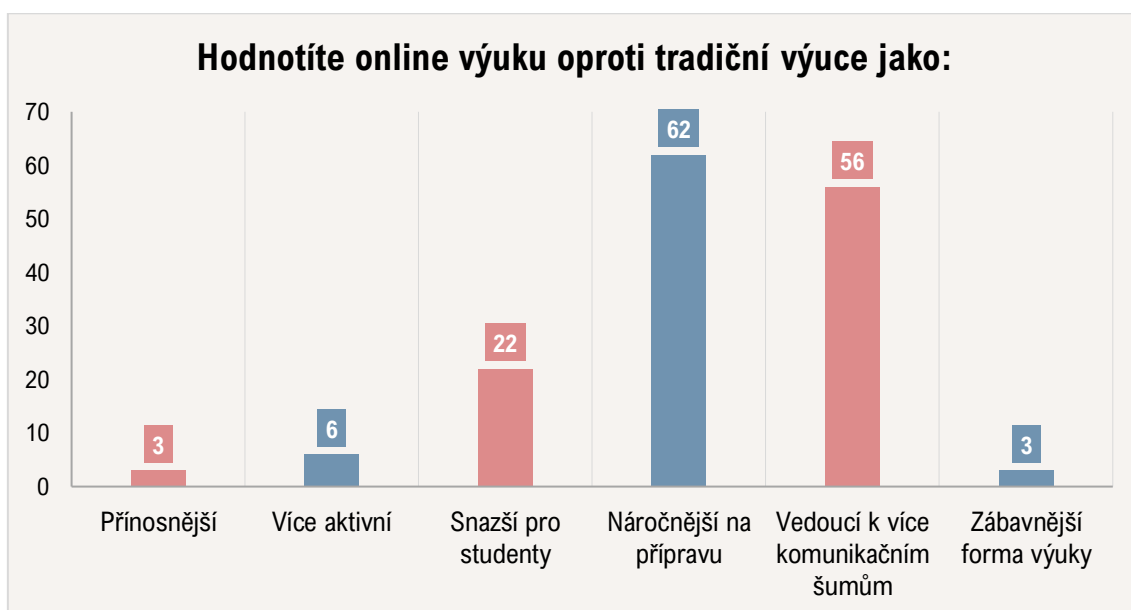
Výsledky této otázky nám pomohou analyzovat názory a zkušenosti vyučujících na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích s ohledem na různé charaktery fakult.

Graf 15: Počet dotázaných vyučujících Jihočeské univerzity z jednotlivých fakult
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 4 – Hodnotíte online výuku oproti tradiční výuce jako:

V rámci dotazníkového šetření dostali respondenti (tj. vyučující) otázku, jak vnímají online výuku oproti tradiční výuce. Z odpovědí vyplývá, že majoritní část vyučujících hodnotí distanční výuku jako náročnější na přípravu a vedoucí k více komunikačním šumům. Zajímavým výsledkem bylo, že třetím nejvyšším výsledkem bylo, že vyučující hodnotí online výuku jako snazší pro studenty. Je jasné, že online výuka byla považována za přístupnější a flexibilnější alternativu k tradiční výuce. Nicméně, je třeba také brát v úvahu, že distanční výuka vyžadovala specifické znalosti a dovednosti, jak pro studenty, tak i pro vyučující.

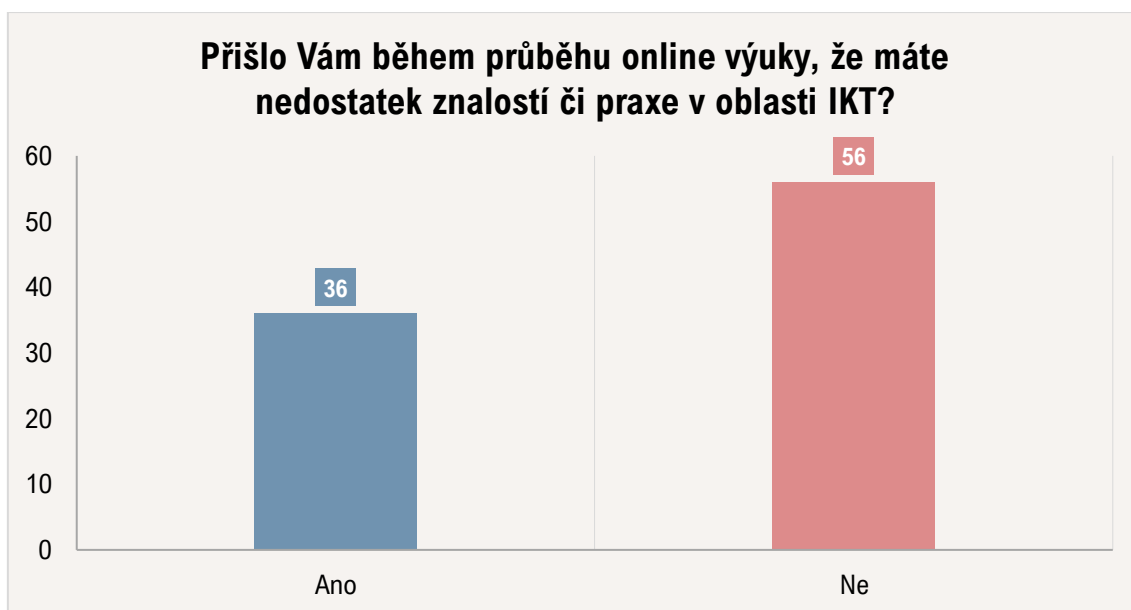
Graf 16: Hodnocení online výuky jednotlivými vyučujícími Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 5 – Přišlo Vám během průběhu online výuky, že máte nedostatek znalostí či praxe v oblasti informačních a komunikačních technologiích?

Tuto otázku můžeme považovat jako za jednu z důležitějších, kde můžeme zjistit, jak na tom byli samotní vyučující v oblasti IKT. Ačkoli 36 vyučujících (39 %) uvádí, že během online výuky neměli dostatek znalostí a praxe v oblasti informačních a komunikačních technologiích, 56 vyučujících (61 %) se s tímto problémem nesetkala.

I přestože byl výzkumný vzorek respondentů poměrně malý, tato odpověď ukazuje na to, že vzdělávací instituce mohou poskytnout více podpory vyučujícím, kteří cítí nedostatek znalostí a dovedností v této oblasti, aby se mohli efektivně přizpůsobit online výuce.

Během průběhu online výuky, se tento nedostatek projevil nejvíce zejména u tří věkových kategoriích. Jako prvními byli ti ve věkových kategoriích 45 až 49 let, kde se tento nedostatek nejvíce projevil u mužů. Další věkovou kategorií, kde byli muži více postiženi v oblasti IKT, byla kategorie 35 až 39 let. A poslední nejvíce hlasovanou kategorií byla věková kategorie 65+ let, kde se na tomto tvrzení nejvíce shodly ženy.

Graf 17: Přišlo Vám během průběhu online výuky, že máte nedostatek znalostí či praxe v oblasti IKT?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 6 – Pokud jste v předchozí otázce zvolil/a „Ano“, můžete upřesnit v čem?

Během online výuky, vyučující také pocítili nedostatek znalostí či praxe v oblasti informačních a komunikačních technologiích, přesněji toto tvrzení pocítilo 36 z 92 dotázaných vyučujících. Tento pocit (dle získaných odpovědí) vyučující získali v počátečních fázích online výuky, kdy si teprve vyučující zvykali na nové technologie a platformy.

Mnoho vyučujících zmiňovalo, že nebylo seznámeno s programy, které měli používat při výuce, neuměli řešit technické problémy, nebo když měli samotní studenti problémy s připojením, nedokázali jim poskytnout pomoc, protože jim samotným chyběly dostatečné znalosti v této oblasti. Právě při těchto situacích vyučující pocítili nedostatek znalostí a praxe v oblasti IKT.

K výše uvedené problematice během online výuky se vyjádřilo hned několik dotázaných vyučujících. Jako první se vyjádřila vyučující ze Zdravotně sociální fakulty, která uvedla, že „*Neznala jsem online platformu, přes kterou se učilo, neznala jsem žádné online nástroje, které by mohly být zařazeny do výuky, neznala jsem žádnou metodiku (ani didaktiku), jak učit online.*“ Neznalost využívaných platform pocíťovalo více respondentů, jako například vyučující z Přírodovědecké fakulty, která uvedla „*Platformy jako například Teams jsme začali používat poprvé v životě. Byli jsme hozeni do vody a museli plavat. Základy jsme brzy zvládli, ale do podrobnějšího a detailnějšího využití těchto platform jsme se nepouštěli.*“

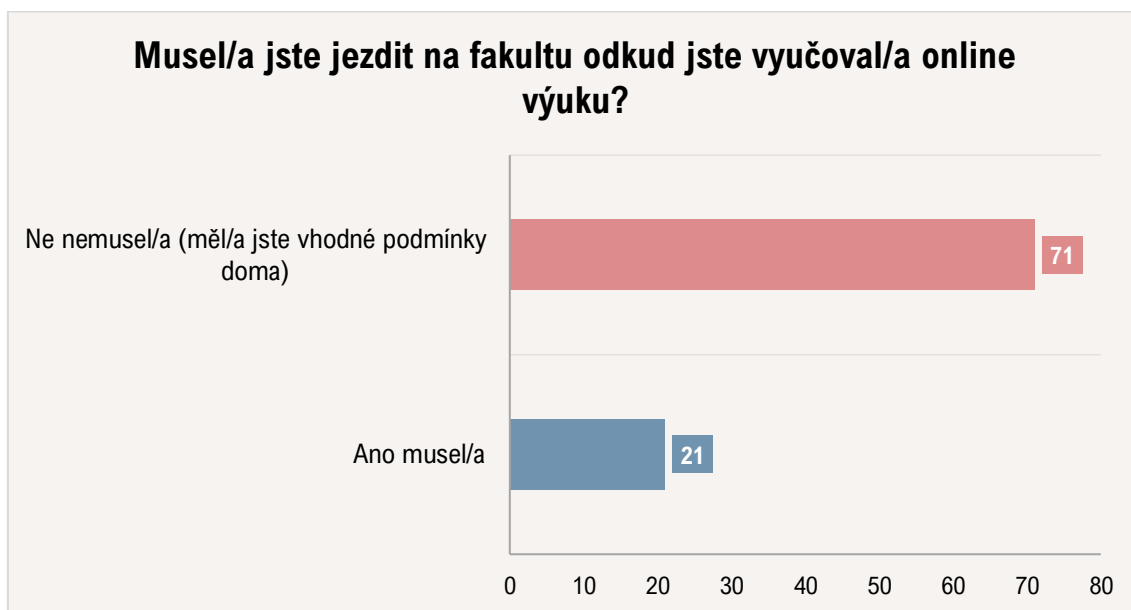
Vyučující se podělili také například o to, že v průběhu práce, kdy se seznamovali s fungováním těchto technologií, jim pomáhali samotní studenti v online hodinách. Jako další, kdo se potýkal s nějakými potíží, během využívání nástroje pro komunikaci se studenty, byl vyučující Ekonomické fakulty, který napsal „*Neměl jsem zkušenost s vysíláním a například jsem měl problémy udržet ostrý obraz. Rovněž MS teams při nahrávce nenahrává tabuli, která je součástí programu a kterou studenti vidí ale v záznamu chybí, což znehodnotilo pořizování prvních záznamů z hodin.*“

Vyučující také odpovídali, že až po zavedení distanční výuky zjistili, že tyto dovednosti nikdy předtím nepotřebovali, ale pocíťují, že se situace mohla zvládnout lépe, kdyby byli více připraveni. Naučit se s komunikačními nástroji za pochodu byl jedním z problémů, který respondenti udávají, dalším bylo to, že sami nevěděli, jak udělat online výuku interaktivnější, když sotva zvládali základní znalosti.

Otázka č. 7 – Musel/a jste jezdit na fakultu odkud jste vyučoval/a online výuku?

Tato otázka v rámci dotazníkového šetření měla za cíl zjistit, zda vyučující disponují dostatečným prostorem a klidem v domácím prostředí pro provozování online výuky. Pokud ovšem jejich domácí prostředí nebylo vhodné pro výuku, museli například vyučovat z prostorů fakulty. V případě, že vyučující museli provozovat online výuku z fakulty, je nezbytné ze strany fakult zajistit, aby provozování online výuky probíhalo například bez technických

problémů a s kvalitním příslušenstvím. Celkem 21 z 92 dotázaných vyučujících, odpovědělo, že museli vyučovat z fakulty.

Graf 18: Musel/a jste jezdit na fakultu odkud jste vyučoval/a online výuku?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 8 – Co pro Vás bylo během online výuky nejtěžší?

V této otázce měli vyučující možnost vyjádřit, co přesně bylo nejtěžší zvládnout během distanční výuky. V rámci této otázky, která byla otázkou otevřenou, zde budou interpretované některé odpovědi vyučujících. Mnoho z nich odpovědělo, že pro ně bylo velice těžké zrealizovat interaktivní semináře, které by udrželi pozornost samotných studentů. Jiní uváděli, že v rámci online formy vyučování pro ně bylo těžké dívat se do černé obrazovky a ujistit se, že studenti dané látce rozumí, popřípadě získat jejich zpětnou vazbu.

Dalším problémem, který nastal během online výuky bylo donutit studenty pracovat a zabránit výmluvám, že nemají mikrofon, webkameru, popřípadě že mají výpadek internetu. Ovšem ne vždy toto byla pouhá výmluva. Technické problémy byly další z věcí, které se vyučujícím zdáli nejtěžší během distanční výuky. Vyučující se podělili o to, že někdy nastal problém s tím, nasdílet studentům prezentaci nebo jim například z ničeho nic přestal fungovat mikrofon u notebooku.

„Zdigitalizovat všechn materiál na výuku. To bylo hodně časově náročné. Po roce online výuky jsem měla od sezení před PC zdravotní problémy (bolesti krční páteře + pálení očí) a pak bylo těžké se dále motivovat.“ uvedla vyučující z Pedagogické fakulty. Pro některé vyučující byly samotné přípravy na online hodiny dalším faktorem, který byl nejtěžší během distanční výuky.

Bylo také velice těžké provozovat online výuku na předměty, kde fakt, že fyzický kontakt je potřeba, chyběl. K tomuto tématu se vyjádřila vyučující z Fakulty rybářské a ochrany vod „*Vyučuji chemické předměty a výuka takových předmětů online je velmi obtížná. Není možné jít do laboratoří (video demonstrace nemají efekt). Učit výpočty je rovněž velmi komplikované. Používali jsme tzv. „white board“ v Teamsech, ale tabuli to nenahradí.*“

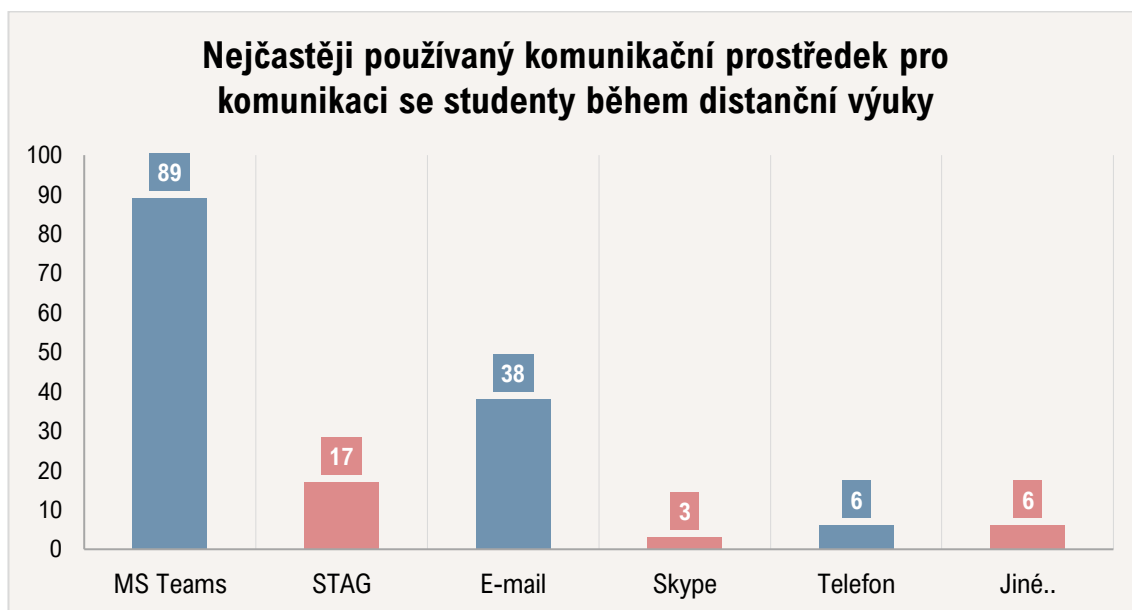
Poslední z často opakovaných odpovědí byly ty, které se týkaly samotného provozování online výuky z domova, kdy se vyučující snažili skloubit svou online výuku s výukou svých dětí nebo udržet své malé děti za dveřmi, aby nedošlo k vyrušování během výuky. Několik respondentů se k této problematice vyjádřilo jako k jedné z nejtěžších, spolu s dalšími faktory. Příkladem může být vyučující Ekonomické fakulty, který uvádí „*Zahnat děti do mé pracovny. Rovněž bylo těžké vnímat zpětnou vazbu studentů, kdy na hodině z pozornosti a výrazů a reakcí studentů snadno poznám, jak rychle porozumí látce a zda je třeba předvést další příklad nebo již studenti pochopili. Bez lidského kontaktu také poněkud frustrovalo to, když člověk vedl několik stejných cvičení a odřikával do kamery stále to samé, aniž by měl zpětnou vazbu nebo kontakt.*“

Otázka č. 9 – Jaký komunikační prostředek jste nejčastěji užíval/a pro komunikaci se studenty?

Dalším dotazem, který byl položen vyučujícím v rámci dotazníkového šetření, byl ohledně nejčastěji používaného komunikačního prostředku při komunikaci se studenty během online výuky. Dotázaní vyučující měli možnost vybírat z několika možných odpovědí.

Nejvíce využívaným nástrojem pro komunikaci se studenty byl uveden MS Teams, který používalo 89 vyučujících. Druhým nejvíce využívaným komunikačním prostředkem byl e-mail, který zvolilo 38 dotázaných vyučujících. Respondenti měli také možnost uvést jiný komunikační nástroj, přičemž nejvíce zmiňovanou odpovědí (z celkových 6) bylo využívání Moodle, kam byly vkládány materiály a záznamy přednášek a cvičení. Mezi další používané

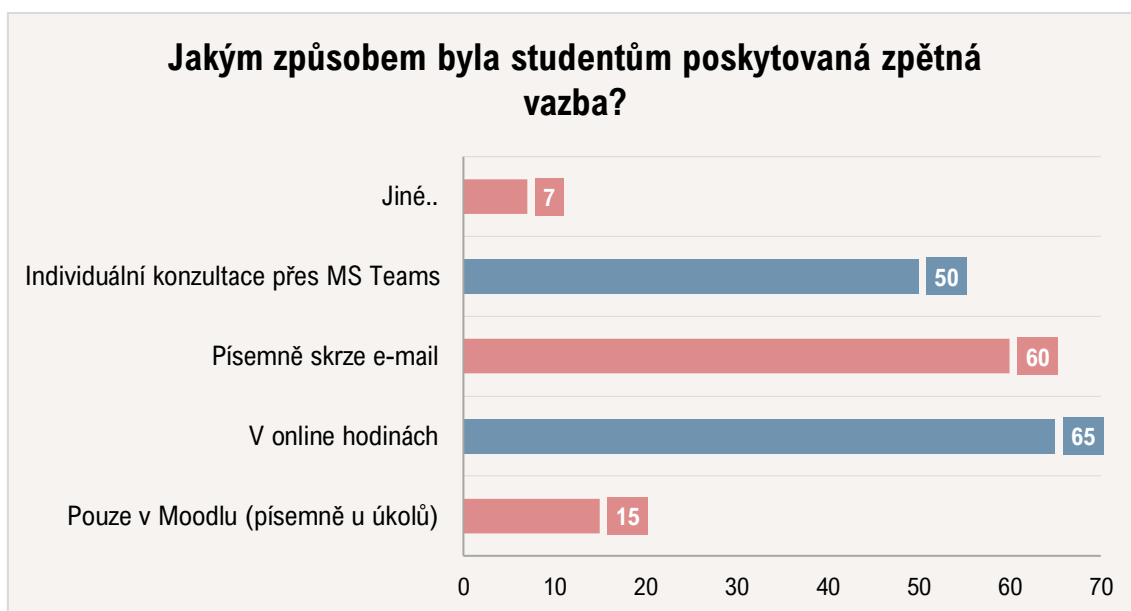
nástroje patřil například Zoom nebo portál telekonference.eu. Dvě odpovědi uváděly využití aplikace Jitsi Meet.

Graf 19: Jaký komunikační prostředek jste nejčastěji užíval/a pro komunikaci se studenty?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 10 – Jak jste poskytoval/a zpětnou vazbu studentům?

Další otázka, která byla vyučujícím položena, se týkala toho, jakým způsobem poskytovali studentům zpětnou vazbu během distanční výuky. Z výsledků vycházejících z grafu č. 20 vyplývá, že nejvíce byla poskytována zpětná vazba přímo v průběhu online hodin nebo písemně prostřednictvím e-mailu. Individuální konzultace přes MS Teams byly rovněž často využívány k poskytování zpětné vazby. V rámci kategorie „Jiné“ někteří vyučující uváděli například individuální konzultace přes Zoom nebo hromadné konzultace přes MS Teams, kde byl studentům poskytován odkaz před samotným testem nebo zkouškou, kam se připojovalo větší množství studentů s určitými nejasnostmi a dotazy.

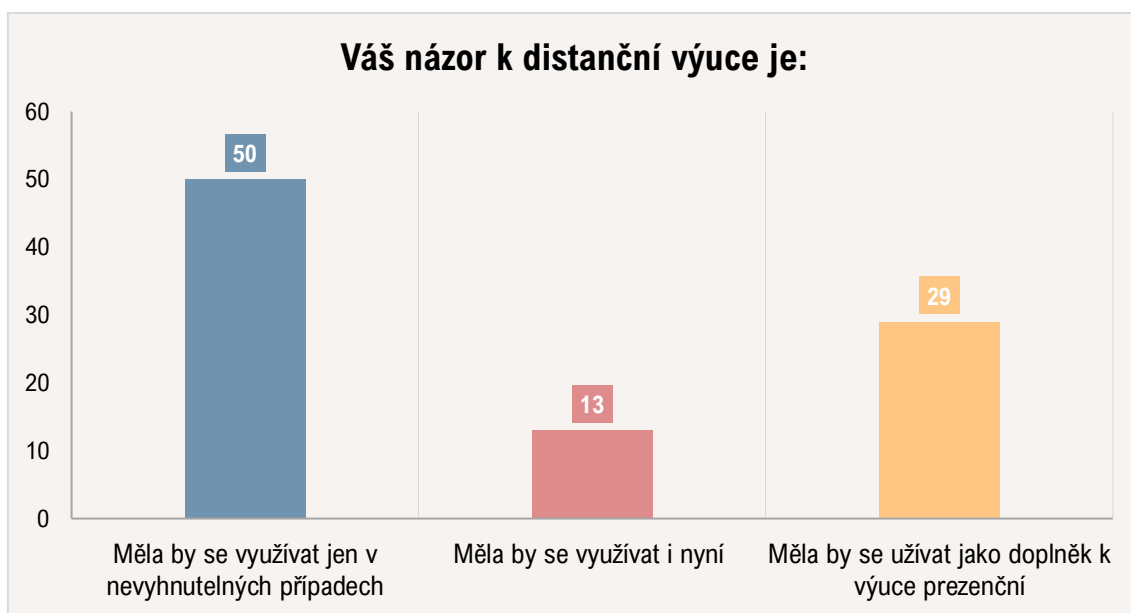

Graf 20: Jak jste poskytoval/a zpětnou vazbu studentům?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 11 – Váš názor k distanční výuce je:

Další otázka směřovala k názoru vyučujících na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a k jejich vyjádření se k distanční výuce. Otázka měla za cíl prověřit, zda si vyučující myslí, že by například mohla být prezenční výuka nakombinována s nějakými prvky výuky distanční i nyní (např. při dálkovém studiu), nebo nechat online výuku na nevyhnutelné případy jako byla pandemie Covid-19.

Z celkově tří možností se 50 respondentů (54 %) vyjádřilo, že by distanční výuka měla být využívána pouze v nevyhnutelných případech. Pouze 13 dotázaných vyučujících (14 %) se vyslovilo pro její využívání i v současné době a 29 respondentů (32 %) by preferovalo využívání distanční výuky jako doplněk k výuce prezenční.

Graf 21: Názor vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích k online výuce
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 12 – Myslíte si, že online výuka dramaticky ovlivnila znalosti studentů? a

Otázka č. 13 – Pokud „Ano“. Jak?

Tyto dvě otázky jsou vzájemně propojeny, protože druhá otázka se vztahuje pouze na respondenty, kteří odpověděli „Ano“ na otázku č. 12. Tuto možnost vybralo nejvíce (viz. Graf č. 22) vyučujících, a to celkově 49 (53 %). Vcelku jsou ale výsledky této otázky velmi těsného výsledku, kdy možnost „Ne“ vybralo 47 % dotázaných vyučujících.

Na otázku, jak online výuka ovlivnila znalost studentů jsme získali díky otevřené otázce hned několik odpovědí od dotázaných vyučujících. Díky možnosti otevřené otázky zde budou přímo interpretovány některé odpovědi vyučujících z jednotlivých fakult.

Nejvíce respondentů odpovědělo, že se jejich studenti nejvíce potýkali se zhoršením praktických a laboratorních dovedností. Tento fakt lze vysvětlit tím, že tyto dovednosti nelze získat snadno pomocí videí a distanční výuka může být méně efektivní. Tuto skutečnost potvrzuje i názor vyučující na Zdravotně sociální fakultě, který uvádí „*Jak znalosti, tak dovednosti... některé dovednosti se online naučit nedají... odběr krve, aplikace injekce atd..*

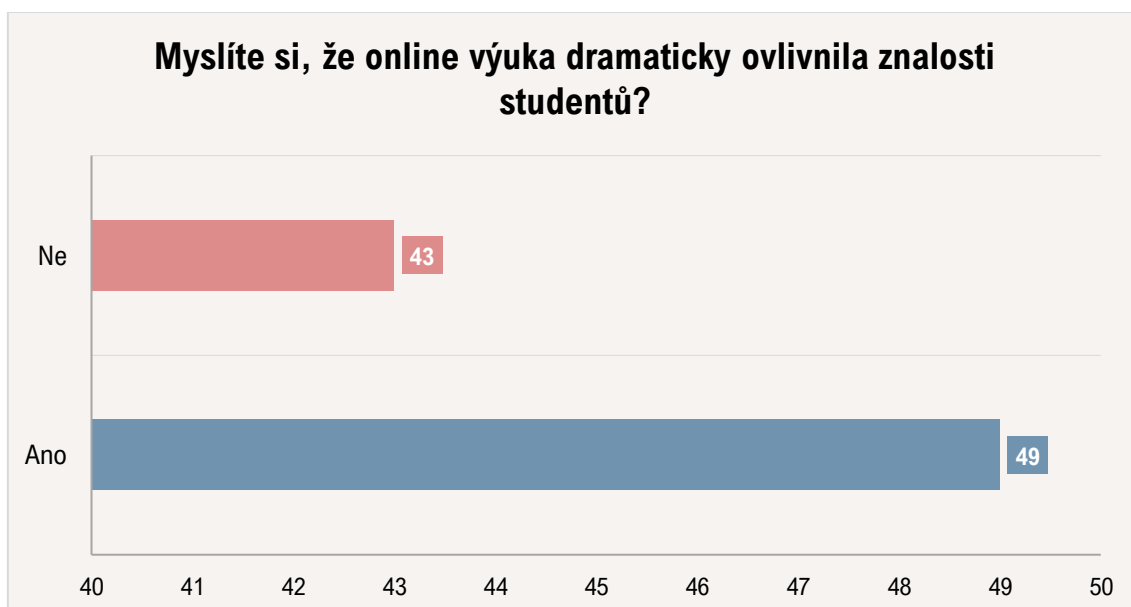
A co se znalostí týče: v online světě není taková zpětná vazba jako při výuce face to face.“

Další odpovědi se týkaly samotné teoretické znalosti, kdy studenti nedokážou pochopit souvislosti a často jim chybí dovednosti, které se mohou naučit například na seminářích, které se při online výuce zanedbávaly. Vyučující z Ekonomické fakulty, uvádí, že „*Studenti měli problém udržet pozornost, a i silní studenti velmi ztratili oproti svému potenciálu. Často to způsobili objektivní důvody jako nevhodný prostor doma nebo nedostatek pracovních*

návyků. Na druhou stranu vznikly materiály pro dálkaře a studenti si vyzkoušeli homeoffice a mohou mít lepší představu, zda jim vyhovuje, a i to je cenné.“

Z odpovědí respondentů vyplývá, že někteří vyučující zredukovali své přednášky na nezbytné minimum (obsahově i časově), což se na studentech projevilo negativně. Samotná izolace hrála také roli v tom, že se studenti i vyučující museli obtížněji vyrovnávat s distanční výukou. Vyučující z Filozofické fakulty napsal, že *„Studenti se museli obtížně, příp. ještě obtížněji než pedagogové vyrovnávat s izolací. Výsledky státních zkoušek svědčí o tom, že oproti běžné situaci pracovali méně efektivně.*“

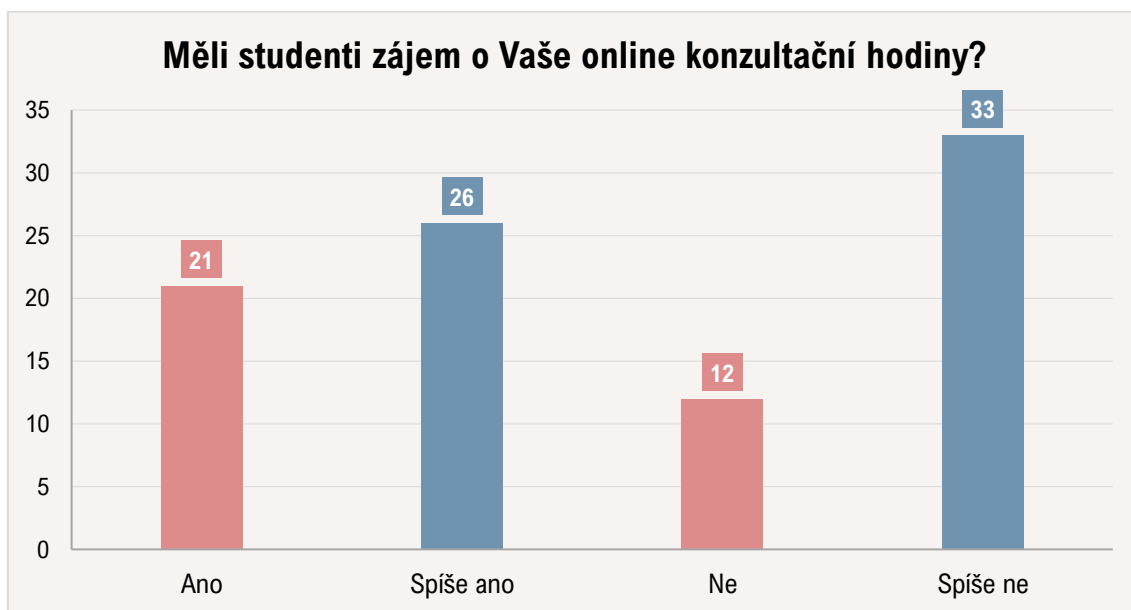
Přestože většina vyučujících zhodnotila dopad online výuky na studenty jako negativní, někteří uváděli i pozitivní aspekty. Například vyučující z Fakulty zemědělské a technologické uvedl *„V případě dálkového studia umožnila distanční výuka jiný rozvrh konzultací, např. jednou týdně 1,5 hod. obdobně jako přednášky v denním studiu. To spolu s nahráváním záznamů přednášek přispělo k lepším znalostem studentů při zkouškách. Doporučuji distanční výuku i zkoušení využívat jako volitelnou formu s možností kombinace s prezenční formou u dálkového studia.*“ Další odpověď byla z Filozofické fakulty, kde vyučující udává, že *„Pokud bych to posuzoval obecně, pak záleží na předmětech. V některých předmětech online výuka určitě znalosti ovlivnila, jinde určitě ne. Pokud to budu hodnotit pouze podle výuky svého předmětu, potom znalosti určitě dramaticky ovlivněny nebyly.*“

Graf 22: Myslíte si, že online výuka dramaticky ovlivnila znalosti studentů?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 14 – Měli studenti zájem o Vaše online konzultační hodiny?

Touto otázkou jsme jednoduše zkoumali, zda měli studenti dotázaných vyučujících zájem o jejich online konzultace. Analýzou odpovědí se ukázalo, že nejvíce odpovědí získala možnost „Spíše ne“, kterou zvolilo 33 dotázaných vyučujících. Tento výsledek naznačuje, že zhruba polovina vyučujících uvádí, že studenti nebyli příliš aktivní při využívání online konzultačních hodin. Pokud ovšem spojíme odpovědi „Ano“ a „Spíše ano“ dopadli o trochu lépe a studenti možnost online konzultačních hodin využili.

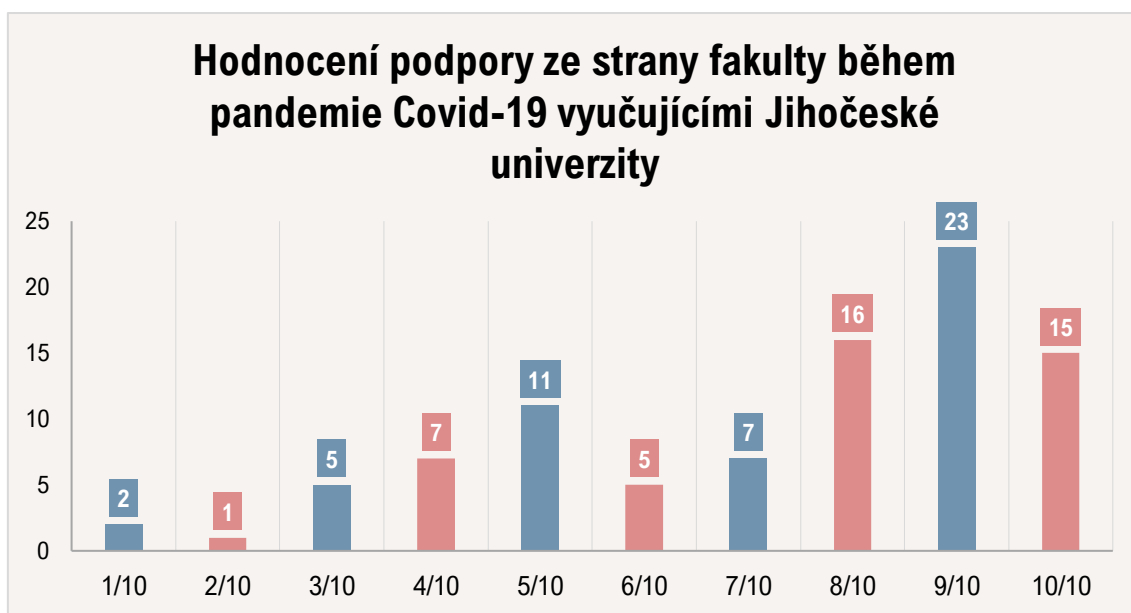

Graf 23: Měli studenti zájem o Vaše online konzultační hodiny?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 15 – Jak byste ohodnotil/a podporu během pandemie Covid-19 ze strany fakulty?

Z odpovědí ohledně podpory během pandemie Covid-19, lze vyvodit, že většina vyučujících hodnotí podporu poměrně vysoko, protože většina odpovědí se nachází v rozmezí 7 až 10 bodů. Velmi málo respondentů udělilo hodnocení 1/10 nebo 2/10 na škále hodnocení, zatímco nejvyšší hodnocení 9/10 zvolilo celkem 23 dotázaných vyučujících.

Celkově výsledek udává, že velká většina byla spokojena s podporou ze strany fakulty během pandemie Covid-19. Když vezmeme odpovědi přímo z jednotlivých fakult, nejvyšší hodnocení na škále 9/10 zvolili vyučující, kteří působí na Přírodovědecké fakultě a Zdravotně sociální fakultě. Výsledky na hodnotící škále od 1/10 do 5/10 byly nejvíce voleny Pedagogickou fakultou a Fakultou zemědělskou a technologickou.

Graf 24: Jak byste ohodnotil/a podporu během pandemie Covid-19 ze strany fakulty?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 16 – Máte nějaký příběh či zkušenost o kterou byste se rád/a podělil/a?

Tato otázka sloužila čistě k tomu, aby vyučující sdílely některé zkušenosti či příběhy, které nemohli vyjádřit v přechozích otázkách. Objevily se různé typy odpovědí, pro jejich přesné porozumění budou některé z nich přímo interpretovány.

Mezi zkušenosti, které vyučující sdíleli, patřilo například to, že někteří studenti se připojovali na online hodiny z nevhodných míst (např. z auta nebo z procházky), nebo že někteří studenti nevěnovali hodině pozornost a věnovali se jiným aktivitám. O další spíše negativní zkušenost se podělil například vyučující z Pedagogické fakulty, který zmínil, že „*Před pandemií jsme pracovali na zavádění MS Teams do komunikace mezi učiteli. Rektorát moc nechtěl aktivovat licence na MS Office 365. Po vypuknutí jsme byli dobře připraveni a náhle nebyl problém s poskytováním licencí. Škoda že podobné věci nejdou automaticky a hybatelem musí být nějaké podobné situace.*“

Někteří vyučující si také stěžovali na nedostatečné technické vybavení fakulty, což vedlo k tomu, že museli používat svá vlastní zařízení, jako například mikrofony nebo reproduktory, které nebyly dostatečně kvalitní.

Mnoho odpovědí se věnovalo problémům s technickým připojením, které se týkaly jak studentů, tak vyučujících. K tomuto se vyjádřila vyučující z Filozofické fakulty, která uvedla „*Bydlím na malé vesnici. Když se dopoledne připojily všechny děti ze vsi na online výuku internet šel tak pomalu, že nebylo téměř možné se připojit na online přednášku.*“

Distanční výuka ale ukázala i pozitivnější stránku, kdy bylo například uvedeno, že tato forma výuky byla značná úspora času, kdy odpadlo dojíždění na pracoviště. Vyučující byli i kolikrát spokojeni a zmiňovali, že jejich studenti byli zodpovědní a disciplinovaní. K tomu všemu, díky online výuce získali novou dovednost, kde na základě hlasu (bez vizuální opory) dokázali rozpoznat naladění studentů a jejich vnitřní rozpoložení.

Jako poslední přímou odpověď zde uvedeme od vyučujícího z Přírodovědecké fakulty, který také vidí na distanční výuce své pozitivní stránky. Uvedl, že „*Online výuka se mi osvědčila při výuce programování, kdy je naopak lepší, když studenti sedí u svých počítačů/notebooků, na které jsou zvyklí, a mohou rovnou vytvářet svůj kód a současně poslouchat výklad či sledovat moji nesdílenou obrazovku a kouknout se jak, bych ten daný kód sepsal/vyřešil já. To je jak pro vyučujícího, tak pro studenty mnohem efektivnější způsob výuky než prezenční docházka do počítačových učeben, kde student není zvyklý na poskytnutý počítač a já je musím všechny obíhat.*“

Otázka č. 17 – Na závěr, měl/a byste nějaké doporučení co by se mělo do budoucna zlepšit v situacích jako byla pandemie Covid-19, které by zlepšily efektivnost ve výuce?

V této otázce měli vyučující možnost navrhnout nějaká doporučení, která by zlepšila efektivnost výuky v případě budoucích nouzových situacích, jako byla pandemie Covid-19. Někteří vyučující uvedli, že již mají dostatečné zkušenosti z poslední situace a nepotřebují žádné další plány do budoucna. Ostatní vyučující navrhli různá opatření, jako je lepší technická podpora pro vzdělávání na dálku, více školení pro vyučující v oblasti digitálního vzdělávání a zlepšení komunikace se studenty.

Někteří také vyžadovali lepší manažerské nastavení v rámci jednotlivých fakult Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, spolu s podporou a zájmem ze strany vedení. V odpovědích bylo mnohokrát zmíněno školení vyučujících zejména v oblasti informačních a komunikačních technologiích (tj. celková IT podpora) a také nastavení určitých pravidel pro studenty, aby byla podpořena větší míra aktivity, a byly vytvořeny zábavnější formy výuky. Bylo také zdůrazňováno, že by bylo potřeba zavést nějaká fakultní, popřípadě univerzitní pravidla pro provozování distanční výuky.

Vyučující také uvedli, že nějaké školení, které proběhlo, jim pomohlo lépe pokračovat v online výuce, popřípadě aby bylo zavedeno školení, které by se týkalo více komunikačních platforem. Vyučující Ekonomické fakulty napsal, že je potřeba „*Aktivně podporovat sdílení zkušeností a provést školení od vyučujících, co nejlépe zvládnou techniku výuky, aby ostatním*

poradili. Mezi LS 2020 a ZS 2020 takové školení proběhlo a moc to pomohlo [...].“ Další odpověď byla od vyučující z Pedagogické fakulty, která napsala „*Fakulta by měla zorganizovat dříve školení k používání různých platforem, např. MS Teams. Byli jsme hozeni do vody a museli jsme plavat. Zaškolení do MS Teams bylo zorganizováno až po roce online výuky. A to je dost pozdě. Takže příště by bylo vhodné se o toto postarat dříve.*“

Školení vyučujících v technologiích je velice důležité například z toho hlediska, aby nemusela být online výuka narušována problémy, které vyučující nedokážou sami vyřešit. Například vyučující z Filozofické fakulty napsala „*Technické zlepšení komunikačních nástrojů tak, aby nebylo nutné kvůli připojení či odstínění šumů vypínat kamery a mikrofony, tj. aby například v seminářích mohly probíhat bezprostřední diskuze.*“

Na závěr této otázky někteří respondenti uvedli, že situace s pandemií Covid-19 jim pomohla pochopit potenciál online výuky jako vhodného doplňku k prezenční výuce. Navrhli, že by určité předměty či přednášky mohly být prováděny online a uvedli, v jakých přesně případech by tuto výuku uvítali. Například vyučující z Filozofické fakulty napsal, že „*Asi není co lepší. Uvítal bych ale možnost výuky na dálku, v případech, kdy jsem třeba na konferenci nebo na výzkumu – nebylo by nutné výuku přesouvat atd.*“

5.3 Ověření hypotéz

V této kapitole budou popsány a ověřeny všechny hypotézy, které byly pro tento výzkum stanoveny. Jako první budou prověřeny hypotézy z výzkumu mezi studenty. První hypotéza: **H1:** Online výuka během pandemie Covid-19 měla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Tato hypotéza se soustředila na to, zda studenti zaznamenali negativní vliv na jejich studijní výkon z důvodu pandemie Covid-19. Právě proto zde zkoumáme, zda studenti pociťují lepší studijní výsledky, horší nebo nevidí rozdíl ve svých studijních výsledcích.

Pro ověření této hypotézy, jsme si vytvořili **hypotézu nulovou:**

H0: Online výuka během pandemie Covid-19 neměla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

V rámci této hypotézy, jsme pro její ověření získaly data z otázky č. 15, kde jsme se studentů ptali, co u svých studijních výsledků zaznamenali. Dotázaní studenti měli na výběr z několika možností:

- Dopadly hůře v režimu distanční výuky než obvykle

- Dopadly lépe v režimu distanční výuky než obvykle
- Nevidím rozdíl v mých studijních výsledcích v ohledu na formu výuky

Pro tuto hypotézu však nemáme dostatek informací (např. data o studijních výsledcích před pandemií atd.) tudíž se budeme orientovat pouze absolutními a relativními hodnotami v rámci této hypotézy, které nám ve výzkumu vznikly.

*Tabulka 1: Ověření hypotézy H1: Online výuka během pandemie Covid-19 měla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
Zdroj: Vlastní zpracování*

Zaznamenaní dopadu:	Absolutní hodnota	Relativní hodnota
Lépe než v prezenční výuce	58	26,0 %
Horší než v prezenční výuce	61	27,4 %
Bez rozdílu na výuku	104	46,6 %
Celkem	223	100 %

Nejvyšší počet respondentů uvedl, že nezaznamenal žádný rozdíl na své studijní výsledky v ohledu na formu výuky. V tomto případě to pro nás znamená, že nelze zamítnout nulovou hypotézu H_0 a nelze potvrdit hypotézu H_1 , která tvrdí, že online výuka měla negativní vliv na studijní výkon studentů.

Tyto údaje nám také naznačují, že nemáme dostatek důkazů pro tvrzení, že online výuka měla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Zde máme popis další hypotézy:

H_2 : Studentům Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích vyhovovala online výuka více než výuka prezenční.

Z této hypotézy jsme si opět vytvořili **hypotézu nulovou**:

H_0 : Studentům Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích nevyhovovala online výuka více než výuka prezenční.

Druhá hypotéza se zaměřuje na to, zda studenti preferují distanční výuku, nebo zda mají raději tradiční prezenční výuku. Tato hypotéza byla zkoumaná prostřednictvím otázky č. 14, ve které měli studenti možnost vybrat z několika odpovědí.

Po analýze dat lze konstatovat, že nelze získat jednoznačnou odpověď na otázku, zda distanční výuka studentů, vyhovuje či nikoli. Avšak z kombinace odpovědí „Vyhovovala“ a „Spíše vyhovovala“ můžeme vytvořit pouze kategorii „**Vyhovovala**“, zatímco odpovědi „Spíše nevyhovovala“ a „Nevyhovovala“ lze sloučit do kategorie „**Nevyhovovala**“. Tyto

kategorie lze následně spojit s naší závislou proměnnou, a to distanční výukou a komfortem, který studenti s touto formou výuky pociťují.

Tabulka 2: Ověření hypotézy H2: Studentům Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích vyhovovala online výuka více než výuka prezenční.

Zdroj: Vlastní zpracování

Online výuka	Absolutní hodnota	Relativní hodnota
Vyhovovala (+ spíše vyhovovalo)	82	36,8 %
Nevyhovovala (+ spíše nevyhovovalo)	114	51,1 %
Studenti neví	27	12,1 %
Celkem	223	100 %

V tabulce je uvedeno, že 51 % studentům online výuka po spojení odpovědi nevyhovovala. Nejvíce v kategorii „Nevyhovovalo“ společně v kombinaci s možností „Spíše nevyhovovalo“ bylo nejvíce vybíráno studenty z fakult Jihočeské univerzity jako Pedagogická fakulta, Zdravotně sociální fakulta a Ekonomická fakulta. Z toho vyplývá, že hypotézu H2 nelze potvrdit a musíme přijmout nulovou hypotézu H0.

Poslední hypotéza z výzkumu mezi studenty zní následovně:

H3: Studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích si dokážou představit, že by se prvky distanční výuky v budoucnu přenesly do prezenční výuky na jejich fakultě.

Pro dobré ověření této hypotézy jsme si opět vytvořili **nulovou hypotézu:**

H0: Studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích si nedokážou představit, že by se prvky distanční výuky objevily v rámci prezenční výuky.

K ověření této hypotézy využijeme otázku č. 10 z našeho výzkumu mezi studenty, která jednoduše zjišťovala, zda si dotázaní studenti dokážou představit převést nějaké prvky online výuky do nyní probíhající výuky. Studentské odpovědi mohou pomoci k tomu, zda má smysl zavádět do budoucna kombinaci prezenční a distanční výuky a zda by o to byl zájem. Ovšem k takovému rozhodnutí máme v tomto výzkumu malý počet respondentů z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Tabulka 3: Ověření hypotézy H3: Studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích si dokážou představit, že by se prvky distanční výuky v budoucnu přenesly do prezenční výuky na jejich fakultě.

Zdroj: Vlastní zpracování

	Absolutní hodnota	Relativní hodnota
Ano	127	57,0 %
Ne	96	43,0 %
Celkem	223	100 %

Z tabulky č. 3 můžeme vidět, že větší část dotázaných studentů by si dokázali představit, že by v dnešní prezenční výuce byly prvky z distanční výuky. V tomto případě můžeme potvrdit naši hypotézu H3 a zamítnout nulovou hypotézu H0.

Nyní budeme ověřovat hypotézy, které byly stanoveny pro výzkum mezi vyučujícími Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

H4: Přejechod na online výuku během pandemie Covid-19 měl negativní vliv na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku.

Tato hypotéza se soustředila především na to, zda vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích pociťovali, že mají nedostatek zkušeností a dovedností v oblasti informačních a komunikačních technologiích se začátkem a průběhem pandemie Covid-19. K této hypotéze jsme využili otázku č. 5 z výzkumu mezi vyučujícími.

Pro ověření této hypotézy jsme si vytvořili **nulovou hypotézu:**

H0: Přejechod na online výuku během pandemie Covid-19 neměl negativní vliv na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku.

V rámci výzkumu byla vyučujícím na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích položena otázka s možností odpovědi „Ano“ nebo „Ne“. Na základě těchto výsledků můžeme zhodnotit, jaké jsou dovednosti a znalosti respondentů v této oblasti.

Tabulka 4: Ověření hypotézy H4: Přejechod na online výuku během pandemie Covid-19 měl negativní vliv na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku.

Zdroj: Vlastní zpracování

	Absolutní hodnota	Relativní hodnota
Ano	36	39,1 %
Ne	56	60,9 %
Celkem	92	100 %

Z výsledků uvedených v tabulce č. 4 můžeme vidět, že větší procento vyučujících nepociťovalo nedostatek znalostí v oblasti informačních a komunikačních technologiích. V tomto případě musíme zamítnout hypotézu H4 a potvrdit naši nulovou hypotézu H0.

Další hypotéza v tomto výzkumu byla:

H5: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích neposkytovala dostatek vzdělávacích kurzů pro vyučující v oblasti informačních a komunikačních technologií během pandemie Covid-19.

K této hypotéze si vytvoříme také **nulovou hypotézu:**

H0: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích poskytovala dostatek vzdělávacích kurzů pro vyučující v oblasti informačních technologií během pandemie Covid-19.

V této hypotéze jsme využili odpovědi z otevřené otázky č. 8, kde jsou pouze slovní odpovědi a nejsou kvantitativně vyhodnocené. Avšak i tak pro tuto hypotézu nemáme dostatek dat, a naše výsledky nejsou kvantitativně významné, aby mohly být zobecněny na všechny vyučující z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Z tohoto důvodu, kdy se odpovědi vyučujících nedají dostatečně zkoumat, nelze jednoznačně potvrdit ani zamítnout naši hypotézu ani nulovou hypotézu.

Toto je naše poslední hypotéza k ověření v tomto výzkumu:

H6: Vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích považují online výuku jako náročnější na přípravu oproti tradiční výuce.

Tato hypotéza se pojí k otázce č. 4, kde vyučující hodnotili online výuku oproti tradiční výuce. K této hypotéze si vytvoříme také **nulovou hypotézu:**

H0: Vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích nepovažují online výuku za náročnější na přípravu než tradiční výuku.

Vyučující měli možnost vybírat z více možností, jak odpovědět, což způsobuje nepřesnosti v přesném počtu vyučujících, kteří vybrali možnost „Náročnější na přípravu“ v tabulce níže. Nicméně, většina odpovědí směřovala k této možnosti, což podporuje naši hypotézu H6 a zároveň zamítá nulovou hypotézu H0.

Tabulka 5: Ověření hypotézy H6: Vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích považují online výuku jako náročnější na přípravu oproti tradiční výuce.

Zdroj: Vlastní zpracování

Možnosti hodnocení online výuky	Absolutní hodnota
Přínosnější	3
Více aktivní	6
Snazší pro studenty	22
Náročnější na přípravu	62
Vedoucí k více komunikačním šumům	56
Zábavnější forma výuky	3
Celkem dotázaných vyučujících	92
Celkový součet	152

6 Diskuse

Po příchodu pandemie Covid-19 i do České republiky se mnohé pro všechny změnilo. Nešlo pouze o bezprecedentní zdravotní a socioekonomickou krizi, ale v jejím průběhu bylo zasazeno několik sektorů, včetně sektoru terciárního vzdělávání po celém světě. Tato krize má stále vliv na naši společnost, a bude mít dopad i v budoucnosti (IAU, 2020). Pandemie Covid-19 ovlivnila významným způsobem vzdělávání po celém světě, a to především z důvodu nuceného uzavření škol a následného přechodu na distanční výuku (Kohout, a další, 2021).

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a navrhnout případné změny, které by vedly k zefektivnění vzdělávacího procesu. Z výzkumu, který byl proveden mezi studenty a vyučujícími jsme získali doporučení, která mohou být užitečná pro budoucí účely. Výzkumu, který byl proveden mezi studenty se zúčastnilo 223 studentů Jihočeské univerzity a výzkumu pro vyučující se zúčastnilo 92 vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Naše hlavní výsledky ve srovnání s ostatními výzkumy v České republice a v zahraničí nám dají lepší přehled o tom, jak byly dopady pandemie Covid-19 vnímány po celém světě. Je nutné mít na paměti, že výzkumný vzorek použitý v této práci je oproti datům získaných v ostatních výzkumech poměrně malý.

Přijatá opatření měla okamžitý dopad na vysokoškolské vzdělávání, což vedlo k tomu, že se vyučující museli ve velice krátkém časovém horizontu adaptovat na přechod k distanční výuce. Z našeho výzkumu vyplývá, že 56 % dotázaných studentů nebylo na začátku distanční výuky dostatečně informováno o možnostech a radách, jak postupovat v této nové formě výuky. Toto mohlo být způsobeno nedostatečně vyvinutými komunikačními nástroji nebo nedostatečnou komunikací ze strany vyučujících se studenty. V globálním průzkumu pandemie Covid-19 na vysokoškolské vzdělávání ve světě (IAU, 2020) bylo zjištěno, že vysoké procento vysokých škol využívá infrastrukturu pro komunikaci se svými studenty a zaměstnanci. I přes to, že většina vysokých škol disponuje potřebnou infrastrukturou pro komunikaci, některé instituce se potýkaly s bezprostředními výzvami způsobené pandemií Covid-19, které neumožnily poskytovat jasné a efektivní komunikační toky mezi zaměstnanci (tj. vyučujícími) a studenty. Jinými slovy, i když většina vysokých škol má dostatečnou infrastrukturu pro komunikaci, zvládnutí krize pandemie Covid-19 vyžadovalo další úsilí a zdokonalení komunikačních procesů, které ne vždy bylo úspěšné, jak by se očekávalo. Z výsledků proběhlého výzkumu (IAU, 2020) vyplývá, že je zásadním úkolem naplánovat a řídit jasné komunikační

toky, které by poskytovaly potřebné vedení v krizových situacích charakterizovaných vysokou mírou nejistoty.

Jedním z nejdůležitějších aspektů této práce bylo identifikovat hlavní dopady, které způsobila pandemie Covid-19. Mezi nejčastěji zmiňované pozitivní vlivy od dotázaných studentů patřilo omezení cestování na fakulty a také zrušení potřeby zajišťování si bydlení. Ve výsledku šlo převážně o pozitivní vliv úspory financí, kteří studenti ocenili. Mezi samotné pozitivní vlivy byla zahrnuta také flexibilita času, kterou si každý student nastavil podle svého tempa a měl čas také na jiné mimoškolní aktivity. Mnozí studenti ocenili samotnou online komunikaci, která se během pandemie postupně zlepšovala. Dále také ocenili dostupnost materiálů online, do kterých se zahrnují nahrávané přednášky a semináře, které studentům usnadnily přípravu před samotnými zkouškami. Výzkum provedený na Fakultě informačních technologií v Bělehradě (Stevanović, Božić, & Radović, 2021) potvrdil, že studenti vnímali hlavní přínosy distančního vzdělávání především z hlediska možnosti pracovat podle vlastního časového plánu v pohodlí z domova, opakovaně sledovat přednášky v případě potřeby, a především také z hlediska úspory času a peněz na cestování. Časový management a nízké náklady z pohledu studentů byly v tomto průzkumu identifikovány jako klíčové faktory pozitivních vlivů pandemie Covid-19.

Z pohledu významných dopadů pandemie Covid-19 na studium dotázaných studentů Jihočeské univerzity bylo zjištěno, že studentům chyběl kontakt s vyučujícími a spolužáky. Studenti také zaznamenali další dopad na jejich studium, a to z pohledu špatné soustředěnosti na výuku. V rámci uvedeného výzkumu provedeném v Bělehradě (2021) byla dále prostřednictvím dodatečné analýzy odpovědí studentů zjištěna větší míra negativních vlivů, zejména v nedostatku kontaktu se svými vyučujícími a spolužáky, snížené motivaci a nesoustředěnosti. Tyto výsledky odpovídají výsledkům našeho výzkumu a potvrzují, že tyto faktory byly nejčastějšími negativními dopady na studenty během distanční výuky. Mladší studenti v prvních ročnících byli popisováni jako ti, kteří nejvíce trpěli těmito negativními vlivy a byli nejvíce ohroženi v rozvoji motivace k učení v průběhu přechodu na distanční výuku (Stevanović, Božić, & Radović, 2021). V tomto případě můžeme potvrdit tuto zjištěnou skutečnost spolu s výsledky našeho výzkumu, který byl zodpovězen především studenty bakalářského studia (88 %), kteří v období tranzice na distanční výuku nastupovali do prvních ročníků Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Mimo zmíněné negativní vlivy bylo v našem výzkumu také zjištěno, že se mnoho studentů potýkalo s prokrastinací během online výuky a nevěnovali dostatečnou pozornost

výuce. Dotázaní studenti také uváděli nedostatek informací o průběhu studia a často se stávalo, že neměli dostatečné informace o tom, jak bude výuka dále postupovat. Toto téma bylo již výše zmíněno, a to konkrétně v souvislosti s nedostatečnou komunikací. Výsledky našeho výzkumu rovněž naznačily, že mnoho studentů se během distanční výuky ocitlo v domácnostech s dalšími členy rodiny, kteří také pracovali nebo studovali na dálku. Tento fakt mnohdy vedl k narušení soustředěnosti na výuku.

Dalším hlavním výsledkem našeho výzkumu bylo zjištění, zda si studenti dokážou představit, aby některé prvky online výuky byly zahrnuty do současné prezenční výuky. Z našich výsledků vyplývá, že si tuto skutečnost dokáže představit celkově 57 % dotázaných studentů. Studenti také uváděli, že online výuka může mít v budoucnu potenciál v rámci výuky. Podle našich výsledků výzkumu by studenti nejvíce ocenili nahrávání přednášek a seminářů, což by jim umožnilo například zúčastnit se výuky i v případě, kdy jsou vyučující nemocní a není možné výuku realizovat prezenčně a nebylo by nutné ji rušit. Studenti rovněž vyjádřili, že by ocenili možnost online výuky u předmětů, které jsou založeny na klasickém monologickém výkladu a není vyžadováno aktivní zapojení studentů. Tyto prvky online výuky by ocenili i studenti kombinované formy studia, kde by tato forma mohla být aplikována na většinu předmětů. Z výsledků našeho výzkumu plyne, že kombinace online výuky a výuky prezenční je ze strany studentů vítaná. Dotázaní studenti ve svých odpovědích uváděli, že nevnímají rozdíl ve svých studijních výsledcích v závislosti na formě výuce. To znamená, že online výuka neměla výrazný dopad na studijní výsledky studentů, což potvrdilo celkově 47 % dotázaných studentů. Nicméně studenti obecně vyjádřili, že online prostředí a výuka jim spíše nevyhovovaly, než vyhovovaly. V průzkumu provedeném na vysokých školách v Jemenu (Al-Baadani & Abbas, 2020) byla zmíněna možnost zavedení tzv. hybridního vzdělávacího systému, kterou studenti vnímali jako spíše vhodnou. Po pandemii Covid-19 padlo rozhodnutí o vypracování návrhu k postupné transformaci vzdělávacího systému do hybridní formy podle strategického plánu na příštích 5 let, a to pod dohledem Ministerstva školství. Toto se týká zejména integrace aspektů, které nejsou přímo součástí výuky, například zahrnuje přenos informací ke studentům, jako jsou úkoly, zprávy nebo průběžné zkoušky. V tomto smyslu by se některé instituce mohly zamyslet nad tím, zda hybridní vzdělávání není budoucností vysokých škol (Al-Baadani & Abbas, 2020). I z našeho výzkumu plyne, že by studenti tuto možnost hybridního vzdělávání uvítali.

Výsledky našeho výzkumu naznačují, že studenti hodnotí znalost vyučujících v oblasti informačních a komunikačních technologií jako průměrnou až nadprůměrnou, což je náznakem

toho, že se vyučující snažili co nejvíce, aby výuka byla efektivní a kvalitní bez ohledu na formu výuky. Nicméně stále existuje prostor pro zlepšení, které by prospělo všem vyučujícím, aby se mohli bez problémů orientovat v různých platformách a uměli využívat technologie pro vzdělávání na dálku. I když to na první pohled vypadá, že situace s pandemií Covid-19 byla pouze dočasným stavem, vyučující považují tuto situaci za jedinečnou příležitost ve vzdělávání pro dospělé (Jović, Neuwirth, & Mukherji-Ratnam, 2021). Výsledky výzkumu mezi vyučujícími nám především ukázali, že online výuka pro ně byla náročná z hlediska přípravy a vedla k více komunikačním šumům. Co se týče komunikačních šumů, mohou mít tyto obtíže vliv na efektivitu výuky, neboť komunikace je klíčovým prvkem vzdělávacího procesu. Náročná příprava byla především v tom, že vyučující nevěděli, jak udělat výuku interaktivnější. Navíc digitalizace veškerého materiálu pro ně byla technicky i časově velice náročná. Někteří vyučující a studenti měli také problém s online výukou u předmětů, které vyžadovaly fyzický kontakt (např. laboratorní práce, odběr krve atd.). Výzkum také naznačil, že kombinace online výuky z domova a distanční výuky dětí vyučujících byla také velice náročnou etapou v celém procesu online výuky během pandemie Covid-19. I tento problém, kdy se v domácnosti sešlo více lidí pracujících nebo studujících na dálku, byl projeven jako překážka ve studiu u studentů. Nedostatečná technologická kompatibilita a názory, že vyučující vnímají online výuku jako náročnější než tradiční výuku, bylo také zmíněno v průzkumné studii na překážky pro dosažení kvality distančního vzdělávání během pandemie Covid-19 (Lassoued, Alhendawi, & Bashitialshaaer, 2020).

Výzkum zkoumal také postoj vyučujících k distanční výuce. Celkem 54 % vyučujících vyjádřilo názor, že distanční výuka by měla být využívána pouze v nevyhnutelných případech. To může naznačovat to, že vyučující neměli s distanční výukou příliš dobré zkušenosti nebo k ní nejsou příliš nakloněni. Na druhé straně 32 % vyučujících by uvítalo online výuku jako doplněk k výuce prezenční. Dotázanými vyučujícími byl projeven názor, že distanční výuka má potenciál být vhodnou kombinací k výuce prezenční. Někteří považují tuto zkušenost jako skvělou příležitost k přípravě pro budoucí vzdělávání. I s těmito výsledky vyšel najevo již zmíněný průzkum (IAU, 2020), který ukázal, že nucený přechod k distanční výuce představuje důležitou příležitost k navržení flexibilnějších forem vzdělávání, jako je například hybridní výuka. Krizová situace, kterou byla pandemie Covid-19 ukázala na skutečnost, že pro distanční výuku je zapotřebí zavést odlišnou pedagogiku. Tato zkušenost by mohla vést k větší inovativnosti vyučujících v oblasti výuky a způsobů poskytování vzdělávání.

Navrhovaná doporučení k zefektivnění vzdělávacího procesu:

Navrhované změny, které plynou z této bakalářské práce z výzkumu mezi studenty a vyučujícími Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích v rámci rozvoje vzdělávání a podpory akademiků na JU jsou následovné:

1. **Zvýšení odborné přípravy a podpory vyučujících v rozvoji digitálních dovedností**, aby mohli efektivněji využívat moderní technologie v online výuce. Zahrnovalo by to určité školení v oblasti používání nových technologií a vzdělávacích materiálů, poskytování návodů a podpory pro tvorbu interaktivních seminářů, které zohledňují online prostředí. Šlo by také o získání znalostí ve využívání vzdělávacích platforem a aplikací uskutečňované přes videohovory. Současně by měl být zdůrazněn význam této odborné přípravy v oblasti rychlého vývoje umělé inteligence, kde se v této oblasti musí vyučující rychle adaptovat. Tato příprava by mohla být užitečná například v tom, že by vyučující dokázali rozeznat, zda jejich studenti využívají umělou inteligenci ke zpracování seminárních prací a podobně. Dále by se mohlo jednat o nabídku kurzů a workshopů pro vyučující, aby zlepšili své pedagogické dovednosti a získali nové nápady pro online výuku.
2. **Zavedení protokolu o online výuce**, který by sloužil jako referenční dokument pro vyučující a studenty a definoval by běžné postupy pro online výuku. Protokol by měl obsahovat, jak vytvořit interaktivní vzdělávací materiály, zajištění komunikace v online prostředí a zajištění kvality online výuky. Dále také pokyny pro technickou podporu v případě technických problémů v online prostředí. Tento protokol by mohl být pravidelně aktualizován na základě zpětné vazby vyučujících a studentů a byl by dostupný na webových stránkách Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
3. **Případný rozvoj hybridního vzdělávání**, který by umožnil studentům i vyučujícím flexibilitu a zároveň jim poskytl interakci s vyučujícími a ostatními studenty.
4. **Zlepšení komunikace mezi studenty a vyučujícími během online výuky**. Zřízení pravidelných konzultačních hodin pro studenty, kteří by měli možnost diskutovat se svými vyučujícími o problémech, které se týkají daného předmětu a o otázkách, které by směřovaly k výuce.
5. **Zlepšení kvality technického vybavení a infrastruktury pro online výuku**, kde by bylo možné investovat do lepšího technického vybavení a infrastruktury pro online výuku, aby se daly minimalizovat technické problémy, které by zajistily co nejvyšší kvalitu výuky.

6. **Zajištění podpory a financování pro akademické pracovníky.** To by mohlo zahrnovat možnosti účasti na kurzech, seminářích a konferencích a podporu výměny nápadů mezi akademiky. Toto doporučení by mohlo být zabezpečeno prostřednictvím nastavení speciálního fondu ze státních prostředků pro rozvoj a podporu akademických pracovníků. Současně by mohla být zvýšená informovanost akademických pracovníků o dostupných grantech a finančních možnostech pro rozvoj jejich kariéry.

V rámci budoucnosti vysokoškolského vzdělávání je třeba v mnoha ohledech výuku přehodnotit. Veškeré dosud získané poznatky mohou být vodítkem pro budoucí vývoj celého odvětví, které by se týkalo vysokoškolského vzdělávání (IAU, 2020).

7 Závěr

Tato bakalářská práce se zabývala problematikou dopadů pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Celá práce byla rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část měla za úkol srozumitelně vysvětlit problematiku pandemie Covid-19 a její přechod k distanční výuce na vysokých školách. V praktické části byl nejprve popsán průběh výzkumu, následně byly prezentovány výsledky a jejich interpretace a následovala samotná diskuse. Cílem bakalářské práce bylo zhodnotit dopady pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a navrhnout případné změny, které povedou k zefektivnění vzdělávacího procesu.

Pro naplnění cíle bakalářské práce bylo stanoveno několik výzkumných otázek, které byly prozkoumány mezi studenty a vyučujícími. Data byla získána kvantitativní metodou pomocí dotazníkového šetření. První výzkumnou otázkou bylo zjištění rozdílu ve studijním výkonu studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích mezi online a prezenční výukou. Z analýzy získaných dat nám vyplynulo, že studenti vnímají obě formy výuky jako stejně efektivní pro dosažení studijních cílů, tj. studenti nezaznamenali rozdíl ve studijních výsledcích v ohledu na formě výuky. Další otázkou bylo zjištění preferencí studentů vzhledem k online a prezenční výuce. Výsledky ukázaly, že studenti upřednostňují spíše prezenční výuku, avšak zároveň by uvítali některé prvky online výuky v prezenční formě. Hybridní vzdělávací systém, tedy kombinace prezenční a distanční výuky, byl zmíněn několikrát a studenti by tuto variantu výuky velice ocenili. Poslední výzkumnou otázkou ve výzkumu mezi studenty bylo zjištění, zda si studenti dokážou představit kombinaci prezenční a distanční výuky. Odpověď nám vyplývá již z přechodí výpovědi, kde nám naše analýza ukázala, že distanční výuka je z pohledu studentů vhodnou alternativou ke standardní prezenční výuce. Tyto zjištění jsou velmi užitečná pro případné plánování výuky do budoucna.

Pro analýzu dat mezi vyučujícími byly rovněž stanoveny výzkumné otázky. První výzkumná otázka zjišťovala, jak přechod na online výuku ovlivnil pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících, kteří neměli dostatečnou přípravu. Naše analýza dat ukázala, že většina vyučujících tento přechod zvládla, ale někteří měli potíže s nedostatečnými zkušenostmi a používanými platformami. Druhá výzkumná otázka se zaměřila na vliv nedostatečné dostupnosti vzdělávacích kurzů na kvalitu distanční výuky. Podle některých vyučujících byla podpora dostatečná, ovšem se zde objevily názory a návrhy, aby se více investovalo do odborného rozvoje v oblasti distanční výuky. Tato investice by mohla být užitečná jak pro současné

potřeby, tak i pro budoucí vývoj vzdělávání. Poslední výzkumná otázka se týkala největších výzev a překážek vyučujících v přechodu z tradiční výuky na online výuku během pandemie. Z našich výsledků vyplývá, že největšími výzvami byla nedostatečná zkušenost při práci s online platformami společně s problémem, jak vytvořit výuku interaktivní. Digitalizace materiálů a výuka z domova byly dalšími výzvami, se kterými se potýkali vyučující během distančního vzdělávání.

Jako přínos této práce považuji prozkoumání problematiky spojené s přechodem na online výuku z pohledu studentů i vyučujících. Dále se práce zaměřovala na navržení změn a doporučení, které mohou být užitečné pro budoucí účely univerzity. I když jsou vysoké školy nyní otevřené, téma hybridního vzdělávání je stále aktuální a vzhledem k dopadům, které může online výuka přinést, je stále důležité. Práce tak přináší ucelený pohled na téma online výuky a její výhody a omezení, které mohou být přínosné pro další vývoj vzdělávání. Vzhledem k rychlému vývoji technologií je důležité hledat nové způsoby, jak využít moderní technologie ve vzdělávání a rozšířená realita může být jedním z klíčových nástrojů. Vzdělávání pomocí rozšířené reality má potenciál přinést nové možnosti pro efektivní a interaktivní výuku, která může být přínosem pro vzdělávání dospělých. Věřím, že v budoucnosti bude právě rozšířená realita součástí transformace vzdělávání.

I. Summary

The bachelor thesis deals with the impact of the Covid-19 pandemic on the education of students at the University of South Bohemia in České Budějovice. The entire thesis was divided into theoretical and practical part. The theoretical part was intended to explain the issue of the Covid-19 pandemic and its transition to distance learning at universities. In the practical part, the research process was described first, followed by the presentation of results and their interpretation, and finally the discussion. The aim of the thesis was to evaluate the impact of Covid-19 pandemic on student's education at the University of South Bohemia in České Budějovice and to suggest possible changes that could lead to a more efficient educational process.

To fulfill the aim of the bachelor thesis, several research questions were set and explored among the students and teachers. The data were obtained by a quantitative method using questionnaire survey. The first research question was to determine the difference in the academic performance of the students at the University of South Bohemia in České Budějovice between online and face-to-face education. From the analysis of the collected data, we found that students perceived both forms of education as equally effective for achieving their study goals, meaning that students did not notice any difference in academic results regardless of the form of education. The second question was determining the preferences of students regarding online and face-to-face education. The results showed that students prefer face-to-face education, but at the same time would welcome some elements of online education in face-to-face form. The hybrid educational system, i.e., a combination of face-to-face and distance learning, was mentioned several times, and students would appreciate this form of education. The last research question in the student research was to find out whether students can imagine a combination of face-to-face and distance learning, as already indicated in the previous statement, where our analysis showed us that distance learning is a suitable alternative to standard face-to-face education from the student's point of view. These findings are very useful for any future planning of education.

Research questions were also set to analyze the data among the teachers. The first research question investigated how the transition to online teaching affected the pedagogical skills and abilities of untrained teachers. Our analysis of the data showed that most teachers coped with the transition, but some struggled with their lack of experience and the platforms they used. The second research question focused on the impact of the lack of availability of training

courses on the quality of distance learning. According to some teachers, the support was sufficient, but there were opinions and suggestions to invest more in professional development in the field of distance learning. This investment could be useful for both current needs and future educational development. The final research question was about the biggest challenges and barriers for teachers in transitioning from traditional to online teaching during the pandemic. Our results show that the biggest challenges were the lack of experience in working with online platforms along with the problem of how to make learning interactive. Digitizing materials and teaching from home were other challenges faced by teachers faced during distance education.

As a contribution to this work, I consider the exploration of issues related to the transition to online teaching from the perspective of both students and teachers. Furthermore, the thesis focused on proposing changes and recommendations that may be useful for future university purposes. Even though universities are now open, the topic of hybrid education is still relevant and important due to the impacts that online teaching can bring. The thesis therefore provides a comprehensive view on the topic of online learning and its advantages and limitations, that can be beneficial for further development of education. Given the rapid development of technology, it is important to find new ways to use modern technology in education, and augmented reality can be one of the key tools. Augmented reality education has the potential to bring new opportunities for effective and interactive learning that can benefit adult education. I believe that in the future, augmented reality will be part of the transformation of education.

II. Citovaná literatura

1. Al-Baadani, A., & Abbas, M. (2020). The Impact of Coronavirus (COVID19) Pandemic on Higher Education Institutions (HEIs) in Yemen: Challenges and Recommendations for the Future. *European Journal of Education Studies*(7). doi:10.46827/ejes.v7i7.3152
2. Aristovnik, A., Keržič, D., Ravšelj, D., Tomaževič, N., & Umek, L. (2020). Impacts of the COVID-19 Pandemic on Life of Higher Education Students: A Global Perspective. *Sustainability*, 12(8438). doi:10.3390/su12208438
3. Aucejo, E., French, J., Ugalde Araya, M., & Zafar, B. (2020). The impact of COVID-19 on student experiences and expectations: Evidence from a survey. *Journal of Public Economics*, 191(104271). doi:10.1016/j.jpubeco.2020.104271
4. Bajtoš, J., Honzík, J., & Bajtoš, M. (2020). Hrozby plagiátorstva počas dištančného štúdia v období pandémie covid-19. *Inovace a technologie ve vzdělávání*, 3(1), stránky 82-87.
5. Bao, W. (2020). COVID-19 and online teaching in higher education: A case study of Peking University. *Human Behavior and Emerging Technologies*, 2, stránky 113-115. doi:10.1002/hbe2.191
6. Beneš, M. (2008). *Andragogika* (1. vyd.). Praha: Grada.
7. Beneš, M. (2014). *Andragogika* (2. vyd.). Praha: Grada.
8. Brücknerová, K., & Rabušicová, M. (2019). Netradiční vysokoškolští studenti: charakteristiky a potenciál odloženého studia. *Studia paedagogica*, 24(1), stránky 33-49. doi:10.5817/SP2019-1-2
9. ČSÚ. (26. 5 2021). *Vysoké školy u nás studuje 300 tisíc studentů, výrazně mezi nimi roste podíl cizinců*. Načteno z Český statistický úřad: <https://www.czso.cz/csu/czso/katalog-produktu?filtr=true&skupiny=23>
10. ČSÚ. (31. 8 2022). *Ohlédnutí za školním rokem 2021/22*. Načteno z Český statistický úřad: https://www.czso.cz/csu/czso/prezentace_a_tiskove_konference_vzdelavani
11. Dvořáková, M., & Šerák, M. (2016). *Andragogika a vzdělávání dospělých: Vybrané kapitoly* (1. vyd., Sv. 56). Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.
12. Dvořáková, M., Vyhnálková, P., & Poláchová Vašátková, J. (2008). *Problematika finančních a jiných zdrojů nejen v sociální sféře*. Olomouc: Hanex.
13. Ebner, M., Schön, S., Braun, C., Ebner, M., Grigoriadis, Y., Haas, M., . . . Taraghi, B. (2020). COVID-19 Epidemic as E-Learning Boost? Chronological Development and

- Effects at an Austrian University against the Background of the Concept of "E-Learning Readiness". *Future Internet*, 12(6), str. 94. doi:10.3390/fi12060094
14. Federičová, M., & Korbel, V. (2020). *Pandemie covid-19 a sociálně-ekonomické nerovnosti ve vzdělávání*. Načteno z IDEA: <https://idea.cerge-ei.cz/studies/pandemie-covid-19-a-socialne-ekonomicke-nerovnosti-ve-vzdelavani>
 15. Fritzová, M. (2020). Kvalita distanční výuky na katedrách a ústavech historie v době covid-19. *Pedagogická orientace*, 30(2), stránky 255-265. doi:10.5817/PedOr2020-2-255
 16. Frombergerová, A. (2020). Distanční vzdělávání v době pandemie pohledem čtyř účastníků vzdělávacího procesu. *Pedagogická orientace*, 30(2), stránky 221-230.
 17. Fučík, P., & Slepíčková, L. (2014). Studenti, kteří odcházejí: Kvantitativní analýza nedokončených vysokoškolských studií. *Aula*, 22(1), stránky 24-54.
 18. Gavora, P. (2000). *Úvod do pedagogického výzkumu*. Brno: Paido.
 19. Hendl, J. (2005). *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace* (1. vyd.). Praha: Portál.
 20. Hiscott, J., Alexandridi, M., Muscolini, M., Tassone, E., Palermo, E., Soultioti, M., & Zevini, A. (2020). The global impact of the coronavirus pandemic. *Cytokine & Growth Factor Reviews*, 53, stránky 1-9. doi:10.1016/j.cytogfr.2020.05.010
 21. Chráska, M. (2016). *Metody pedagogického výzkumu: Základy kvantitativního výzkumu* (2. vyd.). Praha: Grada.
 22. IAU. (2020). International Association of Universities. *The Impact of Covid-19 on Higher Education Around the World: IAU Global Survey Report*. Načteno z https://www.iau-aiu.net/IMG/pdf/iau_covid19_and_he_survey_report_final_may_2020.pdf
 23. Jović, S., Neuwirth, L., & Mukherji-Ratnam, R. (2021). Reimagining higher education during and post-COVID-19: Challenges and opportunities. *Journal of Adult and Continuing Education*, 27(2), stránky 141-156. doi:10.1177/1477971420947738
 24. Klement, M., & Dostál, J. (2018). *Teorie, východiska, principy a rozvoj distančního vzdělávání realizovaného formou e-learningu* (1. vyd.). Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. doi:10.5507/pdf.18.24453538
 25. Kohout, J., Buršíková, D., Frank, J., Lukavský, J., Masopust, P., Motlíková, I., . . . Voltrová, M. (2021). Efektivita distanční výuky během pandemie Covid-19. *Inovace a technologie ve vzdělávání*(2), stránky 4-14.

26. Koucký, J. (2009). Kolik máme vysokoškoláků?: Expanze terciárního vzdělávání v ČR ve vývojovém a srovnávacím pohledu. *Aula*, 17(1).
27. Kubíková, K., Boháčová, A., Pavelková, I., & Štech, S. (2021). *Příčiny (ne)úspěchu na vysoké škole* (1. vyd.). Praha: Grada.
28. Langer, T. (2016). *Moderní lektor: průvodce úspěšného vzdělavatele dospělých*. Praha: Grada.
29. Lassoued, Z., Alhendawi, M., & Bashitialshaaer, R. (2020). An Exploratory Study of the Obstacles for Achieving Quality in Distance Learning during the COVID-19 Pandemic. *Education Sciences*, 10(9), str. 232. doi:10.3390/educsci10090232
30. Lievrouw, L., & Livingstone, S. (2006). The Handbook of New Media: Social Shaping and Social Consequences of ICTs. *Sage*, stránky 1-14.
31. Marek, M., Chew, C., & Wu, W.-C. (2021). Teacher Experiences in Converting Classes to Distance Learning in the COVID-19 Pandemic. 19(1). doi:10.4018/IJDET.20210101.oa3
32. McKinsey & Company. (3. April 2020). Coronavirus: How should US higher education plan for an uncertain future? *McKinsey & Company*. Načteno z McKinsey & Company: <https://www.mckinsey.com/industries/education/our-insights/coronavirus-how-should-us-higher-education-plan-for-an-uncertain-future>
33. Muralová, M., & Tomášková, A. (2007). Studijní neúspěšnost na českých vysokých školách (a důvody, které k ní vedou). *Aula*, 15(1), stránky 16-26.
34. MŠMT. (2023). *Přehled vysokých škol v ČR*. Získáno 26. 3 2023, z Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy: <https://www.msmt.cz/vzdelavani/vysoke-skolstvi/prehled-vysokych-skol-v-cr-3>
35. MZČR. (10. Březen 2020). *Mimořádné opatření - uzavření základních, středních a vysokých škol od 11. 3. 2020*. Načteno z Ministerstvo zdravotnictví České republiky: <https://www.mzcr.cz/mimoradne-opatreni-uzavreni-zakladnich-strednich-a-vysokych-skol-od-11-3-2020/>
36. MZČR. (10. 3 2020). *Mimořádné opatření, č. j. MZDR 10676/2020-1/MIN/KAN*. Načteno z Ministerstvo zdravotnictví České republiky.
37. Plamínek, J. (2014). *Vzdělávání dospělých* (2. vyd.). Praha: Grada.
38. Poláček, J., & Nekuda, J. (2020). Příležitosti a bariéry online výuky na ESF MU v době "koronaviru". *Aula*, 1(XXVIII), 75-93.
39. Prudký, L., Pabian, P., & Šima, K. (2010). *České vysoké školství: na cestě od elitního k univerzálnímu vzdělávání 1989-2009* (1. vyd.). Praha: Grada.

40. Průcha, J. (1999). *Vzdělávání a školství ve světě: základy mezinárodní komparace vzdělávacích systémů* (1. vyd.). Praha: Portál.
41. Průcha, J. (2009). *Moderní pedagogika* (4., aktualiz. a dopl. vyd.). Praha: Portál.
42. Průcha, J. (2009). *Přehled pedagogiky*. Praha: Portál.
43. Průcha, J. (2014). *Andragogický výzkum* (1. vyd.). Praha: Grada.
44. Rohlíková, L., & Vejvodová, J. (2012). *Vyučovací metody na vysoké škole* (1. vyd.). Praha: Grada.
45. Rokos, L., & Vančura, M. (2020). Distanční výuka při opatřeních spojených s koronavirovou pandemií - pohled očima učitelů, žáků a jejich rodičů. *Pedagogická orientace*, 30(2), stránky 122-155. doi:10.5817/PedOr2020-2-122
46. Roubal, O. (2021). Postoje studentů VŠFS k on-line výuce. *XADONIA*, 4-6.
47. Rubešová, J. (2009). Souvisí úspěšnost studia na vysoké škole se středoškolským prospěchem? *Pedagogická orientace*, 19(3), stránky 89-103.
48. Schmidt, P., Bandurič, I., & Horniaková, V. (2021). Vplyv pandémie na vysoké školstvo. *Ekonomika a informatika: Dopad koronakrízy na hospodárstvo, spoločnosť a vzdelávanie*, 19(3), stránky 51-56.
49. Slavík, M. (2012). *Vysokoškolská pedagogika* (1. vyd.). Praha: Grada.
50. Stankovska, G., Memedi, I., & Pandilovska, S. (2022). Impact of COVID-19 on Higher Education: Challenges and Opportunities. *BCES Conference Books*, stránky 181-188. Načteno z <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED622717.pdf>
51. Staudková, H. (2015). Způsoby využívání digitálních technologií vysokoškolskými studenty. *Pedagogika*, 65(3), stránky 301-313.
52. Stevanović, A., Božić, R., & Radović, S. (2021). Higher education students' experiences and opinion about distance learning during the Covid-19 pandemic. *Journal of Computer Assisted Learning*, 37(6), stránky 1682-1693. doi:10.1111/jcal.12613
53. Šedřová, K., Nekardová, B., & Rozvadská, K. (2021). Výzva, nebo nemožná mise? Tranzice k online výuce v době pandemie covid-19 očima vysokoškolských učitelů. *Studia paedagogica*, 26(3), stránky 51-82. doi:10.5817/SP2021-3-3
54. Trnka, R., & Lorencova, R. (2020). Fear, Anger, and Media-Induced Trauma During the Outbreak of COVID-19 in the Czech Republic. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 12(5), stránky 546-549. doi:10.1037/tra0000675
55. Vašutová, J. (2002). *Strategie výuky ve vysokoškolském vzdělávání*. Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta.

56. Vašutová, J. (2005). Pedagogické vzdělávání vysokoškolských učitelů jako aktuální potřeba. *Aula*, 13(3), stránky 73-78.
57. Veteška, J., & Tureckiová, M. (2008). *Kompetence ve vzdělávání*. Praha: Grada.
58. Vlk, A., Drbohlav, J., Fliegl, T., Hulík, V., Stiburek, Š., & Švec, V. (2017). *Studijní neúspěšnost na vysokých školách: teoretická východiska, empirické poznatky a doporučení* (1. vyd.). Praha: Sociologické nakladatelství (SLON).
59. WHO. (12. March 2020). *WHO Director-General's opening remarks at the Mission briefing on COVID-19 - 12 March 2020*. Načteno z World Health Organization: <https://www.who.int/director-general/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-mission-briefing-on-covid-19---12-march-2020>
60. Wilson, A., & Hayes, E. (2009). *Handbook of Adult and Continuing Education*. Jossey-Bass.
61. Zlámalová, H. (2007). Distanční vzdělávání - včera, dnes a zítra. *e-Pedagogium*, 7(3), stránky 29-44.
62. Zormanová, L. (2017). *Didaktika dospělých* (1. vyd.). Praha: Grada.

III. Seznam obrázků, grafů a tabulek

Obrázek 1: Ohlédnutí za školním rokem 2021/2022 Zdroj: (ČSÚ, 2022)	6
Graf 1: Studenti vysokých škol dle skupin oborů a dle jejich pohlaví v roce 2010 Zdroj: Vlastní zpracování podle ČSÚ (2021).....	9
Graf 2: Studenti vysokých škol dle skupin oborů a dle jejich pohlaví v roce 2020 Zdroj: Vlastní zpracování podle ČSÚ (2021).....	10
Graf 3: Pohlaví dotázaných studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Zdroj: Vlastní zpracování	22
Graf 4: Počet dotázaných studentů z jednotlivých fakult Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Zdroj: Vlastní zpracování	23
Graf 5: Typ studia, kteří studují dotázaní studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Zdroj: Vlastní zpracování	24
Graf 6: Věděl/a jste kam se obrátit o pomoc či radu, jak postupovat v začátcích distanční výuky? Zdroj: Vlastní zpracování	25
Graf 7: V čem měla pandemie Covid-19 největší dopad na studium dotázaných studentů? Zdroj: Vlastní zpracování	26
Graf 8: Umíte si představit, že by se něco z online výuky na Vaší fakultě přeneslo do nyní běžné výuky? Zdroj: Vlastní zpracování	30
Graf 9: Jak byste ohodnotil/a znalost vyučujících v oblasti technologie během pandemie Covid-19? Zdroj: Vlastní zpracování	34
Graf 10: Jak byste ohodnotil/a přípravu vyučujících na jednotlivé hodiny během pandemie Covid-19? Zdroj: Vlastní zpracování	35
Graf 11: Přijde Vám teď zpětně, že online výuka či online prostředí Vám vyhovovalo nebo spíše nevyhovovalo? Zdroj: Vlastní zpracování	35
Graf 12: Studenti a jejich ohled za studijními výsledky v distanční výuce a běžné výuce Zdroj: Vlastní zpracování	36
Graf 13: Pohlaví dotázaných vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Zdroj: Vlastní zpracování	38
Graf 14: Dotázaní vyučující Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích dle věku Zdroj: Vlastní zpracování	39
Graf 15: Počet dotázaných vyučujících Jihočeské univerzity z jednotlivých fakult Zdroj: Vlastní zpracování	40

Graf 16: Hodnocení online výuky jednotlivými vyučujícími Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Zdroj: Vlastní zpracování.....	40
Graf 17: Přišlo Vám během průběhu online výuky, že máte nedostatek znalostí či praxe v oblasti IKT? Zdroj: Vlastní zpracování	41
Graf 18: Musel/a jste jezdit na fakultu odkud jste vyučoval/a online výuku? Zdroj: Vlastní zpracování	43
Graf 19: Jaký komunikační prostředek jste nejčastěji užíval/a pro komunikaci se studenty? Zdroj: Vlastní zpracování	45
Graf 20: Jak jste poskytoval/a zpětnou vazbu studentům? Zdroj: Vlastní zpracování	46
Graf 21: Názor vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích k online výuce Zdroj: Vlastní zpracování	47
Graf 22: Myslíte si, že online výuka dramaticky ovlivnila znalosti studentů? Zdroj: Vlastní zpracování	48
Graf 23: Měli studenti zájem o Vaše online konzultační hodiny? Zdroj: Vlastní zpracování ..	49
Graf 24: Jak byste ohodnotil/a podporu během pandemie Covid-19 ze strany fakulty? Zdroj: Vlastní zpracování	50
Tabulka 1: Ověření hypotézy H1: Online výuka během pandemie Covid-19 měla negativní vliv na studijní výkon studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Zdroj: Vlastní zpracování	53
Tabulka 2: Ověření hypotézy H2: Studentům Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích vyhovovala online výuka více než výuka prezenční. Zdroj: Vlastní zpracování.....	54
Tabulka 3: Ověření hypotézy H3: Studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích si dokážou představit, že by se prvky distanční výuky v budoucnu přenesly do prezenční výuky na jejich fakultě. Zdroj: Vlastní zpracování.....	54
Tabulka 4: Ověření hypotézy H4: Přejít na online výuku během pandemie Covid-19 měl negativní vliv na pedagogické dovednosti a schopnosti vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kteří neměli dostatečnou přípravu na distanční výuku. Zdroj: Vlastní zpracování	55
Tabulka 5: Ověření hypotézy H6: Vyučující na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích považují online výuku jako náročnější na přípravu oproti tradiční výuce. Zdroj: Vlastní zpracování	56

IV. Přílohy

Příloha č. 1 – Dotazník pro studenty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Vliv pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Příloha: dotazník

Vliv pandemie Covid-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Vážené respondentky, vážení respondenti,

chtěla bych Vás tímto požádat o věnování několika minut svého času k vyplnění následujícího dotazníku, který se týká dopadů pandemie Covidu-19 na vzdělávání studentů Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Dotazník je anonymní a je určen pro studijní účely. Výsledky z dotazníků mi pomohou s výzkumem k mé bakalářské práci.

Mockrát Vám děkuji.

1 Jaké je Vaše pohlaví?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Žena Muž

2 Jakou fakultu Jihočeské univerzity studujete?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ekonomická fakulta Filozofická fakulta Zdravotně sociální fakulta Pedagogická fakulta Teologická fakulta
 Přírodovědecká fakulta Fakulta zemědělská a technologická Fakulta rybářství a ochrany vod

3 Jaký typ studia studujete?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Bakalářský Navazující magisterský Doktorský

4 Jaký ročník studujete na Vaší fakultě?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

1. ročník 2. ročník 3. ročník

5 Jaký ročník jste studoval/a, když začala pandemie Covid-19 a došlo k uzavření/výuky na dálku na Vaší fakultě?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

1. ročník 2. ročník 3. ročník

6 Věděl/a jste, kam se obrátit o pomoc či radu, jak postupovat v začátcích distanční výuky?

Nápověda k otázce: *Jednoduše řečeno, byla informovanost během distanční výuky dostatečná?*

- Ano Ne

7 V čem měla pandemie Covid-19 největší dopad na Vaše studium na Vaší fakultě?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- V domácí přípravě V zhoršení vyjadřování se (komunikace) V soustředěnosti na výuku Na kontakt s vyučujícími a spolužáky
- Shánění materiálu k předmetům Nezaznamenal/a jsem žádný dopad na mé studium během pandemie
- Jiná...

8 V čem podle Vás měla pandemie Covid-19 POZITIVNÍ vliv během studia na Vaší fakultě?

15 Zaznamenal/a jste u svých studijních výsledků, že:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Dopadly hůře v režimu distanční výuky než obvykle
- Dopadly lépe v režimu distanční výuky než obvykle
- Nevidím rozdíl v mých studijních výsledcích v ohledu na formu výuky

16 Napadá Vás nějaký krok, či doporučení co by se v budoucnu mohlo změnit nebo zlepšit, aby průběh výuky během situací jako Covid-19 byl efektivnější?

Příloha: dotazník

Dopady vlivu pandemie Covid-19 pohledem vyučujících Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Dobrý den,

obracím se na Vás s žádostí o vyplnění dotazníku, který poslouží jako podklad k mé bakalářské práci, která se zabývá dopady pandemie Covidu-19. Dotazník je anonymní.

Pokud byste měli jakýkoliv dotaz, obraťte se na mou e-mailovou adresu: zecmir00@jcu.cz

Mockrát Vám děkuji.

1 Jaké je Vaše pohlaví?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Žena Muž

2 Jaký je Váš věk?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- 24-29 let 30-34 let 35-39 let 40-44 let 45-49 let 50-54 let 55-59 let
 60-64 let 65+ let

3 Na jaké fakultě Jihočeské univerzity vyučujete?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ekonomické fakultě Filozofické fakultě Zdravotně sociální fakultě Pedagogické fakultě Teologické fakultě
 Přírodovědecké fakultě Fakulta zemědělská a technologická Fakultě rybářství a ochrany vod

4 Hodnotíte online výuku oproti tradiční výuce jako:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Přínosnější Více aktivní Snazší pro studenty Náročnější na přípravu Vedoucí k více komunikačním šumům
- Zábavnější forma výuka

5 Přišlo Vám během průběhu online výuky, že máte nedostatek znalostí či praxe v oblasti informačních a komunikačních technologiích?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ano Ne

6 Pokud jste v předchozí otázce zvolil/a "Ano". Můžete upřesnit v čem?

Nápověda k otázce: *(Např. nedostatek praxe při práci s určitým programem,...)*

7 Musel/a jste jezdit na fakultu odkud jste vyučoval/a online výuku?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ano musel/a Ne nemusel/a (měl/a jste vhodné podmínky doma)

8 Co pro Vás bylo během online výuky nejtěžší?

9 Jaký komunikační prostředek jste nejčastěji užíval/a pro komunikaci se studenty?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- MS Teams STAG E-mail Skype Telefon
 Jiná...

10 Jak jste poskytoval/a zpětnou vazbu studentům?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Pouze v Moodle (písemně u úkolů) V online hodinách Písemně skrze e-mail Individuální konzultace přes MS Teams
 Jiná...

11 Váš názor k distanční výuce je:

- Měla by se využívat jen v nevyhnutelných případech Měla by se využívat i nyní (např. dálkové studium) Měla by se užívat jako doplněk k výuce prezenční

12 Myslíte si, že online výuka dramaticky ovlivnila znalosti studentů?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ano Ne

13 Pokud "Ano". Jak?

14 Měli studenti zájem o Vaše online konzultační hodiny?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Ano Spíše ano Ne Spíše ne

15 Jak byste ohodnotil/a podporu během pandemie Covid-19 ze strany fakulty?

Nápověda k otázce: 1 = nejhorší; 10 = nejlepší

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆ / 10

16 Máte nějaký příběh či zkušenost o kterou byste se rád/a podělil/a?

Nápověda k otázce: Např.: Problémy s připojením, nízká technická znalost, nevhodné chování studentů,...

17 Na závěr, měl/a byste nějaké doporučení co by se mělo do budoucna zlepšit v situacích jako byla pandemie Covid-19, které by zlepšily efektivnost ve výuce?